

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

1 9 3 1

Collet: Ebon. pol. T. Politechniki. Polna 5

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE
NA GÓRNYM ŚLĄSKU**

**SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERMIÈRE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.**

**KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 945**

TELEFONY: KRÓL. HUTA 636-640 I KATOWICE 972

SPRZEDAŻ

**WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ „KRÓL” BIELSZOWICE, KNURÓW**

ADR. TELEGR. SKARBOFERME KRÓL. HUTA.

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNIEJ

PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI

WYCHODZI W SOBOTY

TREŚĆ ZESZYTU

	STR.		STR.
KOMERCJALIZACJA POCZTY — <i>M. FAJOR</i>	1579	KOMUNIKACJA I TRANSPORT	1594
POBÓR ZALEGŁOŚCI PODATKOWYCH NA CELE PO- MOCY BEZROBOTNYM — <i>P. MICHAŁSKI</i>	1582	Kolejnictwo polskie w ocenie niemieckiej — <i>J. G.</i>	
ŻYCIE GOSPODARCZE:		ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE.	1595
Walka z bezrobociem — <i>J. R.</i>		Praca portu gdyńskiego w październiku 1931 r.	
Rynek pracy we wrześniu 1931 r.		KRONIKA BIEŻĄCA:	
SPRAWY GOSPODARCZE W IZBACH USTAWO- DAWCZYCH	1586	PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZADZEŃ	1597
GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ:		ZMIANY KAPITAŁÓW ZAKŁADOWYCH W SP. AKC.	1597
GÓRNICTWO WĘGLOWE	1586	TERMINY OGÓLNYCH ZŁRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH	1597
PRZEMYSŁ NAFTOWY	1588	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY	1589	SPRAWY BUDŻETOWE	1598
Przemysł włókienniczy w październiku 1931 r. — <i>M. K.</i>		PODATKI I OPŁATY	1600
PRZEMYSŁ DRZEWNY	1589	RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	1601
ROLNICTWO	1590	Z BANKU POLSKIEGO	1602
Sytuacja zbożowa		PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
W sprawie uprawy soi w Polsce — <i>Br. Hellwig</i>		ZADANIA I WYNIKI WYSTAWY KOLONJALNEJ — <i>B. WITWICKI</i>	1603
HANDEL:		KRONIKA ZAGRANICZNA:	
HANDEL ZAGRANICZNY	1591	OGÓLNE	1605
Organizacja eksportu drewna — <i>St. B.</i>		NIEMCY	1605
Możliwości wywozu wyrobów lnianych do Stanów Zjedn. Am. — <i>M. Sz.</i>		Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	1606
HANDEL WEWNĘTRZNY	1593		
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	1593		
RYNEK AKCYJNY	1594		

KOMERCJALIZACJA POCZTY

ROZPORZĄDZENIEM Prezydenta Rzplitej z dn. 22/III 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38, poz. 379) zostało wykonane zastrzeżonego Państwu ustawą z dn. 3/VI 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii („Dz. Ust. R. P.” Nr. 58, poz. 584) wyłącznego prawa zakładania, utrzymywania i eksploataowania urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych powierzone przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” ze wskazaniem, że winno ono być prowadzone według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa i interesów gospodarstwa społecznego.

Przedsiębiorstwo poczty — w myśl powyższego rozporządzenia — stanowi samoistną osobę prawną z siedzibą w Warszawie i prowadzi eksploatację wszystkich urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, zarządzanych dotychczas przez Ministra Poczty i Tele-

grafów, i w tym celu obejmuje w zarząd cały majątek tak ruchomy, jak i nieruchomy, będący własnością Państwa, a przeznaczony do użytku Poczty, Telegrafu i Telefonu wraz ze wszystkimi prawami i zobowiązaniami, do niego odnoszającymi się, oraz z całym istniejącym zapasem gotówki i zapasem materiałów. Przedsiębiorstwo przyjmuje i wykonywa wszelkie prawa i zobowiązania Państwa, wynikające z dotychczasowej działalności Zarządu Poczty i Telegrafów, w stanie, w jakim się one będą znajdowały w chwili rozpoczęcia działalności przedsiębiorstwa, jak również wszelkie prawa i zobowiązania, odnoszące się do majątku Państwa, oddanego w zarząd przedsiębiorstwa.

Ponadto przedsiębiorstwo omawiane otrzymało ważne dla niego nader pod względem majątkowym zwolnienie od obowiązku opłacania jakichkolwiek podatków i da-

nin publicznych na rzecz Skarbu Państwa, możliwość nabywania majątku ruchomego i nieruchomego oraz prawo zaciągania krótkoterminowych pożyczek na potrzeby eksploatacji.

Rozporządzeniem z dn. 28/VI 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 66, poz. 620) Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządził, aby przedsiębiorstwo rozpoczęło swą działalność z dniem 1 lipca 1928 r. Nadto rozporządzenie to postanawia ostatecznie, że przedsiębiorstwo obejmuje z dniem 1 lipca 1928 r. majątek nieruchomy, stanowiący własność Skarbu Państwa, oraz także majątek ruchomy, przeznaczony do użytku Poczt, Telegrafu i Telefonu, a nadto istniejący w tym dniu zapas gotówki i zapas materiałów.

Przedsiębiorstwo, jak całkiem wyraźnie głosi powyższe rozporządzenie Ministrów w § 1, otrzymuje majątek nieruchomy jedynie w zarząd użytkowy, a nie na własność, wobec tego majątek ten i nadal będzie stanowić własność Skarbu Państwa. Przedsiębiorstwo jest wprawdzie za całość majątku odpowiedzialne, nie wolno mu atoli wedle art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej ani zbywać, ani zamieniać, ani obciążać nieruchomości. Służ wprawdzie przedsiębiorstwu prawo — w granicach zwykłego zarządu w granicach planu finansowego — wydzierżawiania i wynajmu nieruchomości, tudzież prawo zbywania i wynajmu ruchomości, jednakowoż każde pomnażanie majątku, z wyjątkiem funduszów: zapasowego, melioracyjnego i inwestycyjnego, stanowi zwiększenie majątku Skarbu Państwa, ponieważ przedsiębiorstwo, jak to już wyżej zaznaczyliśmy, otrzymało go tylko w zarząd. W niniejszym wypadku można zatem mówić o wydzieleniu, a w żadnym razie nie o mowie o wyodrębnieniu majątku, potrzebnego dla poczty.

Ramy niniejszego artykułu nie pozwalają przeprowadzić szerszej analogii między komercjalizacją poczty w Polsce a w Niemczech. Wspomnieć atoli wypada, iż podobne przyczyny, jak u nas, wywołały też komercjalizację poczty niemieckiej, ta ostatnia jednakowoż otrzymała dla siebie majątek nieruchomy jako wyodrębniony z ogólnej masy majątku Rzeszy Niemieckiej — prawdopodobnie wobec tego, iż nie stały temu na przeszkodzie postanowienia Konstytucji Rzeszy. Tylko ten wyodrębniony majątek służy jako gwarancja dla zobowiązań Niemieckiej Poczty, nie odpowiada on natomiast za inne zobowiązania Rzeszy.

Komercjalizacja poczty w sensie niemieckim postanowiła pełne usamodzielnienie tej instytucji, stwarzając zresztą osobną Radę Administracyjną przy Ministrze Poczt w Berlinie jako organ doradczy, a nawet wyposażony do pewnego stopnia w prawa decyzji. Urzędnicy Niemieckiej Poczty zatrzymali nadal charakter urzędników Rzeszy — podobnie jak funkcjonariusze Polskiej Poczty są nadal funkcjonariuszami państwowymi. Natomiast niemiecka ustawa pocztowa z 1924 r. nie przyznała poczcie odrębnej osobowości prawnej.

Sądząc, iż dopiero dalsza praktyka może wykazać następstwa różnic między komercjalizacją poczty w Polsce i w Niemczech, pragniemy obecnie zwrócić jeszcze uwagę na przyczyny, jakie skłoniły administrację poczt, telegrafów i telefonów we Francji przed kilku laty do komercjalizacji tych środków łączności. Jak przytacza P. Dr. Bronisław Helczyński¹⁾, polityk francuski Henryk Fayol, który do-

kładnie zapoznał się w 1921 r. z gospodarką francuskiej poczty, doszedł do konkluzji, że wady administracji tej poczty mają swe źródło w następujących faktach: 1) brak na czele fachowca stałego, 2) brak programu działania na dłuższy okres czasu, 3) brak wymaganych w przedsiębiorstwach przemysłowych bilansów, 4) bezprawne i nadmierne interwencje parlamentarzystów, 5) brak podjęty do gorliwość, brak nagrody za wykonaną pracę, 6) brak odpowiedzialności. Na tle tych tak wnikliwie wykazanych wad i braków nie trudno jest wskazać, co jest istotnym celem komercjalizacji poczty u nas, jeśli się przytem rozpatrzy szeroki zakres i charakter działalności tej instytucji w naszych nieustalonych jeszcze w niektórych kierunkach stosunkach gospodarczych i zważy środki materialne, w jakie jest poczta polska wyposażona.

Ustawodawca nasz wskazał ogólnie kierunek tylko, w którym należy pchnąć pocztę naszą na nowe drogi, zaznaczając przytem, iż winny być uwzględnione potrzeby państwa i interesy gospodarstwa społecznego, a że prowadzić pocztę należy według zasad handlowych. Wykonanie tych wskazań zależy zatem już przeważnie od zrozumienia i dostosowania odpowiednio środków i metod do życzenia ustawodawcy.

Pojęcie zasad handlowych, jeśli mowa o stosowaniu ich w przedsiębiorstwie, tak złożonym i tak odmiennym od zwykłych przedsiębiorstw handlowych, jest bardzo ogólne. Należy więc zdać sobie dokładniej sprawę z tych zasad. Ułatwi nam to zrozumienie różnicy między zyskiem instytucji państwowej a zwykłej kupieckiej, gdzie wchodzi w grę doraźny zysk.

Kupcowi przedewszystkiem chodzi o sprzedaż towaru z możliwie najlepszym zyskiem pieniężnym w stosownym czasie. Kierownikowi zaś handlowemu przedsiębiorstwa tego rodzaju, jak poczta, nie wolno w żadnym wypadku tracić z oka potrzeb Państwa i interesów gospodarstwa społecznego. Jeśli jednak ten kierownik zrozumie, że tajemnicą powodzenia jest przedewszystkiem dbać, aby wódatarstwo jego niesło każdemu obywatelowi Państwa równomierną korzyść i nie narażało obywateli na straty, w ten sposób, iż np. niedobory kiepskiej gospodarki pocztowej muszą potem pokrywać podatkami lub nadmiernymi opłatami — to taki wódatarz bezsprzecznie potrafi znaleźć dla wszystkiego właściwą miarę i osiągnie właściwe cele. Gdyby wódatarzowi poczty zależało tylko na zyskach czysto kupieckich, sprawa byłaby bardzo uproszczona i wymagałaby zwyczajnej oględności porządnego kupca — wystarczałyby w tym wypadku do prowadzenia interesu zwykły spryt kupiecki.

Należy tu silnie podkreślić doniosłość obowiązków wódatarstwa poczty w związku ze stanem kraju — z tem, że na dużych połaciach brak jeszcze kolei, szos, szkół, czytelń, gdzie walka z analfabetyzmem wymaga ogromnych wysiłków. Otóż tam, gdzie założy się pocztę, przyjdzie kolej i na szkołę, nastąpi rozwój kulturalny, co wkońcu stworzy opłacalność bezpośrednią finansową poczty.

Warunkiem atoli powodzenia w tej mierze jest sprawność przedsiębiorstwa pocztowego. Nie omyliłmy się zatem może, jeśli określimy, że właściwym celem komercjalizacji poczty nie tyle jest odniesienie z niej zysku kupieckiego, ile raczej usprawnienie tej instytucji w każdym kierunku i racjonalizacja jej gospodarstwa, aby odpowiadało tak Państwu, jak i interesom gospodarstwa społecznego w każdej potrzebie.

¹⁾ P. „Komercjalizacja przedsiębiorstw państwowych na tle polskich przepisów prawnych” (Warszawa, 1929).

Tych zaś potrzeb jest nieokreślona ilość i jakość. Stąd wynikają tak znaczne i szerokie obowiązki poczty.

System handlowy wymaga od kierownika interesu elastyczności zarządzeń, celem uniknięcia marnotrawstwa sił. Najlepiej uwidacznia się to w urządzeniach średnich nawet przedsiębiorstwach handlowych, dobrze prowadzonych, gdzie personel w ciągu każdj godziny dnia roboczego jest odpowiednio do celu i wymagań całego interesu zajęty i wyzyskany. Kierownik przedsiębiorstwa musi pilnować swych podwładnych nie tylko, by zachowywali się usłużnie i grzecznie wobec publiczności, lecz także by ją szybko obsłużyli. Klient powinien odnieść wrażenie, że instytucja, do której zgłasza się, istotnie jest zajęta i zainteresowana w tym kierunku, by klienta swego zadowolić.

Jeśli z tego stanowiska spojrzymy na sposób i formy traktowania pracy i obsługę publiczności w przedsiębiorstwie państwowem — to przede wszystkim zwróci naszą uwagę konieczność nagięcia uprzednio „mentalności” naszych pracowników do zmienionych skutkiem przekształcenia poczty w przedsiębiorstwo metod i zapatrywań na cel pracy tegoż. Nie wystarczy bowiem stosowanie rozporządzenia pod względem formalnym, jeśli pocztę ma się istotnie pchnąć na nowe tory, wyzyskać należycie jej siły i zasoby, ani nie wystarczy ogólnikowe wskazanie na komercjalność charakteru przekształconego przedsiębiorstwa (komercjalność ta bowiem wymaga obszernych komentarzy i pouczeń, aby nie była mylnie rozumiana przez pracowników) — lecz chodzi o zmianę istotną w sposobie myślenia i zapatrywaniach tych pracowników na ujmowanie pracy w instytucji, która zostaje poddana przeobrażeniu, mającemu na celu przedewszystkiem usunąć lub wykorzystać przestarzałe lub nie prowadzące do celu metody pracy, jakie w różnych czasach i w okolicznościach naleciały z zewnątrz, bądź też były narzucone biurokratycznym systemem.

Ze tchnienie ducha komercjalnego w instytucję wśród powyższych okoliczności i trudności nie może nastąpić z dnia na dzień — to chyba nie trudno zrozumieć.

Wogóle przygotowania do komercjalizacji wymagają nieco czasu, pewnej ewolucyjności postępowania i nacisku umiętęnego zgóry, by ogół pracowników obeznać z wolną z nowym kierunkiem i przyzwycząić do nowoczesnych metod pracy.

Realizacja przedsiębiorstwa wymaga nawet wśród sprzyjających warunków i stosunków gospodarczych jako też budżetowych dłuższego starannego przygotowania pod każdym względem. Ustawodawca niezawodnie przewidywał to i dlatego pozostawił dla tej sprawy dość swobody. Najgorszą usługę instytucji komunikacyjnej oddałby ten, ktoby przy przedstawianiu jej na nowy kierunek paraliżował jej tok dotychczasowy, choćby ten tok wykazywał nawet pewne braki.

Podobnie jak przebudowę linii kolejowej prowadzi się etapami, należy traktować rozważnie przeobrażenie poczty w przedsiębiorstwo, zwłaszcza dzisiaj, kiedy poczta nowoczesna jest już w wielu kierunkach nie tylko instytucją komunikacyjną, ale zarazem przejęła też różne zadania wykonywane o charakterze bankowym: w tej ostatniej dziedzinie nieźmiernie dużo zależy od utrzymania operacyjności pieniężnych, kasowości i księgowości w normalnym trybie.

Licząc się z powyższymi okolicznościami, trzeba było najpierw zarejestrować i oszacować poza normalnym biegiem pracy wszystkie środki materialne, przeznaczone do użytku poczty, na modłę nową, t. j. handlo-

wą, by, ustalwszy wartość majątku, otrzymać podstawę do sporządzenia bilansu otwarcia nowego przedsiębiorstwa. Oszacowanie to już uskutecznił w dniu 31/III 1930 r. Wobec tego jednak, że ogólna konjunktura gospodarcza i budżetowa wstrzymała chwilowo tworzenie przedsiębiorstwa, obydwaj kompetentni Ministrowie, którym powierzona jest realizacja sprawy, odłożyli sporządzenie bilansu otwarcia. Tymczasem zaś Minister Poczty i Telegrafów, aby ułatwić przedstawienie instytucji na kierunek komercjalny oraz nie zmarnować wyników pracy nad oszacowaniem, która pociągnęła za sobą również pewne wydatki — zarządził prowadzenie dalszej inwentaryzacji i wycenienia majątku całego przedsiębiorstwa według zasad handlowych na podstawie wartości, ustalonych na dzień 31/III r. ub.

Co się tyczy buchalteryjnej strony sporządzania bilansów nowego przedsiębiorstwa, należy zaznaczyć, że w tej mierze sprawa ta nie natrafia u nas na poważniejsze trudności głównie dzięki temu, że aparat naszej kasowości i rachunkowości został w swoim czasie odpowiednio zreformowany. Stało się to, mianowicie, wówczas, kiedy się okazało, że system buchalterji kameralnej nie nadaje się dla poczty — zwłaszcza w związku z księgowaniem czynności w interesie Pocztovej Kasy Oszczędności.

Tymczasem przy komercjalizacji poczty w Niemczech przedstawienie buchalterji na nowy porządek napotkało na poważne utrudnienia, ponieważ okazało się, iż tamtejszy system księgowania, którego zarząd poczt niemieckich nie zdołał już skutkiem wojny na czas zreformować, nie dał się od razu nagiąć do metod handlowych.

Przechodząc wkońcu do kwestyj budżetowych, związanych z komercjalizacją, należy nadmienić, że budżet przedsiębiorstwa został już w poprzednich latach wydzielony z budżetu administracyjnego, a na lata przyszłe wejdzie doń jedynie z sumą „netto”. W myśl art. 8 wspomnianego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej do budżetu państwowego włącza się tylko czysty zysk lub niedobór przedsiębiorstwa z poprzedniego okresu budżetowego. Czysty zysk jako dochód Skarbu Państwa przelewa się w swoim czasie do kasy skarbowej.

Nowe przedsiębiorstwo będzie miało znaczną swobodę budżetowania, co jest nader ważną okolicznością, jeśli chodzi o dostosowanie się do zasad handlowych.

Będzie ono też mogło na potrzeby eksploatacji, uzasadnione planem finansowo-gospodarczym, zaciągać na okres, nie przekraczający jednego roku, krótkoterminowe pożyczki, nie przewyższające w sumie 10% ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto za ubiegły rok budżetowy. Zaciąganie atoli pożyczek wyższych lub na dłuższy okres czasu może nastąpić dopiero na podstawie osobnej ustawy.

Wszystkie wypłaty przedsiębiorstwa muszą mieć zgóry zapewnione odpowiednie pokrycie w gotówce. Gospodarkę jego prowadzi się na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo-gospodarczych; bilans otwarcia, a następnie roczne sprawozdanie i bilanse zamknięcia — podlegają zatwierdzeniu przez Radę Ministrów.

Rozporządzenie o powołaniu do życia przedsiębiorstwa przewiduje stworzenie dlań też specjalnych funduszy, a mianowicie: a) zapasowego b) meljoracyjnego i c) inwestycyjnego.

Z uwagi na wyjątkowość charakteru przedsiębiorstwa przewidział ustawodawca odrębnie możliwość ustalania zasad rachunkowości i kasowości jego, pozostawiając tę rzecz porozumieniu Ministra Poczt i Telegrafów z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, podczas gdy inne przedsiębiorstwa państwowe są pod tym względem ograniczone już zgóry przepisami rachunkowymi, ogłoszonymi w „*Monitorze Polskim*” z dn. 24. VIII 1925 r.

Rejestracja i oszacowanie majątku przedsiębiorstwa zostały przeprowadzone przez Biuro Studiów Ministerstwa Poczt i Telegrafów w porozumieniu z wyznaczonymi „ad hoc” delegatami Ministerstwa Skarbu oraz Najwyższej Izby Kontroli, po odpowiednim ustaleniu metod i wzorów wykazów szacunkowych.

Czy i o ile fundusze, wskazane w art. 9 rozporządzenia o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, okażą się wystarczającymi do jego istnienia, względnie czy nie okaże się może rzeczą wskazaną znowelizowanie tego rozporządzenia, w jakimś kierunku — tego obecnie przesądzać, ani uwag stanowczych w tej materii czynić jeszcze nie można.

Nadmienić atoli należy, że rozporządzenie nie przewiduje utworzenia kapitału amortyzacyjnego, ani nie określa stawek amortyzacyjnych od wartości majątku.

Zresztą dopiero po istotnym zrealizowaniu przedsiębiorstwa praktyka wykaże, czy i o ile podstawy jego okażą się dostatecznie i trwale ufundowanymi.

Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” znajduje się w o tyle trudnym położeniu, że w różnych kierunkach pracuje zastępczo na rzecz innych działów administracji państwowej, a nawet na rzecz innych przedsiębiorstw państwowych często bezpłatnie, co jest sprzeczne z zasadą samostarczalności, gdy takie usługi nie są w dostatecznej mierze wyrównywane.

Trudność tego ostatniego problemu polega na płynności, a nieraz nieuchwytności buchalteryjnej owych usług, których nieraz niesłusznie licząco ściśle określić, jak np. rzecz się ma ze świadczeniami urzędów

pocztowych w interesie P.K.O. W tej mierze wprowadzie pewien sposób oszacowania takich usług wreszcie się znalazł, jednakowoż wymaga częstych rewizyj i jest dla administracji dość uciążliwy. W każdym jednak razie świadczenia poczty na rzecz P. K. O. są wynagradzane przez tę ostatnią instytucję.

Nadmienić należy, że rozporządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa poczty przewiduje rozrachunek za korespondencję innych władz i urzędów, przesyłaną bezpłatnie.

Pozostaje atoli jeszcze szereg innych świadczeń lub czynności na rzecz instytucyj państwowych, które będą musiały być również w końcu jakoś słusznie wymierzone i oszacowane oraz wynagrodzone poczcie w myśl zasady rozrachunku. O ile to nie nastąpiłoby, musiałyby być te obciążenia poczty odpowiednio zaliczane lub też pokrywane dotacjami.

W drowsa przedsiębiorczość handlowa wymaga, aby gospodarka była prowadzona możliwie pilnie i najoszczędniej, atoli nie tylko kosztem wysiłku w nadzwyczajnych pracownika, lecz zapomną stosowania właściwych metod pracy, oszczędzania aparatury, materiałów oraz wyzyskania celowo zasobów przedsiębiorstwa. O ile pracownik skutkiem swej pilności, nadzwyczajnych zdolności i lub oszczędności przyczynia się do osiągnięcia wydatniejszych rezultatów, winien być do specjalnie wynagradzany. Przedsiębiorstwo, racjonalnie prowadzonemu, nie wolno zatem zapominać — w swoim dobrze zrozumianym interesie — o obmyśleniu właściwych podnieć gorliwości pracownika — w formie nagród, tantjem lub pochwał; przedsiębiorstwo może nawet dopuścić pracownika do udziału w swoich zyskach.

Na tej drodze zarazem zyska się to, iż „mentalność” pracownika prędzej i lepiej nastawi się i przyzwyczai do nowego porządku rzeczy — gdy będzie zdawał sobie z tego sprawę, iż zarząd przedsiębiorstwa isto nie kalkuluje jego gorliwość, uzdolnienie, pilność i sumiennosc, wyrażając to liczbami nagród i tantjem w bilansie swoim.

M. Pajor

POBÓR ZALEGŁOŚCI PODATKOWYCH NA CELE POMOCY BEZROBOTNYM

W „*DZIENNIKU Ustaw R. P.*” Nr. 99 została ogłoszona ustawa o uiszczeniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym, a w niedługim czasie ukaże się rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy.

W myśl przepisów ustawy i rozporządzenia — wytwórcy żyta, pszenicy, jęczmienia, ziemniaków, grochu, gryki (tatarki) oraz węgla, jak również w niektórych wypadkach wytwórcy drzewa opałowego, mogą uiszczać temi artykułami zaległości w państwowych podatkach: gruntowym, przemysłowym i majątkowym, powstałe do dn. 31/II 1930 r., tudzież płatne do tego terminu raty podatku spadkowego, wraz z należnościami ubocznymi (kary za zwłokę, wzgl. odsetki za odroczenie oraz koszty przymusowego ściągnięcia). Drzewo opałowe będzie przyjmowane w wypadkach, o ile Naczelny Komitet do Spraw Bezrobocia będzie miał nań zapotrzebowanie i poleci właściwym lokalnym komitetom dostarczyć drzewa opałowego. O ile — na prośbę po-

datnika — lokalny komitet do spraw bezrobocia wyrazi swą zgodę, to drzewo opałowe może być przyjęte również na pniu. W tym wypadku wyrąb drzewa ma być dokonany, o ile możliwości, przez bezrobotnych, przyczem koszty wyrębu drzewa obciążą właściwy lokalny komitet.

Wymienione wyżej artykuły będą przyjmowane:

- a) żyto, pszenica, jęczmień, groch i gryka (tatarka) w ilościach nie mniejszych od 10 q, przyczem ilość tę może stanowić jeden lub kilka z tych produktów;
- b) ziemniaki w ilościach, które ustalą dla poszczególnych powiatów wojewódzkie komitety do spraw bezrobocia z uwzględnieniem stosunków lokalnych;
- c) węgiel i drzewo opałowe w ilościach, odpowiadających pełnym ładunkom wagonowym.

O ile miejscem dostawy jest stacja kolejowa, to wszystkie powyższe artykuły rolne będą przyjmowane tylko partjami, odpowiadającymi pełnemu ładunkowi

10- lub 15-tonnowego wagonu towarowego, przyczem produkty zbożowe mogą być ładowane łącznie,

Podatnicy, chcący uiszczyć zaległe podatki ziemio-
plodami i drzewem opałowym, mają przesłać do
właściwego urzędu skarbowego w terminie do dn. 5/XII
1931 r.¹⁾ odpowiednią deklarację, wraz z ewent. prób-
kami, zawierającą: rodzaj, ilość i jakość produktów,
które zamierzają dostarczyć, oraz proponowane: termin
i miejsce dostawy. Miejscem dostawy jest z reguły
stacja kolejowa, wskazana przez podnika, jednak na
jego prośbę może być wyznaczone inne miejsce do-
stawy, przewidziane w ogłoszeniu lokalnego organu
Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia (punkt
zbiorczy artykułów lokalnego komitetu do spraw bez-
robocia wzgl. powiatowej komisji odbiorczej, młyn
handlowy, składy zbożowe lub drzewne i t. p.).

O ile jakość zadeklarowanego zboża nie może być
określona ciężarem gatunkowym i stopniem zanie-
czyszczenia, to do wymienionej deklaracji ma być
dołączona co najmniej jednolitrowa próbka ofiarowa-
nego zboża; do deklaracji zaś, dotyczących grochu
lub gryki, mają być zawsze dołączane półlitrowe
próbki tych produktów.

W wypadkach, dotyczących drzewa opałowego,
w deklaracji ma być podany gatunek drzewa, stopień
wyschnięcia (przeschnięte, świeże), sortyment opałowy
(szczapy, okrągłaki, ich klasa) i proponowana cena
metra przestrzennego.

Otrzymane deklaracje — po stwierdzeniu na nich
wysokości zaległości podatkowych — wraz z ewentual-
nie nadesłanymi próbkami przesyłać będzie urząd skar-
bowy w terminie dwudniowym od chwili ich otrzymania
do właściwego starostwa oraz zawieszać jednocześnie
postępowanie egzekucyjne odnośnie tych zaległości.

Do przyjmowania wszystkich, prócz węgla, pro-
duktów, dostarczonych na poczet zaległych po-
datków — powołane są powiatowe komisje odbiorcze,
tworzone w miarę potrzeby przez właściwych star-
ostów. W skład powiatowych komisji odbiorczych
wchodzi: starosta względnie jego przedstawiciel —
w charakterze przewodniczącego, oraz jako członko-
wie: przedstawiciel urzędu skarbowego, delegat ma-
gistru względnie wydziału powiatowego i 2 przed-
stawiciele miejscowych organizacji rolniczych lub
rolniczo-handlowych. W powiatach, w których istnieją
powiatowe komitety do spraw bezrobocia, przedsta-
wicieli organizacji rolniczych, względnie rolniczo-
handlowych, powołują do powiatowych komisji od-
biorczych te komitety.

Do kompetencji powiatowych komisji odbiorczych
należy:

- 1) orzekanie na zasadzie deklaracji i nadesłanych
próbek o tem, czy zadeklarowane produkty mogą
być przyjęte;
- 2) ustalanie terminu i miejsca odbioru produktów;
- 3) wysyłanie do odbioru tych produktów delegatów;
- 4) rozstrzyganie odwołań od decyzji tych dele-
gatów;
- 5) ustalanie cen drzewa opałowego.

Miarodajne przy przyjmowaniu zbóż na poczet za-
ległych podatków są ceny rynkowe, pod którymi
rozumie się: w rejonie I, obejmującym wszystkie po-
wiaty województw: poznańskiego i pomorskiego, oraz

powiaty: słupecki, koniński, kolski, turecki, kaliski
i sieradzki woj. łódzkiego — dla zbóż o ciężarze
gatunkowym: żyta 670 g w litrze, pszenicy 710 g
w litrze, jęczmienia przemiałowego 620 g w litrze —
przeciętne ceny, notowane na giełdzie poznańskiej
franco Poznań, obniżone o koszty dostawy od stacji
załadowczej do Poznania; w rejonie II, obejmującym
wszystkie powiaty woj. warszawskiego, białostockiego
i poleskiego, pozostałe powiaty woj. łódzkiego, powiaty
woj. kieleckiego oprócz: olkuskiego, miechowskiego,
pińczowskiego, jędrzejowskiego, częstochowskiego, za-
wierciańskiego i będzińskiego, tudzież powiaty: wą-
growski, bialski i konstantynowski woj. lubelskiego —
dla zbóż o ciężarze gatunkowym żyta 650 g w litrze,
pszenicy 710 g w litrze, jęczmienia przemiałowego
620 g w litrze — przeciętne ceny, notowane na gieł-
dzie warszawskiej franco Warszawa, obniżone o koszty
dostawy od stacji załadowczej do Warszawy; w re-
jonie III, obejmującym powiaty woj. krakowskiego,
prócz: bielskiego, chrzanowskiego i żywieckiego, oraz
powiaty: olkuski, miechowski, pińczowski i jędrze-
jowski woj. kieleckiego — dla zbóż o ciężarze ga-
tunkowym: żyta 680 g w litrze, pszenicy 720 g w litrze,
jęczmienia przemiałowego 610 g w litrze — przeciętne
ceny, notowane na giełdzie krakowskiej franco Kra-
ków, obniżone o koszty dostawy od stacji zała-
dowczej do Krakowa; w rejonie IV, obejmującym
wszystkie powiaty województw: lwowskiego, stanisła-
wowskiego, tarnopolskiego, oraz powiaty: dubnieński,
horochowski i krzemieniecki woj. wołyńskiego — dla
zbóż o ciężarze gatunkowym: żyta 680 g w litrze,
pszenicy 720 g w litrze, jęczmienia przemiałowego
610 g w litrze — przeciętne ceny, notowane
na giełdzie lwowskiej franco Lwów, obniżone
o koszty dostawy od stacji załadowczej do Lwowa;
w rejonie V, obejmującym pozostałe powiaty woj.
wołyńskiego i lubelskiego — dla zbóż o ciężarze ga-
tunkowym: żyta 660 g w litrze, pszenicy 720 g w litrze,
jęczmienia przemiałowego 610 g w litrze — przeciętne
ceny, notowane na giełdzie lubelskiej franco Lublin,
obniżone o koszty dostawy od stacji załadowczej do
Lublina; w rejonie VI, obejmującym wszystkie powiaty
woj. wileńskiego i nowogródzkiego — dla zbóż o cię-
żarze gatunkowym: żyta 650 g w litrze, pszenicy
710 g w litrze, jęczmienia przemiałowego 620 g
w litrze — przeciętne ceny uzyskiwane przy tranzak-
cjach zbożowych franco Wilno na wileńskim rynku
zbożowym, obniżone o koszty dostawy od stacji zała-
dowczej do Wilna; w rejonie VII, obejmującym
wszystkie powiaty woj. śląskiego oraz powiaty: często-
chowski, zawierciański i będziński woj. kieleckiego,
tudzież powiaty: bielski, chrzanowski i żywiecki woj.
krakowskiego — dla zbóż o ciężarze gatunkowym:
żyta 680 g w litrze, pszenicy 720 g w litrze, jęc-
mienia przemiałowego 610 g w litrze — przeciętne
ceny, uzyskiwane przy tranzakcjach zbożowych franco
Katowice na katowickim rynku zbożowym, obniżone
o koszty dostawy od stacji załadowczej do Katowic.

Ustalone w powyższy sposób miejscowe rynkowe
ceny zbóż będą podwyższone o 1% za każde 10 g
w litrze powyżej wskazanych norm ciężaru gatunko-
wego lub obniżone o 1% za każde 10 g w litrze po-
niżej tych norm, przyczem w odniesieniu do dostaw
zboża, dokonanych do dn. 25/XI 1931 r. włącznie
wspomniana podwyżka ceny będzie wynosić 2%, zniżka
zaś tylko 0,5%. Określona po uwzględnieniu gatunku
zboża cenę podwyższa się jeszcze o 10%.

¹⁾ Minister Skarbu będzie mógł w drodze rozporządzenia — na
wniosek Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia — termin
ten przedłużyć.

Koszty dostarczenia produktów do miejsca dostawy ponosi podatnik.

Przeciętne giełdowe względnie rynkowe ceny zbóż ustalane będą przez właściwych wojewodów na okresy tygodniowe (6 dni) na podstawie notowań giełdowych względnie rynkowych za 4 dni ubiegłego tygodnia (prócz poniedziałku i soboty), przyczem ceny zbóż w Wilnie i Katowicach mają być ustalane po uprzednim zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-rolniczych.

Dostarczone przez podatników na spłatę zaległych podatków zboże musi być suche, zdrowe i niespleśniałe, niestęchłe i należycie oczyszczone. Nie będą przyjmowane zboża spleśniałe, stęchłe lub z innych powodów nie nadające się do spożycia. Ponadto nie będzie przyjmowane; a) żyto, zawierające więcej niż 2% jęczmienia, względnie więcej niż 2% ziarn porośniętych lub o zanieczyszczeniu wyższym niż 3% względnie wilgotności wyższej niż 17%; b) pszenica, zawierająca więcej niż 5% żyta, względnie więcej niż 2% jęczmienia lub więcej niż 2% ziarn porośniętych, albo o zanieczyszczeniu wyższym niż 3%, względnie wilgotności wyższej niż 16%; c) jęczmień przemiałowy o zanieczyszczeniu wyższym niż 3% lub wilgotności wyższej niż 16%.

Jako miejscowe ceny rynkowe, miarodajne w okresie danego tygodnia (6 dni) przy przyjmowaniu ziemniaków, grochu i gryki (tatarki) na poczet zaległych podatków, będą przyjmowane przeciętne ceny, uzyskiwane przy transakcjach hurtowych, dokonanych temi artykułami na terenie danego województwa w okresie 5 dni poprzedniego tygodnia (prócz soboty). Ceny te będą ustalane przez wojewodów na podstawie notowań giełd, syndykatów i t. p., o ile te na danym terenie istnieją, w innych zaś wypadkach, po uprzednim zasięgnięciu opinii organizacji społeczno-rolniczych.

Ziemniaki dostarczane muszą być zdrowe, suche i odpowiadać pod względem jakości i wielkości normalnym ziemniakom jadalnym. Nie będą przyjmowane ziemniaki: a) o średnicy mniejszej od 3 cm, b) o zawartości ziemniaków zgniłych i zmarzniętych powyżej 3%, c) o zawartości ziemniaków małych i chorych powyżej 5%, d) o zawartości ziemniaków uszkodzonych mechanicznie powyżej 5%, e) o zawartości ziemi powyżej 8%, przyczem pozycje b, c i d razem nie mogą przekraczać 6%.

Dostawa i odbiór ziemniaków odbywać się może tylko przy temperaturze nie niższej od $+4^{\circ}\text{C}$.

Dostarczany groch musi być suchy, zdrowy i twardy, niespleśniały, niezwilżony i niezanieczyszczony nadmiernie obcymi domieszkami. Dostarczana gryka winna być czysta, bez domieszek dzikiej gryki i niestęchła. Nie będzie przyjmowany groch o zanieczyszczeniu powyżej 5%, wilgotny, spleśniały, względnie o zapachu stęchłym lub niejadalnym, oraz gryka, zanieczyszczona obcymi domieszkami powyżej 6%, nadmiernie wilgotna, stęchła lub zepsuta.

Minister Skarbu będzie mógł — na wniosek Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia — zarządzić w drodze rozporządzeń nieprzyjmowania na poczet należności podatkowych tych produktów, któ-

rych użycie na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym uzna za niemożliwe.

Jako miejscową cenę rynkową węgla, według której będzie węgiel przyjmowany na poczet zaległych podatków, uważa się cenę obowiązującą Polskiej Konwencji Węglowej. Przy przyjmowaniu na poczet zaległych podatków węgla będą miały zastosowanie zasady obowiązujące Polskiej Konwencji Węglowej. Koszty dostarczenia węgla do stacji załadowniczej ponosi podatnik.

Ceny drzewa opałowego, nie wyłączając ceny drzewa na pniu, ustala powiatowa komisja odbiorcza przy udziale, o ile możliwości, przedstawiciela miejscowego nadleśnictwa lasów państwowych, względnie miejscowego urzędu ochrony lasów, a w razie ich braku, przy udziale innych rzeczoznawców leśnych, których powoła w razie potrzeby. Ustalone przez powiatową komisję odbiorczą ceny określonego rodzaju i gatunku drzewa nie mogą przekraczać cen drzewa opałowego tegoż rodzaju i gatunku na miejscowym rynku drzewnym. Koszty dostarczenia drzewa opałowego do miejsca dostawy ponosi podatnik.

Odbioru produktów, dostarczonych przez podatników na spłatę zaległości podatkowych, dokonywają 2 upoważnieni przez właściwego starostę delegaci, powołani przez powiatową komisję odbiorczą, z których jeden jest przedstawicielem starosty, drugi zaś fachowcem, przedstawicielem organizacji rolniczych lub też rolniczo-handlowych, względnie — przy odbiorze drzewa — rzeczoznawcą leśnym.

Delegaci obowiązani są:

1) stwierdzić, czy dostarczone produkty odpowiadają rodzajowi, ilości i jakości, podanym w deklaracji, względnie nadesłanym próbkom;

2) w wypadku, gdy jakość dostarczonego produktu nie odpowiada deklaracji, względnie próbce — określić cechy jakości produktów oraz te cechy zbóż, które potrzebne są do określenia ich ceny, o ile dostarczony produkt nadaje się do przyjęcia;

3) określić ceny produktów przyjętych;

4) ustalić cechy ujemne produktów nieprzyjętych;

5) pobrać próbki przyjętych lub odrzuconych produktów.

Od decyzji delegatów przysługuje podatnikowi odwołanie do powiatowej komisji odbiorczej, która wydaje orzeczenie ostateczne w terminie najwyżej dwudniowym.

Z chwilą dokonania odbioru dostarczonych produktów przez delegatów produkty te przechodzą na własność Skarbu Państwa, podatnik zaś otrzymuje „tymczasowy dowód dostarczenia”.

Przyjęcie węgla dokonywa upoważniony przedstawiciel Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia, który wydaje podatnikowi „tymczasowy dowód odbioru”, zamieniony następnie przez Naczelnny Komitet do Spraw Bezrobocia wzgl. upoważniony przezeń organ w zaświadczenie.

Kasy skarbowe przyjmują zaświadczenia jako wpłatę gotówkową i wydają podatnikowi pokwitowanie kaso-we. Kary za zwłokę są obliczane do daty dostarczenia artykułów, uwidocznionej w zaświadczeniu.

P. Mi halski

ŻYCIE GOSPODARCZE

WALKA Z BEZROBOCIEM. — Intensywnym pracom Naczelnego Komitetu do Spraw Bezrobocia i działalności organów Ministerstwa Pracy należy zawdzięczać, że bezrobocie nie uległo jeszcze zbyt wielkiemu wzrostowi. Liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy, wynosiła 14 listopada 257.022, wzrosła więc w ciągu ostatnich tygodni zaledwie o 3.667 osób. Poważny nacisk w pracach Naczelnego Komitetu na odcinku zatrudniania bezrobotnych kładziony jest na przeciwdziałanie zapowiadanym redukcjom przez wprowadzanie większej liczby zmian, bądź skracanie czasu pracy dla poszczególnych kategorii robotników. Sekcja Pracy N. K. w dalszym ciągu przeprowadziła szereg konferencji z poszczególnymi organizacjami przemysłowców. Konferencje takie odbyte zostały ze Zw. Zaw. Papierni Polskich, Zw. Młynarzy, Zw. Przem. Piwowarskiego i Słodowniczego, z przedstawicielami przemysłu drzewnego, szklanego i drożdżowniczego, z właścicielami gorzelni i rektyfikacji w Polsce, oraz ze Zw. Przemysłu Ceramicznego. W toku są konferencje z przem. metalowym oraz z poszczególnymi gałęziami rzemiosł.

Przebieg tych konferencji wykazał naogół duże trudności co do zrealizowania znanych zasad, jakimi kieruje się Naczelny Komitet do Spraw Bezrobocia w akcji zwiększania stanu zatrudnienia. Trudności te nasuwają się szczególnie w tych branżach przemysłowych, które wskutek kryzysu gospodarczego zmuszone są do znacznego zmniejszenia produkcji. Z większych sukcesów w dziedzinie tej akcji zanotować należy porozumienie wojewody śląskiego z górnośląskim przemysłem wgielowym, na mocy którego kopalnie zobowiązały się do zatrudnienia około 6.000 bezrobotnych, z tem jednak, że co miesiąc $\frac{1}{12}$ załogi korzystać będzie z urlopu. Podobne próby wprowadzenia systemu turnusowego urlopowania podjęte również zostały na terenie hutnictwa. Tutaj jednak chodzi głównie o niedopuszczenie do zapowiedzianych masowych redukcji, a nie o wprowadzenie do pracy nowych robotników. Sytuacja w hutnictwie uległa w ostatnich czasach znacznemu pogorszeniu, a to w związku ze spadkiem funta i potęgającymi się trudnościami w dziedzinie eksportu i jego finansowania. Stan ten grozi zwolnieniem z pracy kilku tysięcy robotników hutniczych.

W ogólnym wyniku dotychczasowej akcji N. K. i władz państwowych zdołano, według zestawień Inspekcji Pracy, zatrudnić, względnie pozostawić w pracy, 20.841 osób (do 14 listopada), o tyle też zmniejszył się przez to wzrost bezrobocia.

Wszystkie komitety lokalne pomocy dla bezrobotnych ukończyły już całkowicie przygotowania organizacyjne i rozpoczęły t. zw. akcję kuchenną, zaczynając w pierwszym rzędzie od dożywiania dzieci. Transporty ziemniaków, przydzielonych poszczególnym komitetom przez Komitet Naczelny, odbywają się w dalszym ciągu. W ciągu ostatnich 4 tygodni „akcji ziemniaczanej” przetransportowano 544 wagonów ziemniaków, czyli około 544.000 q. na ogólną ilość 1.600 wagonów, które z województw rolniczych miały być przewiezione do woj. przemysłowych. Akcja, w dziedzinie transportu, wykonana więc już została w 34%; sprzyjająca nadal pogoda każe spodziewać się, że osiągnie ona znacznie większe jeszcze rezultaty, o ile, oczywiście, ofiarodawcy-ziemianie nie zawiodą. Znacznie lepiej wypadła akcja zbiórki na własne potrzeby województw.

Poczyniono następnie przygotowania w zakresie dożywiania dzieci cukrem w szkołach, przedszkolach, ochronkach, stacjach opieki społecznej i innych instytucjach o podobnym charakterze. Z zaofiarowanych przez Radę Naczelną Polskiego Przemysłu Cukrowniczego 1.000 t cukru Naczelny Komitet przeznaczył na

grudzień 521 t dla 4.4643 dzieci, przyjmując na 1 dziecko przeciętnie miesięcznie 1'2 kg. Cukier ten, na mocy uchwalonej przez Sejm ustawy, zwolniony będzie od podatku spożywczego, o co N. K. zwrócił się do Ministerstwa Skarbu.

J. R.

RYNEK PRACY WE WRZEŚNIU 1931 R. — Położenie na rynku pracy we wrześniu nie wykazało zmian poważniejszych. Liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w P. U. P. P., zmniejszyła się z 251.608 w początkach września do 251.378 w początkach października; równocześnie liczba częściowo zatrudnionych obniżyła się z 123.491 do 125.225. Zdaje się to oznaczać, że tegoroczny okres sezonowego spadku bezrobocia został zakończony; dał on od początków kwietnia do początków października zmniejszenie liczby bezrobotnych o 127.643, wobec 128.158 w analogicznym okresie r. ub. W najbliższym czasie w związku z ochłodzeniem, powodującym wstrzymanie robót ziemnych, budowlanych, rolnych i t. p. oczekiwać należy zwykłego sezonowego wzrostu bezrobocia.

Poniższe zestawienie podaje liczby bezrobotnych w początkach poszczególnych miesięcy 4 ostatnich lat:

	1928	1929	1930	1931
Styczeń	165.268	126.429	186.427	303.148
Luty	179.602	160.843	249.462	345.295
Marzec	178.403	177.462	282.562	365.648
Kwiecień	167.022	170.494	295.612	379.021
Maj	154.656	149.093	273.717	355.102
Czerwiec	132.453	122.771	228.321	320.109
Lipiec	116.719	106.622	207.258	277.378
Sierpień	103.451	97.191	194.279	261.059
Wrzesień	94.177	91.512	176.810	251.608
Październik	79.885	83.063	167.454	251.378
Listopad	79.689	93.801	167.349	
Grudzień	94.132	126.644	211.918	

Liczby częściowo zatrudnionych w ciągu tegoż okresu podaje następujące zestawienie (w początkach miesięcy):

	1928	1929	1930	1931
Styczeń	33.190	21.726	36.663	103.707
Luty	31.465	15.847	88.712	194.434
Marzec	25.565	16.554	117.973	94.148
Kwiecień	48.878	16.967	109.519	118.753
Maj	54.385	21.791	142.647	109.442
Czerwiec	27.461	26.343	127.511	153.991
Lipiec	28.728	30.299	94.065	151.077
Sierpień	32.996	36.044	78.117	119.518
Wrzesień	25.911	38.837	89.811	128.491
Październik	28.147	35.067	63.183	125.225
Listopad	25.189	34.572	119.498	
Grudzień	26.143	36.111	97.127	

Z całkowitej liczby częściowo zatrudnionych 3.945 osób pracowało 1 dzień w tygodniu, 11.073 — 2 dni, 37.475 — 3 dni, 30.251 — 4 dni i 42.481 — 5 dni w tygodniu; średnio więc każdy z częściowo zatrudnionych pracował 38 dni w tygodniu.

Poniższe zestawienie podaje liczby bezrobotnych według głównych grup zawodowych (w początkach miesięcy):

	Wrzesień	Październik	+ wzrost — zmniejszenie
Górnicy	13.800	13.295	— 505
Hutnicy	2.503	2.449	— 54
Metalowcy	21.420	22.222	+ 842
Włókiennicy	21.299	20.192	— 1.017
Budowlani	15.858	16.403	+ 545
Umysłowi	31.687	34.230	+ 2.543
Pozostali	145.131	142.587	— 2.544
Ogółem:	251.608	251.378	— 230

Ostatnie wstrząsy walutowe w Europie nie wywarły jeszcze we wrześniu wpływu na eksport węgla z Polski; przeciwnie, eksport ten zwiększył się w porównaniu z sierpniem, co spowodowało wzrost produkcji i — co za tem idzie — zmniejszenie liczby bezrobotnych. Wydobycie ropy naftowej utrzymało się na poziomie poprzedniego miesiąca, tak samo, jak i stan zatrudnienia przemysłu rafineryjnego.

Ze względu na niepomyślną sytuację rynkową wytwórczość hut żelaznych została we wrześniu nieco zmniejszona. Stan zatrudnienia nie wykazał większych zmian w hutnictwie żelaznym i cynkowym.

Ogólne położenie przemysłu metalowo-maszynowego uległo we wrześniu daśszemu pogorszeniu; z wyjątkiem nielicznych tylko gałęzi większość zakładów zmuszona była do ograniczenia stanu zatrudnienia.

W przemyśle bawełnianym łódzkim zmniejszono nieco wytwórczość we wrześniu. Liczba zatrudnionych robotników w przemyśle wełnianym pod koniec września nieco wzrosła, czas pracy jednak doznał ograniczenia. Przemysł dziany pracował na sezon zimowy bardzo ostrożnie, nie chcąc dopuścić nadmiernych zapasów, dzięki czemu zakłady mogły zwiększyć nieco we wrześniu wytwórczość. Druga połowa roku dla fabryk białostockich jest okresem najintensywniejszej pracy, toteż zakłady przędzalnicze we wrześniu były uruchomione w 160% w stosunku do jednej zmiany.

W zakresie płac zaznaczyły się dalsze dążenia do obniżenia zarobków, zwłaszcza w przemyśle górniczo-hutniczym G. Śląska.

SPRAWY GOSPODARCZE W IZBACH USTAWODAWCZYCH

USTAWY GOSPODARCZE, UCHWALONE PRZEZ IZBY USTAWODAWCZE. — Z wniesionych podczas obecnej sesji sejmowej projektów ustaw rządowych w liczbie 131 — 33 zostały uchwalone przez Sejm i Senat, 2 zaś, uchwalone przez Sejm — nie zostały jeszcze przez Senat zatwierdzone. Zostały uchwalone wniesione przez Rząd w związku z walką ze skutkami bezrobocia 4 ustawy, dotyczące czasu pracy w przemyśle i handlu oraz ograniczeń w zatrudnieniu młodocianych i kobiet, oraz również związane z tą akcją 2 ustawy: o uiszczaniu zaległych podatków w naturze oraz o zwolnieniu od podatku cukru, przeznaczanego na pomoc dla bezrobotnych. Do tej kategorii ustaw można zaliczyć również uchwaloną ustawę, zmieniającą ustawę o ochronie lokatorów. Z wniesionych przez Rząd ustaw podatkowych uchwalone zostały: ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym, ustawa o podatku kryzysowym, ustawa o opodatkowaniu piwa oraz ustawa o opodatkowaniu wina i miodu syconego. Uchwalono ustawę, upoważniającą przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do zaciągnięcia długoterminowych pożyczek inwestycyjnych, oraz ustawę, zmieniającą rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dn. 26 VIII 1927 r. o odpowiedzialności Skarbu Państwa za przesyłki pocztowe, telegraficzne i rozmowy telefoniczne w obrocie wewnętrznym. Z ustaw, dotyczących zagadnień komunikacyjnych, uchwalono ustawę o budowie kolei Kraków — Miechów, ustawę o kolejach w czasie wojny oraz ustawę o nadzwyczajnym przewozie oficerów i szeregowych rezerwy oraz sprzętu wojskowego w czasie pokoju. Uchwalono ustawę z dziedziny samorządu gospodarczego o zasilaniu funduszy izb rzemieślniczych. Uchwalono ustawę o wstrzymaniu t. zw. szczeblowania oraz ustawę, przedłużającą do końca roku szkolnego 1932/33 prawo nauczania dla nauczycieli, nie mających pełnych kwalifikacji. Z innych ustaw o znaczeniu gospodarczym uchwalono ustawę, zmieniającą ustawę o statystyce administracyjnej, ustawę, zwalniającą od cła sprzęt wojskowy, służący dla potrzeb armii, ustawę o posługiwaniu się odznaczeniami, uzyskanymi zagranicą na wystawach gosp. darczych, 2 ustawy o zniesieniu sądów w Białej Podlaskiej i Mławie, ustawę o opłatach zastawu rolniczego oraz 7 ustaw, dotyczących sprzedaży lub zamiany niektórych gruntów państwowych. Uchwalone zostały przez Sejm, lecz nie zatwierdzone przez Senat, 2 następujące ustawy: w sprawie ujawniania hipotecznego pozwoleń na parcelację oraz ustawa o zamianie państwowych pól górniczych na prywatne.

POSELSKIE WNIOSKI USTAWOWE W SPRAWACH GOSPODARCZYCH. — Wniosków poselskich od początku sesji zostało zatwierdzonych 9, z tego 6, wniesionych w ubiegłej sesji, 3 zaś — podczas obecnej. I tak Sejm odrzucił wniosek postów z Klubu Chrześcijańskiej Demokracji w sprawie udzielenia Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu wystarczających funduszy na pomoc dla bezrobotnych, wynosząc uchwałę, stwierdzającą, że Skarb Państwa świadczy w tym względzie maksymalnie.

Sejm przeszedł do porządku nad wnioskiem Klubu Chrześcijańskiej Demokracji w sprawie rozszerzenia na obszar całego Państwa ustawy o nadzwyczajnej komisji rozjemczej do zatwierdzania zatargów zbiorowych między właścicielami nieruchomości a dozorcami domowymi z uwagą na to, że Rząd jeszcze w ciągu bieżącej sesji wystąpi z projektem ustawy ogólnej o umowach zbiorowych, mającej obowiązywać na obszarze całego Państwa. Z tego również względu Sejm odrzucił wniosek Z. P. P. S. w sprawie zatwierdzania zatargów zbiorowych między właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami. Wobec zapowiedzi Rządu wydania stosownego zarządzenia — Sejm odrzucił wniosek Klubu Parlamentarnego Postów Chłopskich o udzielenie 50% zniżki na kolejach dla uzdrowieńców, leczonych na koszt związków komunalnych w szpitalach publicznych. Spodziewane zarządzenie rządowe objąć ma mieszkańców gmin wiejskich i miejskich.

Odrzucając wniosek Z. P. P. S. w sprawie nowelizacji ustawy z dn. 2/VII 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet — Sejm wyniósł uchwałę, stwierdzającą, że ochrona samodzielnych sprzedawców ulicznych, o którą w wniosku chodzi — wychodzi poza ramy ustawy z dn. 2/VII 1924 r., oraz wzywając Rząd do przedłożenia w najbliższym czasie projektu ustawy w przedmiocie uregulowania handlu ulicznego z uwzględnieniem zatrudnionych w nim małoletnich.

Sejm odrzucił wniosek Z. P. P. S., uchylający rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dn. 29 XI 1930 r., zmieniające art. 4 ustawy z dn. 25/III 1929 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dn. 18/VII 1924 r. o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Wniosek ten zmierzał do ubezpieczenia na wypadek bezrobocia osób, pracujących w warsztatach, zatrudniających poniżej 5 robotników. Motywem odrzucenia wniosku był deficyt Funduszu Bezrobocia oraz fakt, że wyżej wymienieni pracownicy będą ubezpieczeni na wypadek bezrobocia, poczynając od dn. 23/I 1933 r., a to w myśl dekretu Prezydenta Rzplitej z dn. 29/XI 1930 r.

GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ

GÓRNICTWO WĘGLOWE

WYWÓZ WĘGLA KAMIENNEGO W I POŁOWIE LISTOPADA 1931 R. — Eksport węgla kamiennego w I połowie listopada w porównaniu z przeciętną za połowę października, pomimo mniejszej o 1½ ilości dni roboczych (12 wobec 13½), zwiększył się o 29 tys. t i wynosił 696 tys. t. Wzrost eksportu dotyczył zarówno rejonu śląskiego, skąd wywieziono 590 tys. t, t. j. o 27 tys. t więcej, jak i rejonu dąbrowskiego,

skąd wyeksportowano 106 tys. t, a zatem o 2 tys. t więcej w porównaniu z przeciętną za połowę października.

Na rynki konwencyjne wyeksportowano ogółem 177 tys. t, t. j. o 3 tys. t więcej w porównaniu z przeciętną za połowę października, przy czym z grupy państw środkowo-europejskich zwiększył się wywóz do Austrii i Czechosłowacji, spadł natomiast eksport do Węgier. Na rynki pozakonwencyjne wyeksportowano ogółem 494 tys. t, t. j. o 35 tys. t więcej w porównaniu z przeciętną za połowę października, przy czym eksport do

państw północnych wynosił 414 tys. t. t. j. wzrósł o 33 tys. t.; wywóz do innych europejskich państw pozakonwencyjnych wynosił 80 tys. t. t. j. zwiększył się o 5 tys. t. Ilość wywiezionego węgla okrętowego zmniejszyła się o 9 tys. t., wynosząc 25 tys. t.

Przeciętna dzienna wysyłka węgla kamiennego zagranicę (łącznie z węglem okrętowym) w okresie 1-15 listopada wynosiła 58 tys. t., przycem z rej. śląskiego wynosiła ok. 49 tys. t., a z rej. dąbrowskiego ok. 9 tys. t.

PRZEMYSŁ WĘGLOWY W SIERPNIU 1931 R. —

Wydobycie węgla kamiennego w sierpniu 1931 r. w porównaniu z lipcem 1931 r. oraz sierpniem 1930 r. przedstawiało się następująco:

Rejony	W stosunku:			
	do lipca 1931		do sierpnia 1930	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 61.205	2'51	+ 178.325	7'69
Dąbrowski	+ 25.586	4'37	+ 35.179	6'11
Krakowski	+ 17.664	10'13	+ 25.687	15'44
Ogółem:	+ 104.455	3'27	+ 239.191	7'81

Stosunkowo dość znaczny wzrost wydobycia w miesiącu sprawozdawczym w porównaniu z lipcem został wywołany zwiększonym zapotrzebowaniem węgla zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach zagranicznych. Przeciętne dzienne

wydobycie w związku z mniejszą o 2 ilością dni roboczych (25 wobec 27) wzrosło dość poważnie, bo o 13.751 t., i wynosiło 132.057 t.

Wydobycie węgla kamiennego — w sierpniu 1931 r.

Tablica I

Rejony węglowe	Sierpień 1931		Styczeń — sierpień			
	tonny	1913=100	1 9 3 1		1 9 3 0	
	tonny	1913=100	tonny	1913=100	tonny	
Śląski	2,499.106	93 15	18,349.881	85'53	18,015.723	
przec. dzienna	99.924	92 53	92.211	85'39	90.079	
Dąbrowski	611.309	107'57	4,384.777	96'12	4,247.014	
przec. dzienna	24.452	105'78	22.034	95'32	21.235	
Krakowski	192.011	116 91	1,359.788	103'50	1,287.292	
przec. dzienna	7.681	116'15	6.833	103'33	6.436	
Ogółem:	3,301.426	96'69	24,094.446	88'16	23,550.029	
przec. dzienna	132.057	95 89	121.078	87'91	117.750	

Zapasy węgla na zwałach kopalnianych wzrosły o 11.093 t. i wynosiły w końcu miesiąca 2,190.077 t.

Obrót węgla kamiennego, koksu, brykietów i węgla brunatnego — w sierpniu 1931 r.

Tablica II

(w tonnach)

REJONY WĘGLOWE	Pozostałość z poprzed. miesiąca	Wydobycie (produkcja)	Do dyspozycji ¹⁾	R O Z C H Ó D							Pozostałość na zwałach na następ. miesiąc
				Z B Y T			Z U Ż Y C I E			Ogółem	
				W kraju	Zagranicę	Razem	Na cele własne	Deputy	Razem		
W ę g i e l k a m i e n n y											
Śląski	1,505.648	2,498.106	4,004.824	1,216.741	1,100.089	2,316.830	154.859	30.543	185.402	2,502.232	1,502.592
Dąbrowski	611.193	611.309	1,221.127	334.618	196.664	531.282	52.066	10.569	62.635	593.917	627.210
Krakowski	62.143	192.011	253.342	165.462	1.055	166.517	22.880	3.670	26.550	193.067	60.275
Ogółem:	2,178.984	3,301.426	5,479.293	1,716.821	1,297.808	3,014.629	229.805	44.782	274.587	3,289.216	2,190.077
K o k s											
Śląski	248.579	113.907	362.396	98.863	35.453	134.316	50	1	51	134.367	228.029
B r y k i e t y											
Śląski	4.539	26.574	31.113	29.302	740	30.042	21	—	21	30.063	1.050
W ę g i e l b r u n a t n y											
Zawiercki	111	2.688	2.799	2.407	—	2.407	195	93	288	2.695	104

Zmiany w zbycie krajowym i eksporcie w sierpniu w stosunku do lipca ilustruje poniższe zestawienie:

Rejony	Zbyt w kraju		Eksport	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 120.261	10 96	+ 23.487	2'18
Dąbrowski	+ 17.546	5'53	+ 8.127	4'31
Krakowski	+ 16.013	10'71	— 350	24'91
Ogółem:	+ 153.820	9'84	+ 31.264	2'47

Wzrost zbytu na rynku wewnętrznym został spowodowany zwiększonym zapotrzebowaniem na węgiel opałowy oraz wzrostem dostaw dla kolei, gdyż zapotrzebowanie na sortymenty przemysłowe wskutek pogłębiającego się kryzysu gospodarczego kształtowało się niżkowo.

Eksport węgla w sierpniu wzrósł nieznacznie w porównaniu z lipcem, natomiast natężenie wywozu w związku z mniejszą ilością dni pracy wzrosło dość poważnie. Ogółem wzrost eksportu wynosi 2'47%.

Liczbę czynnych kopalń węgla kamiennego w sierpniu ilustruje następujące zestawienie:

Rejony	Sierpień:		
	Lipiec 1931	1930	1931
Śląski	49	53	46
Dąbrowski:			
głębokie	18	18	18
płytkie	8 26	12 30	9 27
Krakowski	8	8	8
Ogółem:	83	91	81

W związku z polepszeniem sytuacji gospodarczej w przemyśle węglowym z powodu wzrostu zbytu węgla, liczba przeciętnie zatrudnionych robotników w kopalniach węgla kamiennego w sierpniu w porównaniu z lipcem wzrosła o 341, czyli o 0'32%, wynosząc 106.453²⁾. Liczba dniówek wszystkich odrobionych wzrosła o 15.671, czyli o 0'66%, wynosząc 2.384.209; liczba dniówek nadliczbowych wzrosła o 22.039, czyli o 28'77%, wynosząc 98.635, liczba zaś dniówek zwykłych odrobionych spadła

¹⁾ Z uwzględnieniem przypisów i skreśleń przy sprawdzaniu zapasów oraz obrotu między kopalniami.

²⁾ Szczegółowe dane, dotyczące stanu zatrudnienia, wydajności pracy i zarobków robotniczych, publikuje kwartalnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej „Praca i Opieka Społeczna”.

o 6.368, czyli o 0,28%, wynosząc 2.285.574. Liczba dniówek opuszczonych w sierpniu spadła o 197.348, czyli o 34,44%, wynosząc 375.754; do spadku tych dniówek przyczynił się przeważnie spadek dniówek, straconych z przyczyn niezależnych od robotnika (t. zw. świętówek), których liczba wynosiła 150.903, czyli spadła o 186.998, t. j. o 55,34%. Na jednego przeciętnie zatrudnionego robotnika w sierpniu przypada dniówek zwykłych 21,47, wobec 21,60 w lipcu, dniówek nadliczbowych 0,93 wobec 0,72 i opuszczonych 353 wobec 540.

Przeciętne wydobywanie węgla na jedną robotniko-dniówkę wyniosło w sierpniu: w rej. śląskim 1.516 kg, w rej. dąbrow-

Zbyt węgla kamiennego — w sierpniu 1931 r. (według odbiorców)

Tablica III

Rodzaj odbiorców	Sierpień 1931 tonn	Styczeń — sierpień			
		1931		1930	
	tonn	tonn	%	tonn	%
I.—Przemysł					
Metalurgiczny:					
żelazny	89.237	815.695	6,86	914.862	7,62
innych metali	46.784	484.292	4,07	606.257	5,05
Koźsiarnie	153.999	1.196.265	10,06	1.480.048	12,33
Brykociarnie	26.260	207.423	1,74	129.547	1,08
Gazownie	27.724	202.501	1,70	178.675	1,49
Górnicy (kopalnie rud i kopalnie nie maące węgla własnego) ¹⁾	4.984	52.765	0,44	88.673	0,74
Naftowy	9.040	72.929	0,61	84.992	0,71
Solny	11.070	74.788	0,63	82.619	0,69
Cementowy, ceramiczny oraz cegielnie i wapienniki	93.383	483.129	4,06	597.073	4,97
Obróbczy (metalowy i inny)	7.246	77.163	0,65	110.184	0,92
Chemiczny	34.068	252.764	2,12	315.810	2,63
Garbarski i przetworów zwierzęcych	3.279	17.643	0,15	15.192	0,13
Rolniczy (przetwórczy rolny, browary, młyny i gorzelnie)	65.181	511.330	4,30	477.933	3,98
Cukrowniczy	73.553	307.108	2,58	311.587	2,60
Papierniczy	24.228	189.998	1,60	210.587	1,76
Włókienniczy	61.732	464.286	3,90	356.161	2,97
Inne gałęzie	131.941	1.076.731	9,05	1.188.030	9,90
Razem przemysł¹⁾:	863.709	6.486.810	54,52	7.148.230	59,57
II.—Inni odbiorcy					
Koleje żelazne	359.703	2.213.603	18,61	2.268.347	18,90
Żegluga	2.440	8.560	0,07	8.818	0,07
Instytucje miejskie (elektrownie, tramwaje, wodociągi i inne prócz gazowni)	44.160	294.763	2,48	269.575	2,25
Wojskowość	47.867	196.892	1,65	199.096	1,66
Instytucje państw.	17.030	79.499	0,67	63.476	0,53
Opał domowy ²⁾	178.419	1.249.350	10,50	1.003.902	8,37
Pośrednicy	203.792	1.367.739	11,50	1.037.664	8,65
Razem inni odbiorcy²⁾:	853.411	5.410.406	45,48	4.850.878	40,43
Ogółem w kraju:	1.717.120	11.897.216	100,00	11.999.108	100,00

skim 1.078 i w rej. krakowskim 1.134, przeciętnie dla całego Państwa 1.385 kg; w stosunku do lipca wzrosło ono o 35 kg.

¹⁾ Bez zużycia na cele techniczne kopalni

²⁾ Bez zużycia na deputaty.

Przeciętne całkowite zarobki dorosłych mężczyzn na jedną dniówkę optaconą uległy bardzo nieznacznym wahaniom: w rej. śląskim wynosiły w sierpniu zł 10,53 wobec zł 10,52 w lipcu, w rej. dąbrowskim zł 9,14 wobec zł 9,02 i w rej. krakowskim zł 8,39 wobec zł 8,22.

Eksport węgla kamiennego — w sierpniu 1931 r.

Tablica IV

KRAJE	Sierpień 1931 tonn	Styczeń — sierpień			
		1931		1930	
	tonn	tonn	%	tonn	%
I.—Rynki konwencyjne	264.670	1.905.535	21,02	1.979.974	25,09
Austria	173.977	1.135.635	12,53	1.194.650	15,14
Węgry	32.563	233.240	2,57	253.498	3,21
Czechosłowacja	53.563	495.559	5,47	474.330	6,0
Niemcy	449	2.217	0,02	1.565	0,02
Jugosławia	4.025	38.884	0,43	55.931	0,71
II.—Rynki północne	716.633	4.502.316	49,66	4.070.721	51,57
Szwecja	332.867	1.985.762	21,90	1.864.875	23,63
Norwegia	56.437	505.681	5,58	377.484	4,78
Dania	166.487	1.171.255	12,92	1.007.323	12,76
Finlandja	82.581	354.012	3,90	277.907	3,52
Łotwa	39.300	272.731	3,01	419.441	5,32
Litwa	10.715	62.807	0,69	53.128	0,67
Estonia	4.580	30.418	0,34	4.881	0,06
Kłajpeda	5.264	31.721	0,35	12.911	0,16
Z. S. R. R.	11.500	66.894	0,74	25.080	0,32
Islandja	6.902	21.055	0,23	27.691	0,35
III.—Inne rynki europejskie	209.825	1.828.352	20,17	1.028.349	13,03
Francja	122.765	883.246	9,75	526.819	6,67
Włochy	54.291	585.712	6,46	295.791	3,75
Rumunia	3.205	27.400	0,30	49.363	0,63
Szwajcaria	7.846	81.598	0,90	84.837	1,07
Holandja	13.425	86.094	0,95	36.012	0,46
Belgia	8.293	134.224	1,48	33.274	0,42
Hiszpania	—	29.978	0,33	2.255	0,03
Portugalia	—	50	—	—	—
IV.—Rynki pozaeuropejskie	15.260	85.685	0,95	18.987	0,24
Turcja Azjatycka	2.500	7.500	0,08	—	—
Egipt	—	7.975	0,09	—	—
Algier	12.760	57.082	0,63	9.630	0,12
Brazylja	—	13.128	0,15	9.357	0,12
V.—W. M. Gdańsk	35.177	191.704	2,11	162.829	2,06
VI.—Węgiel okrętowy	56.243	552.091	6,09	632.226	8,01
Ogółem:	1.297.808	9.065.683	100,00	7.873.086	100,00

Przeciętny miesięczny dochód dorosłego mężczyzny w sierpniu prawie nie uległ zmianie i wynosił: w rej. śląskim zł 248,22, w rej. dąbrowskim zł 209,55 i w rej. krakowskim zł 188,41.

PRZEMYSŁ NAFTOWY

SYTUACJA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO W PAŹDZIERNIKU 1931 R. — Wydobywanie ropy w październiku r. b. wyniosło 5.215 cyst. brutto (we wrześniu 5.134 cyst.), a mianowicie: w okręgu jasielskim 838 cyst., drohobyckim 3.984 cyst. i stanisławowskim 393 cyst. Z tych ilości na ropę marki podstawowej przypadało 3.164 cyst. i na marki specjalne 2.051 cyst. Cena ropy bruttowej marki podstawowej, zakupowanej przez Państwowe Zakłady Naftowe, wynosiła loco zbiorniki zł 1.595 za cysternę (we wrześniu zł 1.604).

Produkcja gazowa utrzymała się na poziomie około 830 m³ na minutę. Za 1.000 m³ gazu płacono w Boryslawiu z 48'20 (we wrześniu z 47'40).

Wytwórczość produktów naftowych osiągnęła 5.150 cyst. (we wrześniu 4.941 cyst.): benzyny 1.003, nafty 1.494, oleju gazowego 1.048, ol. smarowych 731, parafiny 241 i innych 583 cyst.

Ekspedycja krajowa z rafinerji wynosiła 3.869 cyst. (we wrześniu 3.795 cyst.): benzyny 757, nafty 1.501, oleju gazowego 617, ol. smarowych 441, parafiny 74 i innych 479 cyst.

Wyeksportowano (cystern): benzyny 728, nafty 459, oleju gazowego 535, ol. smarowych 224, parafiny 224 i innych 288, razem 2.468 (we wrześniu 2.086 cyst.).

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY W PAŹDZIERNIKU 1931 R. — Stan zatrudnienia w wielkim przemyśle bawełnianym Łodzi w II połowie października przedstawiał się następująco: przez 6 dni w tygodniu pracowało 11 fabryk, przez 5 dni 11, przez 4 dni 7, przez 3 dni 7, przez 2 dni 1, 1 zaś fabryka była nieczynna. Ogółem w 38 fabrykach pracowało 41.564 robotników, z czego na Łódź przypada 30 fabryk, zatrudniających 27.821 robotników, reszta zaś na ośrodku prowincjonalnej okolicy łódzkiej. Sytuacja pod koniec miesiąca uległa pogorszeniu, gdyż w związku z zaznaczającym się wydatnym spadkiem zbytu praca poszczególnych fabryk została ograniczona i, jako przeciętna na listopad, można ustalić pracę 3 dni w tygodniu. Obróty wielkiego przemysłu bawełnianego w październiku wahały się w granicach 60% normy. Ceny tkanin były najzupełniej dowolne, dyktowane koniecznością zdobycia środków obrotowych przez producenta. Względnie mocno natomiast trzymały się ceny przędzy. Ale pod koniec miesiąca zmniejszyły się również zapotrzebowanie na przędzę i wzrosły zapasy. Zapasy przędzy bawełnianej na dz. 31/X przedstawiały się, na podstawie danych Zrzeszenia Producentów Przędzy Bawełnianej w Polsce, następująco: składy na sprzedaż 1.358.402 kg, składy dla własnych potrzeb 59.260 kg. W porównaniu z poprzednim tygodniem wzrost składów wynosi odpowiednio 59.260 kg i 20.514 kg. Norma uruchomienia w przędzalniach bawełnianych wynosiła 97,03% przy 40-godzinym tygodniu pracy. W związku ze spadkiem zapotrzebowania na przędzę zarząd kartelu postanowił od dn. 1 grudnia zmniejszyć normę uruchomienia do 32 godzin tygodniowo. Jest to norma najniższa od kilkunastu miesięcy. Ceny przędzy bawełnianej od końca września spadły o 8 — 10%, jakkolwiek w tym okresie bawełna wykazywała tendencję zwyżkową.

Ceny rynkowe przędzy bawełnianej w końcu października przedstawiały się następująco (w centach): Nr 24/1—42, 20/1—40, 20, II—45, 24/II—47, 32/II—57.

Na stan rynku bawełnianego wpłynęły deprymujące likwidacje towarowe z zapasów fabryk. Pod wpływem tej sytuacji notowania cen 7 największych firm przemysłu bawełnianego, które zawarły porozumienie w sprawie wspólnego ustalania jednolitych cen przędzy bawełnianej, zostały narazie zawieszono. W transakcjach przędzą obowiązywała zasadniczo gotówka, w wyjątkowych wypadkach kredyt od 15 do 30 dni. Analogiczne warunki pokrycia obowiązywały w tkaninach.

Na zbliżający się sezon przemysł zwraca szczególną uwagę, m. in. z tego względu, że w okresach dobrej konjunktury w listopadzie i grudniu następował zasadniczo sezon towarów białych. Obecnie transakcje te ustają całkowicie, i przemysł przechodzi bezpośrednio do produkcji na sezon wiosenny. Konjunktury tego sezonu zależeć będą we włókiennictwie od szeregu momentów.

Wielki przemysł wełniany w II połowie października zatrudniał ogółem w 28 fabrykach 15.000 robotników, co w porównaniu z początkiem października oznacza zmniejszenie liczby zatrudnionych o 157 osób. W przemyśle tym 6 dni w tygodniu pracowało 12 fabryk, 5 dni 7, 4 dni 3, 3 dni 3, 3 fabryki zaś były uruchomione.

Średni przemysł włókienniczy zatrudniał w październiku ogółem w 125 fabrykach 11.142 robotników; 6 dni w tygodniu pracowało 86 fabryk, 5 dni 18, 4 dni 11, 3 dni 10, 14 fabryk było nieczynnych. Na jedną zmianę pracowało 78 fabryk, na 2 zmiany 44 i na 3 zmiany 3. Farbiarnie i wykończalnie okręgu łódzkiego zatrudniały w II połowie października 3.840 robotników, pracujących w 16 przedsiębiorstwach. Przez 6 dni w tygodniu czynnych było 9 zakładów, 4 dni 6 i 3 dni 1. W porównaniu z początkiem października oznacza to wzrost liczby zatrudnionych robotników o 50 osób.

Zakończenie sezonu odbiło się ujemnie w październiku również i na obrotach w branży wełnianej. Spadek zapotrzebowania na tkaniny pociągnął za sobą automatycznie zmniejszenie popytu na przędzę. Do końca miesiąca spadek zapotrzebowania nie wpłynął jeszcze na redukcję cen. Ceny przędzy czesankowej przy pokryciu gotówkowym kształtowały się następująco (w \$ za 1 kg): 32/1 szewiot 1'20, 32/1 B—1'50, 52/1 A—2'40 1—1'90, 48/2 floshe—1'75, 40/2 floshe—1'60, 34/2 floshe—1'42, 28/2 floshe—1'24. Naogół pokrycie przy transakcjach traktowane było najzupełniej indywidualnie. Spadek obrotów w branży wełnianej w porównaniu z sezonem zeszłorocznym wahał się w granicach około 40%. Pomyślniej kształtowała się sytuacja tylko u producentów damskich towarów czesankowych. Ujemnym zjawiskiem jest również spadek eksportu przędzy czesankowej, związany z sytuacją walutową na rynkach światowych. Ostrożna polityka producentów przędzy spowodowała, iż zapasy przędzy czesankowej w składach fabrycznych są niezbyt wielkie.

Sytuacja w przemyśle bielskim w październiku kształtowała się pod wpływem perturbacji walutowych na rynku angielskim. Przemysł bielski bowiem w ostatnim okresie zajął poważną rolę w eksporcie do krajów północnych, gdzie po spadku funta ceny towarów angielskich zrównały się zupełnie z cenami towarów bielskich. Bardzo poważne sumy zamrożone zostały na Węgrzech i — w związku z ograniczeniami dewizowymi — nie mogą być upłynione. Zahamowało to zupełnie dostawę towarów bielskich na Węgry, nawet w pojedynczych sztukach za gotówkę.

W odniesieniu do rynku krajowego przemysł bielski odczuwa okres międzysezonowy, który przyniósł ze sobą ograniczenie zbytu. Zapasy towarów są bardzo poważne, jakkolwiek producenci stosowali politykę bardzo ostrożną, oczekując zmniejszenia spożycia. Jako pokrycie obowiązku zasadniczo gotówka, przy czym uiszczenie należności w okresie 30 dni traktowane jest jako pokrycie gotówkowe. Ceny wydatnie spadły, w niektórych gatunkach o przeszło 30% w porównaniu z sezonem zeszłorocznym. Eksport Bielska kieruje się obecnie w dużej mierze do Anglii oraz państw bałtyckich i skandynawskich. Ostatnio poważne sukcesy zanotowano na Bliskim Wschodzie. W związku z ciężką naogół sytuacją oczekiwane jest częściowe unieruchomienie szeregu przedsiębiorstw.

Przemysł jutowy Bielska pracuje przy ograniczonej produkcji 3 dni w tygodniu. Przemysł konfekcyjny, który większą część swej produkcji nastawił na eksport, natrafia na trudności w związku ze spadkiem funta. Fabryki kieluszy zamierzają również przeprowadzić przejściowo redukcję pracy.

Eksport włókienniczy Bielska w październiku wraził się sumą 10.288 kg tkanin wełnianych kolorowych wartości z 38'788. Eksport ten w porównaniu z październikiem r. ub. wykazuje spadek o 13.530 kg wartości z 371.321. Eksport ten kierował się głównie do następujących krajów (w z): państwa nadbałtyckie i północne 58.761, Austria, Węgry, Jugosławia i Czechosłowacja 199.936, Anglja 51.226. Gotowej odzieży wywieziono w październiku 3.606 kg, w tem do Anglii 3.535 kg wartości z 33.100.

Uruchomienie maszyn przędzalniczych okręgu białostockiego wynosiło w październiku przeciętnie 100% uruchomienia wszystkich fabryk na 1'6 zmiany. Wzmożenie produkcji w porównaniu z wrześniem nastąpiło pod wpływem wydatnego zintensyfikowania eksportu do Anglii tkanin i konfekcji. Eksport ten wyraził się w październiku sumą 231.000 kg tkanin i konfekcji, z czego 90% przypada na Anglię. Eksport białostocki rozkłada się w 70% na tkaniny, a w 30% na konfekcję.

M. K.

REDUKCJA CZASU PRACY W PRZĘDZALNIACH BAWELNIANYCH. — Od dłuższego już czasu zapasy przędzy bawełnianej na składach fabrycznych wykazują stały wzrost. Na dz. 7/XI zapasy te wyniosły ogółem 1.823.390 kg, co w porównaniu z poprzednim tygodniem oznacza wzrost o 54.287 kg. Ze względu na stały wzrost zapasów przędzy zarząd kartelu przędzalniczych bawełnianych powziął uchwałę, pozostawiającą dotychczasową 40-godzinną normę tygodniowego uruchomienia w przędzalniach bawełnianych tylko na okres listopada. Od dn. 30 XI nastąpi redukcja do 32 godzin tygodniowo. Norma 32-godzinnego tygodnia pracy ustalona została na czas do 27 XII r. b.

PRZEMYSŁ DRZEWNY

ORGANIZACJA EKSPORTU DREWNA — p. str. 1591.

ROLNICTWO

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA ROLNICTWA

SYTUACJA ZBOŻOWA. — W październiku nastąpiły daleko idące zmiany na międzynarodowych rynkach zbożowych. Wyjaśnione zostały liczby tegorocznego urodzaju na półkuli północnej, który dla 4 zbóż wyniósł o ok. 18 miljn. t mniej niż w r. ub. i o ok. 10 miljn. mniej od średniej z 5 lat ostatnich. Liczby te nie są jeszcze ostateczne i można się spodziewać jeszcze dalszego ich obniżenia. Te rezultaty zbiorów pozwalają wnosić, że znaleźliśmy się na ostatecznym przełomie niskiej koniunktury zbożowej, i że, gdyby nawet urodzaj na półkuli południowej był dobry, to w bież. roku gospodarczym zlikwidowane zostaną ostatecznie zapasy, nagromadzone z lat poprzednich, a być może nawet nie będą dostateczne na wypełnienie normalnych zapasów handlowych w młynach, piekarniach i u kupców, wyczerpanych całkowicie w ciągu 3-letniej niżki.

Innym bardzo ważnym momentem jest również mniejszy urodzaj w Z. S. R. R. i trudności wewnętrzne tego kraju w zbiorce zboża. Od początku bież. sezonu charakter eksportu rosyjskiego, tempo jego i polityka cen przedstawiają się inaczej niż w r. ub. Prawdopodobnie, po zdobyciu dawnych swych rynków i wobec trudności płatniczych zagranicą, Z. S. R. R. większą uwagę zaczyna zwracać na uzyskanie lepszych rezultatów ze swego eksportu.

W końcu października nastąpiła gwałtowna zmiana tendencji na wszystkich, bez wyjątku, rynkach światowych. Zapoczątkowane to zostało od kukurydzy argentyńskiej, która wskutek zwyczajki peza, a następnie wskutek argentyńskich zarządzeń dewizowych zwyczajka z Hfl. 2'90 na Hfl. 4'60 cif Rotterdam, czyli o ok. 60%. Następnie zwyczajka nastąpiła na rynkach północno-amerykańskich, które podniosły cenę Manitoby z Hfl. 5'60 na Hfl. 7'80. Równocześnie Z. S. R. R. podniosła swe żądania na wszystkie zboża, pociągając za sobą kraje naddunajskie. Cena pszenicy pastewnej w Rotterdamie poszła w górę z Hfl. 3'40 na Hfl. 5'20, cena żyta rosyjskiego z Hfl. 4'10 na Hfl. 5'75, cena jęczmienia pastewnego z Hfl. 3'50 na Hfl. 6. Zwyczajka ta wprowadziła nastroje zdenerwowania wśród importerów. Stało się prawdopodobnym, że jest ona zwiastunem nowej, lepszej koniunktury zbożowej.

Chociaż ceny na rynku polskim nie poszły w takim samym stopniu w górę, to jednak różnica w kalkulacji eksportowej na rynki północne uległa znacznej zmianie. Dotychczas cena żyta naszego była o zł 2—3 wyższa ponad parytet eksportowy na rynki bałtyckie. Po okresie zwyczajki różnica ta spadła do zaledwie kilkudziesięciu groszy.

Zwyczajka cen zboża osiągnęła swój najwyższy poziom w dn. 9 b. m., poczem ustąpiła tendencji niżkowej pod wpływem realizacji zysków. W ciągu tygodnia stopniowo ceny pszenicy obniżyły się, dochodząc w dn. 14 b. m. do 60 cts. za bushel, podczas gdy notowania przed tygodniem wynosiły 72 cts. za bushel. W każdym razie ceny obecne są jeszcze znacznie wyższe aniżeli przed miesiącem, kiedy płacono za 1 bushel ok. 54 cts., i niż przed 2 miesiącami — zaledwie 48 cts.

Obniżenie cen dotyczy wszystkich artykułów zbożowych, jedynie żyto wykazuje największą odporność. Najwyższą ceną żyta w Chicago w dn. 9 b. m. wynosiła 60 cts., ostatnio zaś 51 cts., podczas gdy przed miesiącem 41 cts., a przed 2 miesiącami 42 cts.

Można stwierdzić, że wszystkie zboża dotychczas znajdują się na wyższym poziomie aniżeli przed ostatnią zwyczajką i według wszelkiego prawdopodobieństwa po ukończeniu realizacji spekulacyjnych można oczekiwać poprawy tendencji. Poza słabym elementem, jakim jest wysoki urodzaj kukurydzy, utrudniający utrwalenie stałej koniunktury zwyczajkowej, nie brak jest bardzo poważnych względów, pozwalających spodziewać się lepszej koniunktury. Poza wskazywanymi już momentami gorszego urodzaju na półkuli północnej i niei tnienia normalnych zapasów handlowych należy również wspomnieć o nieurodzaju ryżu i w związku z tem o znacznym zapotrzebowaniu pszenicy w krajach azjatyckich. Ostatnio donoszono o większych transakcjach, zawartych przez Japończyków w Argentynie i Australii. Chińczycy w dalszym ciągu pertraktują z Farm Board'em o nowe zakupy. Wysyłki rosyjskie w dalszym ciągu są bardzo szczupłe i można spodziewać się z tej strony spokoju przynajmniej do początku wiosny, t. j. do okresu rozmarznięcia dróg wodnych rosyjskich.

W obecnej sytuacji na rynku żytnim decydujący głos mieć będzie Ameryka Północna i Południowa. Żyto północno-amerykańskie utrzymuje się obecnie na poziomie Hfl. 620 cif

Rotterdam, natomiast żyto Plata jest o 70 cts. tańsze. Zniżkowym elementem może być jedynie żyto argentyńskie, którego w tym roku powinno być na eksport, wobec zwiększenia obszaru zasiewu, przynajmniej około 150 tys. t. Żyto północno-amerykańskie jest w silnych rękach i chociaż może być przeszło 300.000 t na eksport, to jednak przy pierwszych większych zakupach ze strony Europy wywoła na miejscu spekulację zwyczajkową, co nieraz już się zdarzało.

Na międzynarodowym rynku żytnim w bież. sezonie należy liczyć się ze znacznym zmniejszeniem obrotów z jednej strony, wskutek ogromnej konkurencji taniej kukurydzy, utrzymującej się obecnie na poziomie około Hfl. 3'50, z drugiej zaś strony wskutek coraz silniejszych ograniczeń importowych. Wydaje się, że głównym importerem żyta w bieżącym sezonie będą Niemcy. Co do Czechosłowacji, wydaje się, że szacowania potrzeb importowych na ok. 500.000 t są znacznie przesadzone, i że import żyta do tego kraju nie przekroczy 200.000 t. W ostatnich dniach Czechosłowacja zastrzyła ograniczenia dewizowe, które niewątpliwie m. in. wpłyną również hamująco na import żyta. Łotwa, Estonia, Finlandja i Szwecja nie wykazują zainteresowania żytem. Do Holandji, Danji i Belgji import żyta w sezonie bieżącym znacznie się zmniejszył w porównaniu z r. ub.

Obecne ceny żyta utrzymują się na poziomie wysokim w porównaniu z pszenicą, kukurydzą i jęczmieniem jedynie wskutek tego, że podaż znajduje się w silnych rękach, jednakże przy chęci ulokowania większych partji żyta powstałyby niewątpliwie trudności.

Podaż na rynku wewnętrznym w ostatnich dniach we wszystkich ważniejszych punktach wzmożła się. Ceny polskie żyta i pszenicy utrzymują się o ok. zł 1 wyżej ponad parytetem eksportowym, co ma miejsce wyłącznie wskutek zakupów interwencyjnych.

Według ostatnich wiadomości w połowie listopada w Chicago nastąpiła ponowna zwyczajka cen o ok. 3 cts.

Obecne wahania cen zagranicą niewątpliwie doprowadzą również do lepszych cen na naszym rynku wewnętrznym, obawia się jednak należy, że w styczniu i lutym przyjdą fale pewnej niżki cen wskutek zwiększonej podaży złombardowanego obecnie zboża, i że nasz aparat interwencyjny P. Z. P. Z. ze względu na szczupłe środki magazynowe, jak również finansowe, nie będzie w możności zmagazynować więcej niż 80.000 t.

W październiku sprzedaże żyta z Polski wyniosły 505 t, z których 465 t do Czechosłowacji i 40 t do Palestyny. Sprzedaże pszenicy wynoszą 1.102 t, z których 527 t do Czechosłowacji i 575 t do Holandji. Od początku działalności Polskiego Biura Eksportu Zboża sprzedano na eksport żyta 32.230 t i pszenicy 4.832 t. Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe, natomiast sprzedaże pszenicy wyłącznie przez handel prywatny.

W SPRAWIE UPRAWY SOI W POLSCE. — Soja (Soja hispida Mönch.) jest jednoroczną rośliną strączkową, która zarówno pod względem wymagań glebowych i klimatycznych, jak i wyglądu zewnętrznego, zbliżona jest do powszechnie uprawianej u nas fasoli pieszkiej.

Pod względem wielostronności użytkowej roślina ta nie ma sobie równej na świecie. Używa się jej m. in. do następujących celów: 1) dojrzałe nasiona jej są spożywane po ugotowaniu, tak jak fasola i inne ziarna roślin strączkowych; 2) ziarna jest wymielana mąka, którą używają do najrozmaitszego pieczenia, do legumin, zup i t. d.; 3) z mąki sojowej przyrządzane jest t. zw. mleko, które bywa spożywane na słodko, na kwaśno, w postaci skondensowanej i w proszku; 4) z mleka sojowego są wyrabiane sery w wielu gatunkach; 5) z ziarna sojowego jest fabrykowany surogat kawy; 6) dla celów technicznych wyrabiany jest z ziarna soi t. zw. „satolit”, którego zastosowanie jest podobne do celuloidu; 7) z ziarna soi wydobywany jest olej, który stanowi masowy artykuł handlu międzynarodowego; 8) po usunięciu oleju z ziarna pozostała mączka stanowi wysokowartościową paszę zwierzęcą; 9) zielone niedojrzałe strąki oraz niedojrzałe ziarno można jeść tak, jak groszek zielony, w stanie świeżym lub w konserwach; 10) skoszona w stanie zielonym soja jest znakomitą paszą dla zwierząt domowych; 11) przyorana na zielono soja jest bardzo wartościowym nawozem zielonym.

Jak z powyższego zestawienia widać, użyteczność soi jest wprost wyjątkowa. Nadmienić należy, że istnieje ogromna ilość

odmian soi, które nie są jednak uniwersalne: jedne służą dla celów pastewnych, inne używane są w olejarniach, są odmiany konsumpcyjne i t. d.

Nasiona soi, zawierając do 40% białka i do 20% tłuszczu, nie mają sobie równych pod względem wartości odżywczej; przyswajalność tych składników pokarmowych przez organizm ludzki i zwierzęcy jest wyjątkowo wysoka.

Roślina tak wartościowa, jak soja, wzbudza wielkie zainteresowanie rolników. Od czasów niepamiętnych uprawiana jest ona na wielką skalę we wschodniej Azji, a szczególnie w Mandżurji. W ostatnich czasach uprawa jej rozszerzyła się na inne kontynenty i dotarła również do Polski.

W celu otrzymania bardziej szczegółowych danych, dotyczących uprawy soi w Polsce, Min. Rolnictwa przeprowadziło w r. b. specjalną ankietę na ten temat; do współpracy zostały zaproszone wszystkie zakłady badawcze rolnicze, rolnicze organizacje społeczne, izby rolnicze i władze administracyjne. Ankieta, przeprowadzona na wiosnę r. b., obejmuje dane do 1930 r. włącznie.

Sądząc z ankiety, w 1930 r. uprawiano soję w 181 gospodarstwach. W rzeczywistości ilość ta była prawdopodobnie znacznie większa. Największą ilość punktów uprawy soi ujawniono w 2 południowo-wschodnich województwach, t. j. w tarnopolskim i stanisławowskim. Kilka gospodarstw doświadczalnych i hodowlanych prowadziło ściślejsze badania naukowe nad soją.

Uprawiano soję na bardzo małych obszarach; plantacje o powierzchni kilkudziesięciu arów należały już do wyjątków; uprawiano ją częściowo w ogrodach, częściowo w polu.

Plon ziarna dojrzałego wahał się w granicach od kilku do kilkunastu q z ha; w kilku wyjątkowych wypadkach podano plon wyższy. Jako liczbę orientacyjną możnaby przyjąć 8—9 q z ha jako obecny plon ziarna soi w Polsce.

Materiał siewny był niezmiernie różnorodny. W kilku wypadkach nasiona sprowadzono bezpośrednio z Mandżurji, w innych — ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, z Czechosłowacji, Węgier, Niemiec, Francji i Szwajcarii. W wielu wypadkach nie można było stwierdzić pochodzenia nasienia. Dostyc rozpowszechniona jest odmiana brunatna Wileńska, mniej — czarna Kisielnicka.

Siew wykonywany był zwykle od połowy kwietnia do połowy maja, zbiór — od połowy września do połowy października.

W poszczególnych wypadkach obserwowano uszkodzenie soi przez wiosenne przymrozki. Naogół jednak stwierdzono pod tym względem stosunkowo dużą odporność soi, która po przymrozkach rozwijała się nadal dobrze wntczas, kiedy fasola została całkowicie przez mróz zniszczona.

Sądzić należy, że po należytem ogrzaniu się roli na wiosnę siać można soję bez większych obaw zniszczenia jej przez późniejsze przymrozki.

Wartość użytkowa soi, wyprodukowanej w Polsce, została bardzo pochlebnie oceniona przez tych, którzy ją badali. Spożywano ją w najróżniejszych formach. Również bardzo pochlebnie została oceniona soja jako pasza; spasano ją w postaci ziarna, słomy, plew i na zielono, zauważono jakoby przy tem znaczne zwiększenie mleczności krów przy jednoczesnym zwiększeniu w mleku zawartości tłuszczu, zwiększoną nosność kur oraz doskonałe tuczenie się świń.

W kilku miejscowościach wytłaczano z soi olej w zwykłych olejarniach; wydajność wynosiła około kilkunastu procentów.

Kilka analiz ziarna sojowego produkcji krajowej wykazało, że pod względem zawartości białka i tłuszczu nie różni się ono od soi importowanej.

Na soi, uprawionej po sobie w tem samym polu, w paru wypadkach zauważono występowanie korzeniowych bakterij brodawkowych (już w drugim roku uprawy).

Ze streszczonych powyżej wyników ankiety Min. Rolnictwa na temat uprawy soi w Polsce nie należy wyciągać wniosków, że zagadnienie uprawy soi u nas zostało rozwiązane w sensie pozytywnym. Wprawdzie doświadczenie wykazało, że soja dojrzewa u nas, lecz to nie wystarcza dla zapewnienia powodzenia jej uprawy. Soja może być uprawiana na szerszą skalę tylko wntczas, jeżeli uprawa jej będzie się rolnikom opłacała. W pewnych warunkach opłacalności tej niema, ponieważ cena soi importowanej jest niska (około zł 30 za 1 q), a plon mały (8—9 q z ha).

Z uprawy cennej tej rośliny u nas nie należy jednak rezygnować, tem bardziej, że soja wzgl. jej przetwory są artykułami masowego importu do Polski. Przez umiejętną oraz racjonalną uprawę plennosci soi można bardzo wybitnie podnieść, można również wpływać na kształtowanie się jej ceny. Sądzymy, że właściwą linią postępowania powinno być:

- 1) prowadzenie prac nad soją w kierunku podniesienia jej plennosci i wczesności dojrzewania;
- 2) prowadzenie doświadczeń wszechstronnych nad sposobami jej uprawy i nawożenia;
- 3) powstrzymanie się od propagowania uprawy soi na szerszą skalę, natomiast popieranie robienia prób na małą skalę.

Br. Hellwig

ORGANIZACJA EKSPORTU DREWNA — p. niżej.

H A N D E L

HANDEL ZAGRANICZNY

ORGANIZACJA EKSPORTU DREWNA. — Od kilku lat trwający kryzys gospodarczy, który stopniowo objął całą kulę ziemską, nasuwa przypuszczenie, że przezwyciężenie depresji może nastąpić przede wszystkim w drodze umownej. Dotychczasowa skuteczność procesów automatyzmu gospodarczego w dużym stopniu zawiodła, do czego w pewnej mierze przyczyniło się wystąpienie nowego czynnika w międzynarodowej wymianie — Rosji Sowieckiej. Wymiana ulega, jak dotąd, powszechnie stopniowej koncentracji bądź pod wpływem warunków, w jakich rozwija się zapotrzebowanie, bądź form, jakie przybiera podaż. Koncentracja ta dotyczy zresztą często jedynie ujednostajnienia norm wymiany, pozostawiając dokonanie transakcji wysiłkom indywidualnym. W coraz trudniejszych warunkach konkurencyjnych powstają dodatkowo dążenia do podniesienia marki zaofiarowywanego towaru oraz wyeliminowania z procesów wymiany podmiotów, których solidność kupiecka może budzić wątpliwości. Odbывают się próby unormowania podaży w drodze umownego jej ograniczenia, przyczem niejednokrotnie wiąże się z tem ustalanie cen minimalnych. Wysiłki, o których mowa, dokonywają się często z zastosowaniem ingerencji państwa, w szczególności tam, gdzie naturalna decentralizacja produkcji bądź handlu, jak np. w drzewnictwie, uniemożliwia zawarcie porozumienia.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 21/X 1931 r. w sprawie ceł wywozowych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 94, poz. 725) w p. p. 4 i 5 poz. 228 taryfy celnej wywozowej ustala dla celów organizacyjnych cło wywozowe na drewno iglaste tarte oraz na papierówkę. Cło jest ustalone w wysokości ok. 100% ad valorem i uniemożliwia wywóz bez pozwoleń, zwalniających od cła. Uwagi 4 i 5 do poz. 228 taryfy celnej wywozowej przewidują wydawanie przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadczeń, zwalniających od cła. Zaświadczenia wydawane są tylko członkom organizacji eksportowej. Zastosowanie tego środka przez Państwo ma szereg precedensów w zakresie artykułów rolnych. Na cło wywozowym opiera się organizacja wywozu następujących produktów: masła, jaj, trzody chlewnej żywej i bitej, pierza, puchu, szczeciny, włosia, sierści, gęsi domowych żywych i bitych.

Drewno, jako przedmiot produkcji i wymiany, składa się z szeregu odrębnych towarów, które handel jest często od siebie niezależny i prowadzony zazwyczaj przez różne jednostki. Stąd wynika potrzeba branżowego traktowania organizacji wywozu drewna.

Wywóz z Polski drewna i wyrobów w 1930 r. składał się przede wszystkim z następujących artykułów:

	Tonn	Miljn. zł
Drewno tarte (bale, deski i t. p.)	996.361	168.3
Surowiec tartaczny (kłody, dłużyce i t. p.)	294.733	31.2

Papierówka	679.591	39'6
Kopalniaki	320.854	15'7
Podkłady kolejowe	188.075	27'1
Słupy telegraficzne	93.098	7'9
Dyktki klejone	29.207	21'4

Organizacja eksportu, która działalność swoją rozpoczęła z dniem wejścia w życie cel wywozowych, t. j. od 1 listopada r. b., zostało objęte drewno tarte iglaste, stanowiące 80% eksportu drewna tarte go, oraz papierówka świerkowa, jodłowa i osikowa. Te dwa rodzaje drewna stanowią zgórá 50% całego eksportu drewna i wyrobów z Polski. W razie gdyby tego zaszła potrzeba, o ganizacja eksportu drewna, po dokonaniu doświadczeń w dzisiejszym jej zakresie, rozciągnięta może być na inne artykuły drzewne, jak np. drewno tarte z drzew liściastych, slipry, bądź nawet dyktki klejone.

Eksporтером, otrzymującym zaświadczenia na bezcelowy wywóz, jest członek organizacji eksportowej, której powierzone zostało przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu rozdzielanie zaświadczeń. Firma eksportera powinna być ujawniona w rejestrze handlowym, eksporter powinien wykupić świadectwo przemysłowe, o ile przepisy podatkowe przewidują dla danej kategorii przedsiębiorstw obowiązek wykupywania świadectw przemysłowych, oraz powinien prowadzić, od ustalonego terminu, ustawowo przepisane księgi handlowe.

Zaświadczenia, zwalnające od cła, wystawia Ministerstwo Przemysłu i Handlu i przekazuje je, dla dokonania rozdziału, Radzie Naczelnej Związków Drzewnych, przy której zorganizowane zostały 2 autonomicznie działające komitety eksportowe: komitet eksportowy materiałów tartych z drzew iglastych oraz komitet eksportowy papierówki. Rada Naczelna Związków Drzewnych jest związkiem związków terytorjalnych bądź branżowych, istniejącym od dłuższego czasu. Komitety eksportowe prowadzą rejestr wszystkich eksporterów, działalność zaś swoją opierają na sekcjach eksportowych, utworzonych przy regionalnych, istniejących poprzednio, organizacjach zawodowych.

O ile na pewnym ograniczonym terytorjum działa kilka regionalnych organizacji zawodowych, należących do Rady Naczelnej Związków Drzewnych, wyłaniają one wspólną sekcję eksportową. W zakresie organizacji eksportu drewna tarte go z drzew iglastych istnieje 10 sekcji eksportowych: Warszawa, Lwów, Poznań, Gdynia (oddział w Bydgoszczy), Katowice, Kraków, Kielce, Wilno, Gdańsk oraz sekcja przy Zrzeszeniu Związków Właścicieli Lasów; w zakresie eksportu papierówki — 5 sekcji: Wilno, Lwów, Warszawa, Kraków oraz sekcja przy Zrzeszeniu Związków Właścicieli Lasów.

Eksporтер otrzymuj zaświadczenie, zwalnające od cła w tej sekcji eksportowej, na której terenie działalności znajduje się stacja załadowcza, z której eksporter ładuje. W ten sposób zostały ustalone podstawy dla przeprowadzenia w przyszłości, gdy tego zajdzie potrzeba, kontroli działalności eksportera.

Komitety i sekcje rządzą się specjalnymi regulaminami, które narówni z regulaminem rozdziału zaświadczeń zaakceptowane zostały przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Działalność organizacji podlega kontroli Ministerstwa Przemysłu i Handlu, które działa w porozumieniu z zainteresowanymi Ministerstwami.

Lasy Państwowe, które reprezentują zgórá 40% ogólnej produkcji surowca drzewnego w Polsce oraz posiadają we własnej administracji około 30 tartaków, tworzą odrębną organizację, która również otrzymuje z Ministerstwa Przemysłu i Handlu zaświadczenia na bezcelowy wywóz. Obie organizacje eksportowe powinny być w stałym kontakcie w celu prowadzenia jednolitej polityki eksportowej.

Realizacja celów, postawionych organizacji, stopniowo będzie postępowała naprzód. Unormowanie podaży drewna, w ramach międzynarodowego porozumienia eksporterów (które można będzie osiągnąć jedynie po przeprowadzeniu porozumień wewnątrz poszczególnych państw), postawione zostało przez organizację jako jeden z najbliższych przedmiotów jej działalności.

Początki tej akcji zaznaczyły się już w zjeździe warszawskim z dn. 25—27/VI r. b., w którym wzięły udział państwa skandynawskie, bałtyckie oraz Z. S. R. R., reprezentujące łącznie zgórá 50% światowego eksportu drewna. Akcja ta jest w dalszym ciągu kontynuowana.

Kontyngentowanie przywozu przez niektóre kraje, importujące drewno, sprawia, że niewątpliwie zajdzie potrzeba przeprowadzenia rozdziału kontyngentu, co bez istnienia organizacji byłoby rzeczą nader trudną.

W zakresie unormowania podaży zadaniem organizacji jest przede wszystkim ramowe regulowanie eksportu (określanie ilości ogólnych, przeznaczonych na eksport z ewentualnem wyznaczeniem cen minimalnych), natomiast zawieranie transakcji pozostaje przedmiotem indywidualnej działalności.

Korzyścią, już dzisiaj zarejestrowaną, z powołanej do życia organizacji, jest widoczna konsolidacja wysiłków produkcji i handlu drzewnego. W dalszych etapach działalności organizacji doprowadzi to z wszelką pewnością do świadomych, opartych o wspólną akcję, poczynań, prowadzących całą produkcję i handel drzewny w Państwie do lepszej przyszłości.

St. B.

MOŻLIWOŚCI WYWOZU WYROBÓW LNIANYCH DO STANÓW ZJEDN. AM.

Stany Zjednoczone są największym rynkiem świata na wyroby lniane, mając jednocześnie stosunkowo bardzo małą własną produkcję lnu. Amerykański przemysł lniany zatrudnia zaledwie ok. 2.500 robotników w 17 zakładach przy produkcji rocznej wartości \$ 10'5 miljn., co wynosi ok. 0'7% wartości amerykańskiej produkcji wyrobów bawełnianych. Stosunek wartości produkcji wyrobów lnianych do wartości importu tych wyrobów w 1930 r. kształtuje się w przybliżeniu jak 1 do 3. Należy przytem zaznaczyć, że ceny wyrobów lnianych w 1930 r. w niektórych wypadkach spadły do poziomu cen wyrobów bawełnianych. Przeważną część amerykańskiej produkcji wyrobów lnianych stanowią: nici, materiały na ręczniki i ścierki oraz sznury. Lepsze wyroby gotowe są wytwarzane w minimalnej ilości i dlatego też w celu zaspokojenia zapotrzebowania wyroby te w znacznej ilości muszą być sprowadzane z zagranicy. Handel zagraniczny lnem ześrodkowuje się przeważnie w miastach Detroit oraz Cleveland. W miastach tych koncentruje się t. zw. „rynek kupującego” (buyers market). Rynek ten, posiadający wykwalifikowanych odbiorców, zaopatruje się w towar pierwszorzędnej jakości, chociaż są — coraz rzadsze wprawdzie — wypadki przedostawania się tam tandety. Odbiorcy skoncentrowanego rynku amerykańskiego posiadają swoisty konserwatyzm, polegający na tem, że niechętnie wchodzi w stosunki handlowe z nowym klientem; jednakże konserwatyzm ten jest do przełamania, jeżeli odbiorcy przedkłada się rzeczywiście korzystną ofertę.

Największym dostawcą wyrobów lnianych do Stanów Zjednoczonych jest Anglia, której import stanowi 46% ogólnego importu. Drugie miejsce zajmuje Czechosłowacja, eksportująca przeważnie bieliznę stołową oraz ręczniki. Belgia, zajmująca trzecie miejsce, dostarcza w dużej ilości bieliznę stołową, koronki i hafty oraz ręczniki i bieliznę. Chiny eksportują głównie koronki i hafty. Wśród innych eksporterów należy wymienić: Niemcy, Francję, Włochy, Z. S. R. R., Holandję, Japonię i Szwajcarię. Wartość eksportu wyrobów lnianych ze Stanów Zjedn. wynosi zaledwie \$ 0'5 miljn.

Amerykański rynek wyrobów lnianych zasługuje na szczególną uwagę ze względu na możliwości eksportu, istniejące również i dla Polski. W czasie bowiem obecnych prac, związanych ze sprawą lniarską w Polsce, Komisji Lniarskiej przy Prezydium Rady Ministrów, moment zwrócenia uwagi na możliwości eksportu wyrobów lnianych do Stanów Zjedn. wydaje się bardzo aktualny. Dlatego też należałoby już teraz zastanowić się nad sprawą przystosowania krajowych wyrobów lniarskich do potrzeb rynku amerykańskiego oraz nawiązania bezpośrednich stosunków handlowych z tamtejszymi odbiorcami. Należy przytem zaznaczyć, że amerykański handel wyrobami lnianymi ześrodkowany jest w dużych sklepach, t. zw. departamentowych, które jednocześnie bezpośrednio towar importują. Sklepy te wysyłają przedstawicieli swych zagranicę, albo też posiadają w niektórych miastach, jak Paryż, Londyn, Berlin, swoje stałe biura. Agent taki udziela zagranicznym kontrahentom wskazówek, dotyczących rodzaju wyrobów, w danej chwili najbardziej poszukiwanych, dzięki czemu zabezpiecza ich przed ewentualną stratą. Ponadto agent po otrzymaniu od swych od

biorców konkretnego zlecenia, może łatwiej uzyskać kredyt bankowy i większą część należności zapłacić dostawcy przy zamówieniu albo przy wysyłce towaru.

M. Sz.

HANDEL WEWNĘTRZNY

OTWARCIE GIEŁDY MIĘSNEJ W WARSZAWIE. — W dn. 16 listopada 1931 r. nastąpiło otwarcie Giełdy Mięskiej w Warszawie — pierwszej giełdy mięsnej w Polsce. Miejscom zebrań giełdowych są targowiska miejskie: bydłce (Brukowa 18), trzody chlewnej (Jagiellońska 1) i hale hurtowej sprzedaży mięsa (Namiestnikowska 2). Terminy zebrań giełdowych ustalone zostały w poniedziałki, środy i piątki: dla tranżakcyj bydlcem i trzodą chlewną od godz. 9 do 14, a dla sprzedaży mięsa — od godz. 10 do 15.

Ważenie zwierząt rzeźnych odbywać się może przez cały czas trwania godzin targowych. Zakończenie godzin targowych oznajmiane będzie trzykrotnie przez admin. strację Rzeźni i Targowisk Zwierzęcych zapomocą dzwonka.

Z otwarciem Giełdy zarządzane zostało otwarcie targowisk, zezwalające na wyprowadzenie zwierząt rzeźnych z targowisk, do innych miejscowości lub na inne targi, wzgl. do innych rzeźni. Zarządzenie te wzorem przedwojennym umożliwia producentom bezpośrednio obsyłać rynek warszawskiego w bydło i trzodę chlewną, co pociągnąć powinno za sobą stworzenie w Warszawie centralnego targowiska, na którym mogliby zaopatrywać się w produkt znormalizowany nie tylko kupcy krajowi, ale i importerzy zagraniczni. Zamknięcie targowisk szkodliwe było szczególnie dla rolnictwa, albowiem producent, który, nie chcąc sprzedać bydła względnie trzody miejscowemu pośrednikowi, zwracał się bezpośrednio na targowisko warszawskie, narażony był na to, że nie znajdował nabywcy po normalnej cenie rynkowej i zmuszony był zbyć swój towar za każdą narzuconą mu cenę. Kupiectwo broniło się przed taką sytuacją przymusową w ten sposób, że przetrzymywało swój materiał rzeźny w okolicznych stajniach i oborach i stamtąd doprowadzało tyle sztuk, ile mogło znaleźć zbyt po normalnych cenach. Należy wyjaśnić, że tworzenie zapasów mięsa ze sztuk, które nie mogły być sprzedane na pokrycie bieżącego zapotrzebowania, jest w naszych warunkach niemożliwe z powodu braku chłodzi.

Wprowadzenie na targ maklerów, którzy będą mogli sprzedawać zwierzęta rzeźne na zlecenie rolnika, i otwarcie targowicy, czyli umożliwienie wycofania z rynku towaru przez rolnika w wypadkach, gdy cena mu nie odpowiada, stanowi przewrót w stosunkach handlowych na warszawskim rynku mięsnym. Zarządzenia te przyniosą pożytek przede wszystkim rolnikowi, o ile, oczywiście, będzie je umiał wykorzystywać.

Giełda Mięska ogłaszać będzie 3 razy w tygodniu u zędowne notowania na bydło rogacze, jałowiznę i trzodę chlewną, w/g nomenklatury, przyjętej na innych targowiskach w kraju i zagranicą, oraz na mięso z uboju warszawskiego i t. zw. przywozowe. Pierwsze notowania pochodzą z dn. 16 b. m.

Wydawana przez Giełdę urzędowa ceduła giełdowa będzie podstawą do ustalania cen maksymalnych na te artykuły, i w ten sposób usunięte zostaną wszelkie nieporozumienia, albowiem ceduła Giełdy Mięskiej oparta będzie na podaży i popycie i uwzględniać będzie również wszelkie tendencje i wahania koniunkturalne.

Stwierdzeniem zawartych tranżakcyj i wydawaniem stronom kart umownych zajmować się będą maklerzy przysięgli, którzy w liczbie 11 zatwierdzeni zostali w dn. 13/XI przez P. Ministra Przemysłu i Handlu. Maklerzy przydzieleni zostali w/g specjalności i potrzeb handlu, w ten sposób, że na hali hurtu czynnych będzie 5, na targowisku bydłcem 3, na targowisku trzody chlewnej 3 maklerów.

Zaznaczyć wreszcie należy, że dzięki ścisłej współpracy organizacji zawodowych z władzami Giełdy Mięskiej, jak rów-

nież zyczliwemu stanowisku dyrekcji rzeźni istnienie i rozwój Giełdy zostały zapewnione.

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE¹⁾

ZBOŻA I PRZETWORY

RUCH CEN ZBÓŻ w okresie od 1 do 15 listopada r. b. kształtował się następująco (ceny za 100 kg):

	1 — 8/XI		9 — 15/XI		Wzrost %
	zł	g	zł	g	
Pszenica					
Warszawa . . .	25.50	2.87	27.10	3.04	+ 6.2
Poznań . . .	22.94	2.58	24.90	2.79½	+ 8.5
Lwów . . .	23.00	2.58	23.81	2.67	+ 3.5
Przeciętna . . .	23.81	2.68	25.27	2.83½	+ 6.1
Żyto					
Warszawa . . .	24.62	2.77	26.22	2.94½	+ 6.4
Poznań . . .	23.31	2.62	24.95	2.80	+ 7.0
Lwów . . .	23.50	2.64	24.45	2.74½	+ 4.0
Przeciętna . . .	23.81	2.68	25.21	2.83	+ 5.8
Owies					
Warszawa . . .	25.37	2.85	25.37	2.85	—
Poznań . . .	23.08	2.59	24.40	2.74	+ 5.7
Lwów . . .	24.75	2.78	24.75	2.78	—
Przeciętna . . .	24.40	2.74	24.84	2.79	+ 1.8
Jęczmień browarowy					
Warszawa . . .	26.90	3.02	28.31	3.18	+ 5.2
Poznań . . .	27.00	3.03	28.00	3.14	+ 3.7
Lwów . . .	—	—	—	—	—
Przeciętna . . .	—	—	—	—	—
Jęczmień zwykły					
Warszawa . . .	24.08	2.70½	24.68	2.77	+ 2.4
Poznań . . .	23.00	2.58	23.65	2.65½	+ 2.8
Lwów . . .	20.00	2.24½	20.58	2.31	+ 2.9
Przeciętna . . .	22.36	2.51	22.97	2.58	+ 2.7

— Dla zbóż chlebowych panowała w okresie sprawozdawczym (od 9 do 14 listopada) nadal tendencja mocna, i większość cen w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego uzyskała poważniejszą poprawę, a mianowicie (na giełdach: warszawskiej, poznańskiej oraz gdańskiej): pszenica (+ z 1.50 za 100 kg), żyto (+ z 0.75 — 2.00), mąka pszenna (+ z 2.25 — 3.00) i żytnia (+ z 1.00 — 2.00) oraz otręby pszenne i żytnie (+ z 1.00 — 2.00). Owies wykazywał jedynie na giełdzie poznańskiej, jęczmień zaś browarowy i przemiałowy na giełdach warszawskiej i poznańskiej, ten ostatni na giełdzie gdańskiej wykazuje pewną zniżkę. Obroty średnie. Na pozostałych giełdach prowincjonalnych tendencja również mocniejsza.

Warszawa. — Ceny orientacyjne — w z za 100 kg parytet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica dworska 28.00 — 28.50 (26.50 — 27.00), — zbierana 27.00 — 27.50 (25.50 — 26.00), żyto 26.50 — 27.00 (24.75 — 25.00), jęczmień brow. 28.00 — 29.00 (27.00 — 28.00), — przemiałowy 25.00 — 25.50 (24.00 — 25.00), owies jednolity 25.75 — 26.75 (25.75 — 26.75), — zbierany 24.00 — 25.00 (24.00 — 25.00), mąka pszenna luksusowa 46.00 — 55.00 (43.00 — 52.00), — pszenica 4/0 43.00 — 46.00 (40.00 — 43.00), — żytnia (typ przepisowy) 41.00 — 42.00 (39.00 — 40.00), otręby pszenne szale 18.00 — 18.50 (16.00 — 17.00), — pszenne średnie 17.00 — 17.50 (15.50 — 16.00), — żytnie 16.00 — 17.50 (16.00 — 16.50).

Poznań. — Ceny orientacyjne — w z za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 25.00 — 25.50 (23.50 — 24.00), żyto 25.00 (23.75 — 24.25), jęczmień brow. 27.50 — 28.50 (27.00 — 28.00), — przemiałowy 64 do 66 kg 22.25 — 23.25 (22.25 — 23.25), — 68 kg 23.75 — 24.75 (23.75 — 24.75), owies 24.25 — 24.75 (23.25 — 24.75),

¹⁾ Na podstawie danych Min. Przemysłu i Handlu i Min. Rolnictwa, sprawozdań organizacji gospodarczych, własnych korespondentów, depesz P. A. T. oraz Agencji Wschodniej i t. d.

mąka pszenna 65%-owa wraz z workiem 37'50—39'50 (35'25—37'25), — żytnia 65%-owa wraz z workiem stand. 36'50—37'50 (35'50—36'50), otręby pszenne grube 17'50—18'50 (17'00—18'00), — pszenne średnie 16'50—17'50 (16'00—17'00), — żytnie 17'25—18'00 (16'25—17'00).

Gdańsk. — Notowano — w guld. gd. za 100 kg (jak wyżej): pszenica (zależnie od gatunku) 14'00—15'50 (14'00—15'00), żyto 15'30—15'50 (14'50—14'75), jęczmień najlepszy 16'00—17'50 (17'00—18'50), — średni 15'25—16'00 (15'50—17'00), — pastewny 14'50 (14'00—14'50), otręby pszenne 10'50 (9'50—9'75), — żytnie 11'00—12'00 (9'75).

PASZA

— Rynek paszy był ostatnio niezbyt ożywiony; przy ograniczonym zapotrzebowaniu ceny nie wykazują poważniejszych wahań, jedynie zwykowały otręby — w związku z poprawą cen ziarna.

Kraków. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg parytet Kraków: siano słodkie 12'00—13'00, — średnie gat. 10'00—11'00, — kwaśne 9'00—10'00, koniczyna pastewna 16'00—18'00, słoma długa 7'00—7'50, — mierzwa luzem 5'50—6'00, — prasowana 6'00—6'50, makuchy z orzecha ziemnego 50% 34'00—35'00, — rzepakowe 20'00—21'00, — lniane 29'00—30'00, śrut soja 46 % niemiecki 33'00—34'00, śrut słonecznikowy ekstraktowy 35% 22'00—23'00, otręby pszenne 15'50—16'00, — żytnie 16'00—16'50.

SKÓRY

— Na rynku skór surowych przyniósł okres sprawozdawczy wzrost zainteresowania; odbiło się to szczególnie na aukcjach poznańskiej i katowickiej oraz na rynku warszawskim, gdzie ceny podniosły się przeciętnie o 10%, natomiast na rynku lubelskim panowała tendencja słabsza.

Poznań. — Na aukcji skór surowych osiągnięto następujące ceny — w \mathcal{Z} za 1 funt (w nawiasach podane są ostatnie notowania): skóry bydlęce bukate do 39 ft. wagi 0'68 (0'60), — buhaje od 40 do 49 ft. 0'66 (0'56), — 50 do 70 ft. 0'68 (0'56), — krowie oryginalne 0'66 (0'58), skóry cielęce (zależnie od wagi) 0'84—0'89 (0'75—0'86), — owcze 0'65.

Katowice. — Na aukcji skór surowych osiągnięto następujące ceny — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydlęce oryginalne 1'29—1'48, — lekkie 1'30—1'45, — ciężkie 1'41—1'64, skóry cielęce 1'61—1'90.

Warszawa. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydlęce lżejsze (do 25 kg) I gat. 1'00—1'20, — II gat. 0'90—1'00, — ciężkie (ponad 25 kg) 1'40—1'60, skóry cielęce 1'40—1'60; za 1 sztukę: skóry cielęce suche 4'50, — końskie do 220 cm 10'00, — powyżej 220 cm 13'00.

Lublin. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydlęce miejskie 1'25—1'30, — bydlęce prowincjonalne 1'00—1'15; za 1 sztukę: skóry cielęce z rzeźni miejskiej 5'75—6'00, — prowincjonalne 5'00—5'50, — końskie 12'00—14'00, — baranie kozuchowe 3'00—4'00, — bez wełny 0'50—0'75.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 9 do 14 listopada 1931 r.

Na giełdzie warszawskiej minął okres sprawozdawczy przy tendencji spokojnej. Obroty utrzymały się na dotychczasowym dość niskim poziomie; jakkolwiek ilość notowa-

wanych akcji wzrosła dość znacznie, gros obrotów przypadło nadal na akcje Banku Polskiego, które są ostatnio jedynymi stale notowanymi akcjami. Kursy naogół utrzymywały się na dotychczasowym poziomie.

W grupie akcji bankowych obracano akcjami Banku Polskiego oraz Banku Handlowego w Warszawie po kursach bez zmiany. Zśród akcji przedsiębiorstw chemicznych notowano nadal Spiessa — również po kursie niezmiennym. Nieco wyższe były obroty akcjami przedsiębiorstw cukrowniczych: Częstocice oraz Warsz. T-wo Fabryk Cukru wykazują niewielką poprawę kursów, przymusowa zaś sprzedaż oddawna nienotowanych akcji Cukrowni „Nieledeu” dokonana została po kursie, wynoszącym niemal 50% nominalu. Dość ożywiona była również grupa przedsiębiorstw metalurgicznych: akcjami Modrzejowa, Ostrowca i Pocisku obracano po kursach dotychczasowych; poza tem notowane były rzadko ukazujące się na rynku akcje T-wo Zakł. Metalowych B. Hantke oraz Norblina. Z akcji pozostałych grup przedsiębiorstw przemysłowych doszło do obrotów jedynie akcjami Habermuscha i Schielego — również po kursie dotychczasowym.

Na giełdach prowincjonalnych nastąpiło w okresie sprawozdawczym silne zmniejszenie obrotów; transakcje zawierano były bardzo nieliczne, kursy zaś większości notowanych akcji w porównaniu z notowaniami okresu poprzedniego wykazują zniżkę.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 14/XI
Bank Polski	\mathcal{Z} 100	110'00	110'00	110'00
„ Handl. w Warsz.	\mathcal{Z} 100	85'00	85'00	—
Spiess	\mathcal{Z} 100	33'00	33'00	—
Częstocice	\mathcal{Z} 100	27'50	27'50	—
Nieledeu	\mathcal{Z} 15	7'25	7'25	—
Warsz. T-wo Fabryk Cukru	\mathcal{Z} 100	19'00	19'00	—
B. Hantke	\mathcal{Z} 1.000	87'00	87'00	—
Modrzejów	\mathcal{Z} 50	4'00	4'00	—
Norblin	\mathcal{Z} 100	14'00	14'00	14'00
Ostrowiec — serja B I—III em.	\mathcal{Z} 50	30'00	30'00	—
Pocisk	\mathcal{Z} 25	1'06	1'06	1'06
Habermusch i Schiele	\mathcal{Z} 100	53'00	53'00	—

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (maksimum i minimum—w \mathcal{Z}): w nawiasach podane są notowania okresu poprzedniego; Chodorów — 118'00 (120'00), Chybie — 15'00.

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 108'00.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 107'00 (109'00).

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

KOLEJNICTWO POLSKIE W OCENIE NIEMIECKIEJ.

Koleje nasze nie mogą uskarżać się na brak zainteresowania niemi ze strony najbliższych sąsiadów. Fachowe piśmiennictwo niemieckie poświęca im dużo uwagi, jak o tem świadczy szereg artykułów, streszczanych już przez nas wielokrotnie, że wspomniemy tu prace PP.: M. Kremer, Dr. Wyszomirskiego i Prezesa Borna. Kolejnictwo polskiemu poświęcił również obszerne studjum p. t. „Das Eisenbahnwesen Polens” w zeszytach 22 „Zeitung des Vereins Deutscher Eisenbahnverwaltungen” Dr. P. H. Seraphim, asystent Królewskiego Instytutu „für Ostdeutsche Wirtschaft”.

Opierając się na materiale źródłowym, mianowicie na wydawnictwie „Dziesięciolecie Polskich Kolei Państwowych”, „Roczniku Statystycznym z eksploatacji P. K. P.”, pracy P. J. Gieysztor „Tarife der polnischen Staatsbahnen¹⁾”, „Polsce Gospodarczej” i t. d., Dr. Seraphim daje dość wierny obraz kolejnictwa polskiego, stanu jego posiadania, rozbudowy, układu taryf i t. d. Nie ograniczając się jednak do roli sprawozdawcy, Autor stara się zebrany materiał oświetlić krytycznie i czyni

¹⁾ W wydawnictwie „Review of Polish Law and Economics” z 1928 r.

to z punktu widzenia obywatela Prus Wschodnich, dla których koleje polskiego zaplecza posiadają specjalne znaczenie.

Już w rozdziale pierwszym, omawiającym warunki naturalne polskiej sieci kolejowej, Autor podkreśla wielkie trudności, wynikające z zupełnie odmiennego charakteru kolejnictwa w 3 dzielnicach, które się na obszar Państwa Polskiego złożyły, i winę tego przypisuje Traktatowi Wersalskiemu, który pokrajał żywe ciało „jednolitych gospodarczo i komunikacyjnie terytorjów” na rzecz utworzenia nowych państw, złożonych „z nieprzystosowanych do siebie harmonijnie części”. Szkoda, że Dr. Seraphim nie mógł tego argumentu przytoczyć w okresie rozbiórów Polski, kiedy te właśnie dzielnice były odrywane od żywego ciała i przyłączane do obcych, „nieprzystosowanych do nich harmonijnie” krajów.

Specjalną uwagę poświęca Autor polityce taryfowej kolei polskich. Zapoznał się Dr. Seraphim z taryfami naszymi dość dokładnie, historię ich rozwoju przytoczył wiernie i w zakresie taryf obrotu wewnętrznego żadnych zastrzeżeń nie ma. Zato nie znajduje dość mocnych słów potępienia dla polityki taryfowej w zakresie taryf wymiany towarowej z zagranicą. Polityka ta jest, zdaniem Autora, wyrazem kierunku całej polityki gospodarczej Polski, poczętą w imię może szeroko zakrojonej, ale „ekonomicznie nieusprawiedliwionej i dla światowej gospodarki szkodliwej”, tendencji do popierania za wszelką cenę kierunku do morza.

Celem polityki portowej kolei polskich ma być sztuczne odchylenie przewozów od naturalnej geograficznie i komunikacyjnie drogi przez granicę niemiecką, na dłuższy kierunek przez porty polskie, w szczególności zaś przez Gdynię. Jako dowód, że tak jest istotnie, przytacza Dr. Seraphim następujące zestawienie opłat dla najważniejszych towarów wywozowych na odległość 650 km (w zł za tonnę):

Taryfa	Węgiel	Żelazo surowe	Drzewo obrob.	Bekony	Żyto
Normalna . . .	32.9	28.0	26.7	79.1	59.4
Wewn. wyjątk.	20.2	24.2	—	—	—
Wywóz. lądowa	14.7	19.8	19.8	66.6	48.7
Wywóz. port.	7.2	16.8	16.0	59.0	43.8

W przytoczonym zestawieniu, wskazującym istotnie na bardzo znaczne ulgi, przyznane wywozowi, wywołuje oburzenie Autora głównie uprzywilejowanie kierunku portowego przed wywozem przez granicę lądową. Pozwolę sobie wobec tego zwrócić uwagę Dr. Seraphima, że taryfowe popieranie portów krajowych nie jest pomysłem specjalnie polskim, jest stosowane powszechnie, a w pierwszej linii przez koleje niemieckie, na których t. zw. Seehafentarifę osiągnęły szczególnie duży rozwój i gdzie zniżki taryfowe nie ustępują polskim. Poza tem zniżki taryf w kierunku do i od portów mają u nas jeszcze to uzasadnienie — którego często brak kolejom niemieckim — że przyspa-

rzają kolejom polskim znacznie dłuższe przebiegi, że przytoczę tu dla przykładu wywóz węgla lub żelaza ze Śląska Górnego, który w kierunku do granicy zachodniej odbywa się na odległościach 30 — 50 km, wówczas gdy w kierunku do Gdańska lub Gdyni daje przebiegi powyżej 600 km i odpowiednio większe przewoźne.

Natomiast ma słuszność Dr. Seraphim, wskazując na to, że tak niższe taryfy portowe przeważnie nie pokrywają kosztów własnych przewozu i powodują dla kolei przewozy stratne. Na podstawie porównania opłat przewozowych z kosztami własnymi przewozu, obliczonymi za 1929 r. przez Inż. Sztolcmana, Dr. Seraphim przytacza następujące zestawienie strat, przysporzonych kolejom polskim w 1929 r. przez stosowanie do wywozu przez Gdańsk i Gdynię deficytowych taryf, (w zł):

Przewóz węgla kam. z Górnego Śląska do Gdańska	32,003.400
„ drzewa obr. z Wileńszczyzny „ „	2,394.400
„ złomu żel. z Gdańska na Śląsk Górny .	2,894.800
„ rudy żel. „ „ „ „ „ „ „ „	1,836.200
„ węgla z Górnego Śląska do „Gdyni” . . .	20,328.700
„ złomu i rudy z Gdyni na Śląsk Górny .	941.800
Razem:	60,327.300

Pomimo tak rozrzutnej gospodarki taryfowej P. K. P. zamkając swój budżet bezdeficytowo. Przyczynę tego widzi Dr. Seraphim w oszczędnej gospodarce, jak również w niskim wyposażeniu personelu kolejowego. O pierwszej świadczą następujące liczby porównawcze wydatków eksploatacyjnych na 1 km sieci (w tys. zł): w Niemczech 170, Austrii 134, Czechosłowacji 100, Z. S. R. R. 83, Francji 79, Polsce 74 i Rumunii 59. O drugim — porównanie wydatków na personel, które w Niemczech stanowiły w 1929 r. zł 5.787 miljn. przy 53 tys. km sieci, a w Polsce zł 874 miljn. przy 17 tys. km sieci, co czyni na 1 km sieci w Niemczech zł 109 tys., a w Polsce zł 51 tys.

Co się tyczy eksploatacji technicznej, to Dr. Seraphim przeprowadza szczegółowe zestawienie stanu posiadania oraz wyników gospodarki P. K. P. ze stanem i z pracą innych kolei europejskich i przychodzi do wniosku, że odnośnie liczby wskazują na wybitnie małe zaopatrzenie Polski w tabor, na silne obciążenie ruchowe sieci polskiej i na duże stosunkowo przeciążenie środków przewozowych.

Uwydatnia się to zwłaszcza w ruchu towarowym. Ilość wykonanych tonnokilometrów, przypadających na 1 km sieci, stanowiła: w Niemczech 1.28 miljn., w Polsce 1.26 miljn., w Z. S. R. R. 1.18 miljn., w Czechosłowacji 961 tys. i w Austrii 744 tys. Jeżeli porównać zaopatrzenie w środki przewozowe Polski i Niemiec, a z drugiej strony osiągniętą tonnokilometry, to stwierdzić należy nadzwyczajną wydajność pracy P. K. P., która osiągnąta jest jednak — wobec małych nakładów inwestycyjnych — kosztem niszczenia substancji.

J. G.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

PRACA PORTU GDYŃSKIEGO W PAŹDZIERNIKU 1931 R.) — Październik r. b. jest pod każdym względem rekordowym miesiącem w pracy portu gdyńskiego. Osiągnięta liczba obrotów towarowych (w handlu zamorskim) wyniosła 547.002 t, jest więc stosunkowo znacznie wyższa od rekordu poprzedniego (lipiec r. b.), który wyniósł 503.102 t. Nie można w żadnym wypadku zwiększenia obrotów w Gdyni przypisywać strajkowi w Gdańsku (na początku października), w związku bowiem z trudnościami przeładunkowymi w Gdańsku do Gdyni odeszły — i to tylko przejściowo na okres strajku — jedynie nieliczne towary, głównie przytem drobnicowe. Na wzrost obrotów przez Gdynię wpłynęło poprostu ogólne dalsze zintensyfikowanie wszcz i włąb pracy portu. Wynika to z podanych dalej liczb szczegółowych, globalne jednak liczby, jak zwykle,

wzrosły głównie, choć nie jedynie, dzięki węglowi. Niestety, tu właśnie może okazać się przy dzisiejszej konjunkturze najsłabszy punkt pracy portu w dalszych miesiącach. Jeżeli nawet ogólny eksport morski węgla — mimo konsekwencji spadku funta — utrzyma się na poziomie dotychczasowym, to wszakże trudniej dziś niż przedtem liczyć — przynajmniej w najbliższych miesiącach — na dalszy szybki przyrost obrotów tym podstawowym dla portu artykułem.

Ruch statków w wzrósł w październiku w stosunku do września, liczba zaś 315 statków na wejściu i 318 statków na wyjściu jest rekordowa dla wszystkich czasów. Czynnikiem bardziej miarodajny od ilości statków — mianowicie tonnaż statków, jest również wyjątkowo duży. 315 statków na wejściu (288 we wrześniu) reprezentuje tonnaż 262.725 (238.774) nrt, 318 (293) zaś statków na wyjściu — 265.292 (237.580) nrt.

W kolejności bander Szwecja zachowała w dalszym ciągu pierwsze miejsce (72.720 nrt na wejściu, 74.495 nrt na wyjściu),

¹⁾ Dane za wrzesień — p. zesz. 45/1931, str. 1541.

dzierząc je bez zmiany od paru lat. Drugie miejsce prawie równie dawno należało do Polski. We wrześniu bandery niemiecka zepchnęła banderę polską na trzecie miejsce, obecnie jednak powrócił znowu stan poprzedni, Niemcy zaś są na trzecim miejscu (46.491 i 44.866 nrt), niezbyt zresztą daleko za Polską (51.009 i 49.731 nrt), Dania jest czwarta, piąte Stany Zjednoczone, szóstą Łotwa. Średni tonnaż statku, zawijającego do Gdyni w październiku, był nieco większy niż we wrześniu (8 98 i 8 313 nrt). Wzrosła również średnia ilość statków, przebywających jednocześnie w porcie (z 30 na 34), a w związku z tem wzrósł także w pewnym stopniu (z 645 na 67 godzin) średni postój statku w porcie.

Obrót towarów, łącznie z żegluga przybrzeżną i wlaśną, wyniósł 548.777 t wobec 489.220 t we wrześniu. Obrót zamorski stanowi w tem, jak podano wyżej, 547.002 t (487.932 t we wrześniu), a w tem przywóz 53.733 t, wywóz zaś 493.269 t. Obróty zamorskie w październiku ilustruje poniższa tabela (w tonnach):

Import		Ekspert	
Ryż surowy	—	Żyto	338
Owoce świeże	25	Ryż wyluszczoney	3.612
Owoce suszone	466	Mąka żytnia	—
Orzechy ziemne (arachidy)	—	Mąka ryżowa	560
Kawa, kakao, herbata	103	Ziemniaki	2.572
Tytoń	437	Cukier	12.581
Napoje alkoholowe	20	Napoje alkoholowe	160
Śiedzie solone	16	Bekony	5 496
Fosforvty	7.742	Wędliny	809
Żuzle Thomasa	—	Drób bity	19
Tłuszcze zwierz. surowe	78	Małto	50
Skóry	24	Jaja	778
Siemię lniane	—	Wytłoki buraczane	—
Kamienie brukowe	—	Makuchy	—
Oleje	13	Kości śrut kostny i mączka	—
Żywica	—	Tłuszcze zwierz. surowe	—
Asfalt	—	Obuwie	1
Kauczuk	7	Słupy telegraf.	220
Wyroby gumowe	75	Deski i łaty	4.091
Saletra	6	Cement	—
Garbniki	201	Węgiel (ekspert.)	433.900
Glinka farbiarska	94	Węgiel bunkrowy	20.980
Rudy żelazne	5.654	Koks	1.340
Żelazo i stal	1	Sole potasowe	800
Złom	36.552	Nawozy azotowe	1.975
Miedź	76	Szyn kolejowe	755
Wyr. metalowe	22	Cvnik	340
Maszyny, aparaty i części	30	Wyr. m talowe	156
Samochody, motocykle i części	36	Papier	803
Masa drzewna	470	Wyr. włókniste	707
Papier	221	Różne	105
Bawelna	467		
Różne	820		
		Razem: 493.269	
	Razem: 53.733		

Przywóz z za morza w październiku nieco zmalał w stosunku do września (58.458 i 53.733 t). Import złomu w ostatecznym wyniku miesięcznym dał dosyć wysoką liczbę, lecz pod koniec października — po okresie nężenia w II połowie września i w I połowie października — nastąpił okres znacznego spadku tego importu. Wobec ograniczenia produkcji przez huty, zapewne też najbliższe miesiące w dziedzinie importu morskiego surowców hutniczych, a w szczególności złomu, będą znacznie gorsze od poprzednich. Jeżeli też w tym samym czasie obserwowujemy w Gdyni wzrost importu rud (z 2.800 do 5.654 t) oraz fosforytów (z 0 do 7.742 t), to fakt ten nie jest w sprzeczności z zanotowanym przed chwilą, jest natomiast wynikiem uruchomienia zasobnika samowazącego dla rud w Gdyni na nab. Szwedzkim, co pozwoliło usprawnić przetadunek importowanych towarów sypkich. Te 3 pozycje: złom, rudy i fosforyty — są jedynymi w imporcie październikowym, gdzie obrót przekroczył tysiąc tonn. Z pozostałych masowych towarów importowych 2 najważniejsze dla portu: ryż surowy i tomasyna, w październiku nie figurowały wcale. Jest to objaw normalny w sezonie jesiennym. Reszta importu — to przeważnie wartościowy obrót drobnicowy, który wzrósł m. in. dzięki skierowaniu do Gdyni w okresie strajku gdańskiego kilku statków z drobnicą, przeznaczonych dla Gdańska. Jest to kilkaset tonn

herbaty, kawy, tłuszczów, olejów, wyrobów gumowych, garbników, maszyn etc. Niezależnie od tego importowano, jak zwykle, dosyć poważne ilości tytoniu, bawełny, owoców suszonych, papieru, masy drzewnej, przychem 2 ostatnie z wymienionych wyżej artykułów przechodzą przez Gdynię w łamanym tranzycie morskim z Finlandji i Łotwy na Lewant. Zreszta, jeśli chodzi o papier, to ostatnio ma miejsce również eksport towaru polskiego.

W eksporcie za morskim wzrost jest bardzo poważny w stosunku do września: z 429.475 na 493.269 t, t. j. o 63,784 t, czyli blisko o 15%. Tym razem nie tylko węgiel wpłynął na zwiększenie obrotów. Eksport węgla, łącznie ze sprzedażą węgla dla statków w porcie, dał rekordową liczbę 451.880 t. Możliwość przeladowania tak dużej ilości węgla w ciągu jednego miesiąca świadczy o dużej sprawności urządzeń portowych i kolejowych — tem bardziej, że powyższy rekord został osiągnięty bez specjalnego wysiłku. Port gdyński kryje więc w tej dziedzinie dalsze poważne możliwości rozwojowe. Eksport cukru ruszył po dłuższej przerwie. Proces opróżniania cukrowych składów portowych w r. b. jest znacznie powolniejszy, wskutek czego powstają trudności ze składowaniem cukru z nowej kampanji, pomimo nawet wykończenia 2 nowych specjalnych magazynów cukrowych. Rozpoczął się w październiku jesienny eksport ziemniaków, który jednak osiągnie najwyższe napęcie dopiero w listopadzie. Bekony dały wzrost eksportu (o 1.496 t). Wszystkie 3 statki, ładujące co tydzień towary do Anglii, odchodzą przepelnione, powstaje nawet kwestja uruchomienia czwartego statku. Wędliny i jaja dały wzrost liczby nieco lepsze niż poprzednio. Eksport masła natomiast zmalał znacznie (o 133 t). W eksporcie żyta przez silos Olejarni ruch jeszcze nie rozpoczął się, natomiast sąsiednia Łuszczarnia Ryżu wysyła stale poważne ilości ryżu łuszczonego i nieco mniejsze maki ryżowej. W eksporcie drzewnym, zasadniczo stale niedużym przez Gdynię, w październiku dawał odczuć się zastój — i jedynie wysyłka desek i ła, a zwłaszcza 2 dużych partij cennej tarcicy do Ameryki — ratuje tu sytuację. Nawozów azotowych: siarczanu amonu i saletry, wysłano w październiku cokolwiek mniej (1.975 t zamiast 2.582 t), soli z potasowych dużo mniej (800 t zamiast 3.021 t). Ten ostatni eksport ożywił się jednak ponownie w pierwszych dniach listopada i może jeszcze poprawie wydatnie liczby ogólne przed końcem roku. Mała liczba wywozu szyn kolejowych w październiku (we wrześniu 3.017 t) jest przypadkowa; w listopadzie odejdą znowu 2 statki, a może nawet 3. W eksporcie cynku ma miejsce poważny zastój: 340 t wobec średnio 1½ tys. t w szeregu poprzednich miesięcy. Natomiast bardzo dobrze kształtuje się eksport manufaktury i konfekcji w ókienniczej (2.168 t od początku roku), i tu, podobnie jak przy bekonach, istnieją trudności ze znalezieniem miejsca na statkach, odchodzących do Anglii, dokąd głównie kieruje się ten cenny eksport.

W przybrzeżnym ruchu towarowym obroty są nieduże, ale charakterystyczne: jest to albo przesyłka pomiędzy obu portami Gdynią i Gdańskiem drobnicą, przeznaczoną dla jednego portu, a wyladowanej w drugim (201 t garbników, 61 t miedzi etc. z Gdyni do Gdańska), albo też wysyłka przez fabryki gdyńskie swoich wyrobów na potrzeby lokalne rynku gdańskiego (123 t ryżu łuszczonego, 23 t olejów roślinnych, 27 t owoców suszonych z f. „Fetter” etc.) Ogółem w październiku zanotowano tu w imporcie 260 t, w eksporcie zaś 695 t.

Nie większe przewozy są w październiku także w komunikacji z Wisłą: przywiozono 270 t (głównie cukier), wywieziono 810 t (włącznie ryż wyluszczoney).

Ruch pasażerski był w październiku minimalny (640 przyjezdnych i 381 wjeżdżających), przychem ograniczył się niemal wyłącznie do St. now Zjednoczonych (562 i 301) oraz trochę do Anglii (15 i 79) i Danji.

RYNEK FRACHTOWY. — Poprawa stawek frachtowych, osiągnięta w poprzednim tygodniu, nie utrzymała się głównie z powodu braku zamówień na zboże oraz ogromnych wahań walutowych, którym podlegały zwłaszcza waluty Płocnocy i Płudniowij Ameryki.

Szereg wypadków ostatnich dni nie był bez znaczenia dla armatorów, a mianowicie: duża ilość kontraktów, zawartych na rynku australijskim; wiadomość, że opłaty kanału Suezkiego niższe zostaną o ok. 10%; wprowadzenie ogromnej zniżki cen bunkru przez kompanie południowo-afrykańskie w porozumieniu z władzami kolejowymi i portowymi, a w końcu czasowe zamknięcie kanału Panamskiego.

Na rynku La Platy notowano znaczne osłabienie popytu na tonnaż, spowodowane przedewszystkiem przez dekrety Rządu argentyńskiego, dotyczące giełdy. Ogółem zafrachtowano 7 sta-

tków o łącznym tonnażu 44.100 t. Na rynkach Stanów Zjednoczonych i Kanady chwilowy brak tonnażu wpłynął na poprawę stawek. Z Kuby zafrachtowano ostatnio większego typu statek do portów Anglii i Kontynentu po stawce sh 16/9. W Montreal notowano kontrakty po 10 cts. do Antwerpii i Rotterdamu na listopad i do 11½ cts. za 100 lbs. do Hamburga.

Rynek dunajski jest w obecnej chwili najbardziej ożywionym rynkiem przy mocnych stawkach od sh 5/3 do sh 15/9 zależnie od pojemności statku, płatnych do rejonu Antwerpja/Hamburg, a od sh 11/9 do sh 12 za duże statki z Constanzy i t. d. do tegoż rejonu. Ogółem na tym rynku zafrachtowano w ub. tyg. 24 statki o łącznym tonnażu 131.400 t.

Na zbożowym rynku czarnomorskim zastój zupełny. Poszuki-

wany był tonnaż pod rudę z Poti i Mikołajowa na listopad do portów Kontynentu po stawce proponowanej sh 11, a do St. Zjednoczonych po \$ 320 na grudzień, pod węgiel z Marjopała po sh 12/6, przy załadunku w Mikołajowie lub Teodozji — o 3 d. mniej, do półn. portów Stanach Zjedn. na grudzień. Z morza Śródziemnego zakontraktowano niewielkie ilości rudy.

Na rynkach wschodnich ożywienie dość znaczne, zwłaszcza w eksporcie australijskiego zboża i mandzurskich płodów strączkowych.

W eksporcie węgla z Gdyni/Gdańska notowano pewne osłabienie, natomiast ożywił się eksport drzewa. Za zboże z Gdańska do Antwerpii płacono zależnie do pojemności statku sh 5/3 do sh 5/6 po kursie funta złotego.

KRONIKA BIEŻĄCA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

USTAWA:

Kryzysowy dodatek do państwowego podatku dochodowego — ust. z dn. 22/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 99, poz. 760).

Uiszczanie zaległych podatków w naturze na cele pomocy bezrobotnym — ust. z dn. 22/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 99, poz. 761).

Opodatkowanie piwa — ust. z dn. 22/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 99, poz. 762).

Opodatkowanie wina i miodu syconego — ust. z dn. 22/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 99, poz. 763).

Upoważnienie prezesa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do zaciągnięcia długoterminowych pożyczek inwestycyjnych — ust. z dn. 22/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 99, poz. 764).

ZMIANY KAPITAŁÓW ZAKŁADOWYCH W SPÓLKACH AKCYJNYCH

zatwierdzone w dniu:

5 października:

— „**Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu**”, S. A. z siedzibą w Warszawie: zmniejszono kap. zakł. o zł 2.700.000, czyli do zł 36.300.000, drogą umorzenia figurujących w aktywach bilansu na dz. 31 lipca 1931 r. 90.000 sztuk akcji własnych w sumie zł 1.552.577 14 oraz przeniesienia do rezerwy specjalnej różnicy zł 1.167.422 86 zgodnie z uchwałą Zarządu Spółki z dn. 15 września 1931 r.

17 października:

— „**Zamkowe Zakłady Przemysłowe**”, S. A. w Cieszynie: powiększono kap. zakł. o zł 500.000, czyli do 1.000.000, drogą przelewu z kapitałów rezerwowych Spółki zł 500.000.

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓLKACH AKCYJNYCH

24 listopada:

— „**Towarzystwo Zakładów Metalowych B. Hantke**”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Srebrna 9.

— „**Borysławska Spółka Akcyjna Przetworów Oleju Skalnego w Borysławiu**”, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Borysławiu.

25 listopada:

— „**Kolej Lokalna Boraki Wielkie - Grzymałów**”, S. A. — o godz. 10 w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach Dyr. Okr. Kolei Państw., IV p., pokój 453) we Lwowie.

— „**Warszawskie Towarzystwo Fabryk CuKru**”, S. A. — o godz. 15 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 7.

26 listopada:

— „**Sieć Elektryczna Zagłębia Krośnieńskiego**”, S. A. — o godz. 10 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

— „**Gródek**” Spółka Akcyjna Terenowo-Budowlana S. A. w Krakowie — o godz. 9 w biurach Polskiego Banku Przemysłowego, Oddział w Krakowie, ul. Szewska 1.

— „**Podkarpackie Towarzystwo Elektryczne**”, S. A. — o godz. 11 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, ul. Fredry 9.

27 listopada:

— „**Petrolea**” Akcyjne Towarzystwo dla Przemysłu Oleju Skalnego, S. A. — o godz. 12 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

— „**Polskie Związki Rafinerie Olejów Skalnych**”, S. A. — o godz. 11 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

— „**Premier**”, Polska Naftowa Spółka Akcyjna, S. A. — o godz. 10 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

28 listopada:

— „**Hadroga**” Hurtownia i Wytwórnia Artykułów Drogeryjnych i Aptekarskich, S. A. w Bydgoszczy — o godz. 16 w kancelarii adw. Dr. Piechockiego w Poznaniu, pl. Wolności 3.

— „**Tartaki**”, Przedsiębiorstwo Drzewne, S. A. w Chodorowie — o godz. 12 w lokalu S-ki we Lwowie, ul. Senatorska 6.

— „**Fanto**”, S. A. — o godz. 10 m. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

— „**Montan**” Małopolskie Górnicze Towarzystwo Akcyjne Naftowe, S. A. — o godz. 11 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

30 listopada:

— „**Pilak**” Małopolska Spółka Akcyjna dla Przemysłu Naftowego i Drzewnego, dawniej S. Szczepanowski i S-ka, S. A. — o godz. 10 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

— „**Nafta**”, S. A. — o godz. 11 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

1 grudnia:

— „**Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Drog Żelaznych w Państwie Polskie**”, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Żelna 45 m. 2.

— „**Związek Producentów Ryb**”, S. A. w Warszawie — o godz. 17 w sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 66.

— „**Siła i Światło**”, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 94.

— **Zakłady Bieli Cynkowej i Przetworów Chemicznych „Huta Feniks”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Będzinie, ul. Mostowa 7.

— „**Towarzystwo Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza**”, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Moinuszki 10.

— „**Towarzystwo Akcyjne Fabryk CuKru i Rafinerii Żubna i Szreniawa**”, S. A. — o godz. 16 w lokalu Akcyjnego Banku H potecznego, Filja w Krakowie.

— „**Galicyska Fabryka Papieru, S. A., przedtem Bracia Fiałkowski**” — o godz. 10 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 68.

— „Francusko-Polskie Towarzystwo Górnicze, S. A.— Société Minière Franco-Polonaise, S. A.” — o godz. 12 w lokalu S-ki we Lwowie, ul. Kościuszki 8.

— „Zachodnio-Małopolska Akcyjna Spółka Naftowa i Gazowa”, S. A.— o godz. 10 min. 30 w lokalu S-ki we Lwowie, pl. Marjacki 8.

2 grudnia:

— Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Ludwik Geyer”, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 282.

— „Kolej Lokalna Toruń—Lubicz”, S. A.— o godz. 14 w sali posiedzeń Wydziału Powiatowego w Toruniu, pl. Teatralny 4.

— „Babino-Tomachowska Cukrownia”, S. A.— o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Chmielna 32.

— Tomaszowska Fabryka Sułna „D. Bornstein”, S. A.— o godz. 16 w lokalu S-ki w Tomaszowie-Maz., ul. Warszawska 8.

3 grudnia.

— „Chemiczna Fabryka Dr. Rattner”, S. A.— o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Emilji Plater 10.

— Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „Galicja”, S. A.— o godz. 12 w lokalu S-ki we Lwowie, l. Kościuszki 8.

— Spółka Akcyjna Zakładów Graficznych „Drukarnia Polska”, S. A.— o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Szpitalna 12.

— „Dom Mód Bogusław Herse”, S. A.— o godz. 20 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 150.

4 grudnia:

— „Zakłady Przemysłowe Emil Eisert i Bracia Schweikert”, S. A.— o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Gdańska 47.

— „Towarzystwo Zakupów dla Przemysłu Graficznego”, S. A.— o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Królewska 10.

— „Spedom”, Zjednoczone Ekspedycyjne Domy Handlowe, S. A.— o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Chmielna 20.

— „Towarzystwo Akcyjne Warszawskich Dróg Żelaznych Dojazdowych”, S. A.— o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałkowska 9.

— „Zjednoczone Zakłady Przemysłowe K. Scheibler i L. Grohman”, S. A.— o godz. 12 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Targowa 65.

5 grudnia:

— Towarzystwo Akcyjne Wyrobów Bawełnianych „Wola” w Warszawie, S. A.— o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Bema 70.

— „Kolej Lokalna Drohobycz—Truskawiec”, S. A.— o godz. 10 w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach Dyr. Okr. Kolei Państw. IV p., pokój 453) we Lwowie.

— „Spółka Akcyjna Fabryk Sułna H. Landsberg”, S. A.— o godz. 17 w lokalu S-ki w Tomaszowie Maz., ul. Gustowna 46.

— „Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych S. Rosenblatt”, S. A.— o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Karola 36.

7 grudnia:

— „Kolej Lokalna Muszyna—Krynica”, S. A.— o godz. 10 w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach Dyr. Okr. Kolei Państw. IV p., pokój 453) we Lwowie.

— Angielsko-Szwedzko-Polski Przemysł Gumowy „Gentleman”, S. A.— o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Bol. Limanowskiego 156.

— Śląskie Zakłady Graficzne i Wydawnicze „Polonia”, S. A.— o godz. 16 min. 30 w lokalu S-ki w Katowicach, ul. Sobieskiego 11.

9 grudnia:

— „Grodzieckie Towarzystwo Kopalń Węgla i Zakładów Przemysłowych”, S. A.— o godz. 10 w lokalu S-ki w Grodźcu koło Będzina.

— Towarzystwo Akcyjne Fabryki Portland-Cementu „Wolyń”, S. A.— o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.

— „Warszawsko-Gdańskie Towarzystwo Handlowo-Zastawowe”, S. A.— o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, pl. Napoleona 1.

— „Łódzka Czesalnia i Przedzalnia Wełny”, S. A.— o godz. 18 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Sienkiewicza 61.

— Towarzystwo Akcyjne Fabryki Portland-Cementu „Wolyń”, S. A.— o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.

10 grudnia:

— „Węgierska Górka”, Górnicza i Hutnicza Spółka Akcyjna, S. A. w Krakowie — o godz. 17 w sali posiedzeń Biura Sprzedaży Rur Zjednoczonych Odlewni Polskich „Ruro-pol” w Warszawie, ul. Nowy Świat 35, m. 3.

— Częstochowskie Zakłady Wyrobów Włókienniczych „Stradom”, S. A.— o godz. 17 min. 30 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Moniuszki 2.

— Towarzystwo Białostockiej Manufaktury „Eugenjusz Becker i S-ka”, S. A.— o godz. 17 w gmachu Resursy Obywatelskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 64.

— „Branża”, Fabryka Cukrów, Czekolady i Kakaó, S. A. we Lwowie — o godz. 18 w sali posiedzeń Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie.

— Zakłady Przemysłu Włókienniczego „Dobryńka”, S. A.— o godz. 10 w Pabjanicach, ul. Zamkowa 2.

— Towarzystwo Białostockiej Manufaktury „Eugenjusz Becker i S-ka”, S. A.— o godz. 17 w gmachu Resursy Obywatelskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 64.

11 grudnia:

— „Kolej Lokalna Chełmża—Mełno”, S. A.— o godz. 17 w sali posiedzeń Magistratu w Chełmży.

— „Węglomet”, S. A. w Warszawie — o godz. 13 w lokalu Banku dla Handlu i Przemysłu w Warszawie ul. Traugutta 6.

— „Solanium”, Zakłady Rolniczo-Przemysłowe, S. A.— o godz. 13 w lokalu S-ki w Tczewie, Zadworcem 3/4.

12 grudnia:

— „Zjednoczone Gazownie Polskie”, S. A.— o godz. 18 w Warszawie, ul. Rymarska 10, m. 14.

— „Polska Nafta”, S. A.— o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Chmielna 10.

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

SPRAWY BUDŻETOWE

DOCHODY I WYDATKI BUDŻETOWE W PAŹDZIERNIKU 1931 R. — Według danych tymczasowych dochody i wydatki budżetowe w październiku 1931 r. w zestawieniu z odpowiednimi danymi za październik 1930 r. przedstawiały się następująco (w tys. zł):

	Dochody:		Wydatki:	
	październik 1931	październik 1930	październik 1931	październik 1930
A. — ADMINISTRACJA:				
Prezydent Rzeczypospolitej	9	29	271	376
Sejm	37	11	539	121
Senat	8	2	130	22

Kontrola Państwowa	1	—	503	682
Prezydium Rady Ministrów	1	2	270	532
Min. Spraw Zagranicznych	1.270	2.158	4.350	6.372
Min. Spraw Wojskowych	428	558	65.254	66.593
„ „ Wewnętrznych	987	1.211	20.187	21.781
„ Skarbu	112.337	141.045	10.139	12.274
„ Sprawiedliwości	4.409	4.054	8.622	9.980
„ Przemysłu i Handlu	1.108	1.497	2.014	4.186
„ Komunikacji	48	50	394	1.471
„ Rolnictwa	537	953	1.793	3.687
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.	341	406	31.616	38.324
„ Robót Publicznych	1.572	5.209	6.027	10.507
„ Pracy i Opieki Społecznej	50	180	11.215	8.886
„ Reform Rolnych	78	346	1.511	4.150

Min. Poczty i Telegrafów	2	1	144	210
Emerytury	3.869	2.510	13.324	12.878
Renty inwalidzkie i pensje	—	—	14.572	13.573
Długi państwowe	—	—	22.343	16.762

Razem: 127.092 160 222 215.218 233.367

B. — PRZEDSIĘBIORSTWA:

Prezydium Rady Ministrów:				
a) Polska Agencja Telegraf.	—	—	92	82
b) Drukarnie Państwowe	12	13	—	—
c) Wydawnictwa Państwowe	60	55	—	—
M-stwo Spraw Wewnętrznych				
Zdrowiska Państw.	13	—	—	—
Państw. Zakł. Przem.-Zboż.	—	—	—	215
Ministerstwo Przem. i Handlu:				
Przedsięb. przemysłowe, handlowe i gór.-hut.	—	34	—	—
Ministerstwo Komunikacji:				
Polskie Koleje Państwowe	10.000	6.000	—	—
Ministerstwo Rolnictwa:				
Lasy Państwowe	1.499	—	—	—
M-stwo Poczty i Telegrafów:				
Polska Poczta, Telegraf i Telefon oraz przedsiębiorstwa pomocnicze	5.500	—	—	—

Razem: 17.084 6.102 92 297

C. — MONOPOLE:

Monopol solny	4.500	4.579	—	—
" tytoniowy	32.000	30.600	—	—
" spirytusowy	23.777	30.115	—	—
" zapańczany	5.983	800	—	—
Loterja państwowa	700	2.000	—	—

Razem: 66.960 68.094 — —

Ogółem: 211.136 234.418 215.310 233.7

Październik, podobnie jak i poprzednie miesiące bież. roku budżetowego, dał deficyt, ale już bardzo niewielki, wynoszący niespełna połowę deficytu wrześniowego (z 42 miljn. wobec z 85 miljn.). Poprawa sytuacji budżetowej w październiku nastąpiła dzięki silnej zwwyżce dochodów (o z 375 miljn. w stos. do września) przy nieco mniejszym wzroście wydatków (o z 332 miljn.). Zwyzkę dochodów wykazuje w październiku przedewszystkiem administracja (o z 277 miljn.) — mianowicie głównie dochody Min. Skarbu, w mniejszym stopniu — przedsiębiorstwa (o z 30 miljn.) i monopole (o z 70 miljn.). Porównanie października r. ub. i r. b. wykazuje spadek w r. b. dochodów administracji o ok. 21%, natomiast wzrost blisko 3-krotny wpłat przedsiębiorstw i zniżkę zaledwie o ok. 2% wpłat monopolów; jednocześnie wydatki zmniejszyły się w r. b. o ok. 8%.

W ciągu pierwszych 7 miesięcy 1931/32 r. dochody wyniosły z 1.351,1 miljn., a więc były mniejsze niż w tym samym okresie r. ub. (z 1.597,5 miljn.). Wydatki budżetowe w okresie kwiecień — październik 1931/32 r. wyniosły z 1.479,4 miljn., gdy w 1930/31 r. z 1.592,0 miljn.

Stosunek dochodów i wydatków w pierwszych 7 miesiącach roku budżetowego do sum, ustalonych w budżecie na cały rok, przedstawia się następująco: dochody administracji stanowiły 46,4% budżetu, wpłaty przedsiębiorstw — 69,8%, wpłaty monopolów — 45,1%, wydatki administracji — 51,8% budżetu, dopłaty do przedsiębiorstw — 17,1%. Jak widzimy, zarówno dochody, jak i wydatki budżetowe nie osiągnęły idealnego procentu budżetu (58,3% za 7 miesięcy) — z wyjątkiem jedynie wpłat przedsiębiorstw.

Obok wydatków inwestycyjnych, uskutecznianych z budżetu administracji na rok 1931/32, oraz przez przedsiębiorstwa, wydatkowano też w październiku dalsze kwoty na nadzwyczajne inwestycje z rezerw skarbowych (ustawa z dn. 31 marca 1928 r.), a mianowicie z 50,6 tys., w tem Min. Spr. Wewn. z 24,9 tys., a Min. Robót Publ. z 20,4 tys.

Obroty kasowe w październiku r. b. przedstawiały się następująco (w miljn. z):

	Dochody	Wydatki
Pozostałość w dn. 1/X	168,7	—
Rachunek specjalny pożyczki stabilizacyjnej w Banku Polskim w dn. 1/X	3,6	—
Rachunek specjalny pożyczki zapańczanej w Banku Polskim w dn. 1/X	25,5	—
Obroty budżetowe	211,1	215,3
Autonom. obroty budżetowe Woj. Śląskiego	9,7	13,6
Nadzwyczajne wydatki inwestycyjne	—	0,1

Pożyczki państw. — obroty gotówką:

8% pożyczka konwersyjna	—	0,0
4% " premjowa dolarowa	0,0	0,0
6% pożyczka zapańczana	5,0	27,4
Sumy obrotowe	538,7	504,2
" obce	202,0	215,5
Pozostałość w dn. 31/X	—	176,5
Rachunek specjalny pożyczki stabilizacyjnej w Banku Polskim w dn. 31/X	—	3,8
Rachunek specjalny pożyczki zapańczanej w Banku Polskim w dn. 31/X	—	8,1

Ogółem: 1.164,3 1.164,3

WPLYWY Z DANIN I MONOPOŁÓW W PAŹDZIERNIKU 1931 R. — Według danych tymczasowych wpływy z danin publicznych oraz monopolów państwowych w październiku 1931 r. przedstawiały się następująco (w tys. z):

	Prelimino-	Wpły-
	wano	nęto
1. — PODATKI BEZPOŚREDNIE		
Podatki gruntowe	3.000	3.430
" " od nieruchomości miejskich i nie- których wiejskich	3.000	2.769
Podatek przemysłowy	22.000	24.834
" " dochodowy	20.000	25.763
" " wojskowej	10	22
" " od kapitałów i rent	500	679
Zaległości podatków zniesionych	10	14
Odsetki zwłoki, kary, należności egzekucyjne i grzywny	2.500	2.786
R A Z E M:	51.020	60.297

2. — PODATEK MAJĄTKOWY 1.000 668

3. — PODATKI POŚREDNIE

Podatek od wina	110	197
" " piwa	1.200	808
" " cukru	7.500	7.654
" " drożdży	550	527
" " olejów mineralnych	1.700	1.984
" " zapańczek	—	—
" " kwasu octowego	20	69
Akcyzowe opłaty patentowe	50	128
Odsetki zwłoki, kary i grzywny	100	107
Podatki zniesione	—	12
R A Z E M:	11.230	11.486

4. — CŁO

Cło przywozowe	8.450	11.121
Wpływy uboczne od cła przywozowego	1.500	1.530
Cło wywozowe	46	67
Wpływy uboczne od cła wywozowego	4	4
R A Z E M:	10.000	12.722

5. — OPŁATY STEMPOWE 13.000 12.841

6. — NADZWYCZ. DODATEK DO DANIN 6.413 9.452

7. — MONOPOLE

Monopol solny	4.500	4.500
" tytoniowy	32.000	32.000
" spirytusowy	24.000	23.777
" zapańczany	5.983	5.983
Loterja państwowa	400	700

R A Z E M: 66.883 66.960

O G Ó Ł E M: 159.546 174.426

Październik — po szeregu miesięcy letnich, mało wydajnych dla Skarbu — rozpoczyna okres większych wpływów skarbowych, mianowicie w związku z wyznaczaniem na końcowe miesiące roku terminów większych płatności podatkowych, a także w związku z sezonowym ożywieniem obrotów. W r. b. zwyzka wpływów z danin i monopolów w październiku w stosunku do poprzednich miesięcy była szczególnie silna. Wpływy październikowe przewyższyły, mianowicie, wrześniowe o z 31,9 miljn., osiągając poziom rekordowy w bieżącym roku budżetowym — o z 3,8 miljn. wyższy od dotychczas największych wpływów majowych (z 170,6 miljn.). Wzrost wpływów w październiku był znacznie silniejszy w daninach (z z 82,5

milin we wrześniu do z 1075 milin.) niż w monopolach (z z 601 milin. do z 670 milin.). W stosunku do preliminarza budżetowego, ustalonego przez Min. Skarbu na październik, wpływ, faktycznie osiągnięty, okazały się również znacznie wyższe. Ogólna suma była większa od preliminarza o 9·3%, przyczem niedopisały tylko wpływy z opłat stemplo- wych, zresztą dając niewiele tylko mniej, niż przewidywano.

Podatki bezpośrednie zwyczajne (a więc bez m. jatkowego) dały w październiku rekordową w r. b. kwotę z 60·3 milin., wykazując w stosunku do września zwykłą o z 22·6 milin., jednak nie dociągając (o z 7·0 milin.) do poziomu z października r. ub. Podatki gruntowe, których II rata za rok 1931 płatna była w październiku, dały z 3·4 milin. dochodu — wobec z 2·8 milin. we wrześniu i z 3·0 milin. w październiku r. ub. Wpływy z podatku od nieruchomości, którego termin płatności przypadał na sierpień, wyniosły w październiku z 2·8 milin. — wobec z 4·2 milin. we wrześniu z 3·1 milin. w październiku r. ub. Dochód z podatku przemysłowego — w związku z płatnością w tym miesiącu ratki na poczet podatku od obrotu za III kwartał — wzrósł w październiku do z 248 milin., czyli o z 7·1 milin. w stosunku do września r. b.; w stosunku zaś do dochodu w październiku r. ub. dochód tegoroczny był mniejszy o z 5·2 milin. Wpływy z podatku dochodowego — w związku z płatnością reszty podatku na rok 1931 do 1 listopada r. b. — zwiększyły się w m. sprawozdawczym w stosunku do września o z 15·8 milin. i tylko o z 0·8 milin. były niższe od wpływów w październiku r. ub.

Dochód z podatku majątkowego pozostał w październiku na poziomie wrześniowym i był o z 0·5 milin. niższy od dochodu w październiku r. ub.

Wpływy z podatków pośrednich po silnym wroście we wrześniu (z 14·4 miln.) powróciły w październiku do poziomu sierpniowego. Zmniejszył się mianowicie przedewszystkiem dochód z podatku od cukru (z 10·3 milin. do z 7·7 milin.), a poza tem z podatku od piwa (o z 0·3 milin.) i od drożdży (o z 0·3 milin.). Wpływy w październiku r. ub. były o z 1·1 miln. wyższe od tegorocznych.

Jednocześnie z lekkim wzrostem przewozu w październiku pod i sły się i dochody z cel, mianowicie z z 10·3 miln. we wrześniu do z 12·7 miln., stanowiąc jednak niewiele więcej niż połowę dochodów w październiku r. ub. (z 24·5 miln.).

Dochód z opłat stemplo- wych, będący pewnym odbiciem sytuacji obrotów gospodarczych, wykazał w październiku niezna- czny wzrost w stosunku do poprzedniego miesiąca (o z 0·2 miln.), a spadek (o z 2·8 miln.) w stosunku do tego samego mie- siąca r. ub.

Nadzwyczajny dodatek do danin dał w październiku r. b. taki sam dochód jak w październiku r. ub. (z 9·6 miln.), a znacznie większy (o z 2·6 miln.) niż we wrześniu r. b.

Wpłaty monopolów, zwiększając od Ioca, dały w październiku rekordową w r. b. kwotę z 67·0 miln. Wzrost w stosunku do września (o z 6·9 miln.) został osiągnięty dzięki wpłacie monopolu zapalczanego (z 6·0 miln.); poza tem wpłata mono- polu silnego podniosła się o z 1·3 miln., a spirytusowego o z 0·4 miln. W r. ub. w październiku dały monopolie wpłaty tylko o z 1·1 miln. większe niż w r. b.

Zestawienie wpływów z danin i monopolów w październiku 1931 r. z przeciętną miesięczną wpływów, przewidzianych w bud- żecie na 1931/32 r., oraz z wpływami, osiągniętymi w paździer- niku 1930 r., przedstawia się następująco (w miln. z):

	$\frac{1}{12}$ budżetu na 1931/32	Październik 1931	Październik 1930
Podatki bezpośrednie	58·8	60·3	67·3
Podatek majątkowy	3·7	0·7	1·2
Podatki pośrednie	15·5	11·5	13·6
Cło	29·2	12·7	24·5
Opłaty stempłowe	15·1	12·8	15·7
Nadzwycz. dodatek do danin	9·4	9·5	9·6
Monopole	73·5	67·0	68·1

Jak widzimy, wpływy, osiągnięte w październiku, są naogół niższe od teoretycznie obliczonej miesięcznej normy budżeto- wej — z wyjątkiem podatków bezpośrednich oraz dodatku do da in.

Dochód z danin i monopolów w pierwszych 7 miesiącach 1931/32 r. wyniósł z 1,098·6 miln., a więc mniej zarówno od dochodu, uzyskanego w tym samym okresie 1930/31 r. (z 1,333·3 milin.), jak i od kwoty, przewidzianej w budżecie ($\frac{7}{12}$ kwoty przewidzianej na cały 1931/32 r. = z 1,436·1 miln.).

Zestawienie wpływów w okresie kwiecień — październik 1931/32 r. z wpływami, osiągniętymi w tym samym czasie w 1930/31 r., oraz z budżetem na 1931/32 r., przedstawia się następująco:

	Kwiecień — październik		
	1930/31	1 9 3 1 / 3 2	% budżetu ¹⁾
	miln. z		
Daniny	850·4	700·5	44·3
Podatki bezpośrednie	411·7	346·2	49·0
w tem:			
podatki gruntowe	24·0	23·0	38·3
podatek od nieruchomości	27·8	26·0	54·2
" przemysłowy	180·5	146·7	48·9
" dochodowy	151·3	127·5	51·0
Podatek majątkowy	8·8	12·2	27·8
Podatki pośrednie	102·0	95·5	51·5
w tem:			
podatek od cukru	66·1	63·9	51·0
Cło	159·2	98·3	28·1
Opłaty stempłowe	106·6	81·6	49·4
Nadzwycz. dodatek do danin	62·2	58·5	52·0
Monopole	483·0	398·1	45·1
w tem:			
monopol tytoniowy	245·6	215·0	55·0
" spirytusowy	191·5	143·8	35·8
Ogółem daniny i monopole:	1333·3	1,098·6	44·6

K.

PODATKI I OPŁATY

UŁGI PRZY NABYWANIU ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH NA ROK 1932. — W celu uproszczenia i ujednostajnienia postępowania przy wydawaniu zezwoleń na nabywanie ulgowych świadectw przemysłowych na rok 1932 — Min. Skarbu okólnikiem z dn. 10 listopada r. b. na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dn. 15/VII 1925 r. upoważniło izby skarbowe (Śląski rząd Wojewódzki) do załatwiania we własnym zakresie działania podań płatników w następujących sprawach:

1. — Zezwalanie na prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w części II lit. A załącznika do art. 23 ustawy w rozdziale I — kategorii II p. 1, 2 i 3 oraz kategorii III na podsta- wie świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstw handlowych kategorii III zamiast II oraz IV zamiast III pod następującymi warunkami: a) złożenia podania o ulgę najpóźniej w terminie, określonym w art. 30 ust. o p. nst. pod. przem. na nabywanie świadectw przemysłowych, t. i. do dn. 31 XII r. b. b) stwierdzonego przez władze skarbowe zagrożenia — w wypadku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego — egzystencji gospod. rzecz. przedsiębiorstwa; c) o ile wysokość obrotów za rok 1930 (w stosunku całorocznym) nie przekracza przew. uldze z kat. II do III z 30 tys., przew. uldze zaś z III do IV z 10 tys.

2. — Zezwalanie na prowadzenie przedsiębiorstw gastrono- micznych, wymienionych w części drugiej lit. A rozdz. VII kat. II p. 2 załącznika do art. 23 ust. o państw. pod. przem. — na podstawie świadectwa przemysłowego kat. III przedsiębiorstw handlowych zamia t II pod warunkami, wymienionymi w czę- ści I p. I lit. a i b omawianego okólnika, o ile określony na rok 1930 obrót łącznie z otrzymaną prowizją (art. 5 p. 6 i art. 5 p. 5 ustawy) nie przekracza kwoty z 15 tys. w stosunku do wszystkich klas miejscowości.

Min. Skarbu zwróciło przytem uwagę, że zakłady gastrono- miczne z wyszynkiem trunków nie mogą być w żadnym wy- padku prowadzone na podstawie świadectwa przemysłowego kat. IV przedsiębiorstw handlowych.

3. — Zwalnianie od obowiązku nabycia świadectwa przemy- słowego kat. IV przedsiębiorstw handlowych wyjątkowo ubo- gich płatników pod warunkami, wyszczególnionymi w części I p. 1 lit. a i b omawianego okólnika, o ile obrót za rok 1930 nie przekracza sumy z 2,000.

4. — Zezwalanie księgarńom wraz z uboczną sprzedażą ma- teriałów piśmiennych na prowadzenie przedsiębiorstwa na pod- stawie jednego świadectwa przemysłowego III at. handlowej, o ile przedsiębiorstwa te łącznie w księgarni i przy sprzedaży materiałów piśmiennych zatrudniają, oprócz właściciela lub za- stępującego go dorosłego członka rodziny, nawyżej jednego do- rosłego najemnego subiekta, i o ile łączny obrót z księgarni i ze sprzedaży materiałów piśmiennych nie przekraczał w 1930 r. kwoty z 30 tys.

Równocześnie Min. Skarbu zezwoliło bez składania podań na:

1. — Nabywanie świadectw przemysłowych na rok 1932 wła- ścielom dorożek samochodowych: a) IV kat. handlowej dla przedsiębiorstw, posiadających tylko jedną najwyżej sześcioc- osobową (łącznie z miejscem szofera) dorożkę samochodową;

¹⁾ Idealny procent za 7 miesięcy wynosi 58·3%.

b) III kat. handl. dla przedsiębiorstw posiadających nie więcej niż 3 dorożki samochodowe (najwyżej sześciuosobowe), względnie 1 autobus dwudziuosobowy (nie licząc miejsca dla szofera). Okoliczność, że omawiana gałąź zarobkowania wykonywana jest nie tylko przez przedsiębiorców osobiście, lecz również przy udziale sił najemnych, nie stanowi przeszkody do udzielenia ulg. Dla pozostałych przedsiębiorstw zachowują moc obowiązującą przepisy § 97 rozp. Ministra Skarbu z dn. 8/VI 1925 r. Jednocześnie Ministerstwo przypomina, że przedsiębiorstwa komunikacji samochodowej (a tobusowej), utrzymywanej pomiędzy dwiema miejscowościami, zaliczonymi do różnych klas w taryfie, winny nabywać świadectwa przemysłowe w okręgu tej władzy podatkowej, w której obszarze przedsiębiorca stale zamieszkuje, jednak według najwyższej klasy miejscowości, między którymi samochody kursują.

2. — Nabywanie świadectw przemysłowych III kategorii przedsiębiorstw handlowych dla zakładów gastronomicznych, o ile w tych przedsiębiorstwach sprzedaje się wyłącznie następujące trunki po hodzenia krajowego: piwo, zawierające do 2 1/2% alkoholu, miód oraz wina owocowe, a liczba zatrudnionych pracowników nie przekracza 10 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w tych zakładach pracujących.

3. — Prowadzenie bez oddzielnego świadectwa przemysłowego ubocznej sprzedaży wyrobów tytoniowych w księgarniach oraz w przedsiębiorstwach handlu towarowego, iak również sprzedaży domowej tychże wyrobów w restauracjach, o ile sprzedaż ta odbywa się w jednym i tym samym lokalu.

Nadto Min. Skarbu przedłużyło na rok 1932 ważność następujących okólników: a) z dn. 12 XII 1927 r. L. D. V 11388/4, zezwalającego spółdzielczym instytucjom drobnego kredytu na prowadzenie komisowej sprzedaży nawozów sztucznych na rachunek Państw. Banku Roln. bez obowiązku nabywania oddzielnego świadectwa przemysłowego. b) z dn. 13/I 1928 r. L. D. V 88/4 28 w sprawie ulg dla właścicieli bibliotek i czytelni (wypożyczalni książek). c) z dn. 31/XII 1930 r. L. D. V 12372/4 i z dn. 5/III 1931 r. L. D. V 2293/4 w sprawie ulgowych świadectw przemysłowych przy sprzedaży wyrobów Państw. Monopolu Tytoniowego. d) z dn. 13/I 1928 r. L. D. V 12507/4/27 w sprawie prowadzenia agentur bankowych, o działalności określonej w okólniku z dn. 2/III 1925 r. L. D. P. O. 1992/II, na podstawie świadectw przemysłowych II kat. przedsiębiorstw handlowych.

Min. Skarbu zwróciło uwagę, iż ulgi, przewidziane omawianym okólnikiem, mogą mieć również zastosowanie i do przedsiębiorstw, powstałych w latach 1931 i 1932, przyczem, o ile chodzi o powstałe w 1931 r., to udzielenie powyższych ulg może mieć miejsce przy zachowaniu warunków, przewidzianych w cz. I okólnika z tem, że obliczony prowizorycznie przez władze skarbowe obrót za 1931 r. nie przekroczy kwot wyżej podanych; natomiast, o ile chodzi o przedsiębiorstwa, powstałe w 1932 r., warunkiem udzielenia ulgi — poza ogólnymi warunkami — winno być złożenie podania przed uruchomieniem przedsiębiorstwa, przyczem wysokość prowizorycznie obliczonych obrotów nie może w stosunku rocznym przekroczać kwot wyżej podanych, nadto zaś decyzja winna być wydana dopiero po upływie 3 miesięcy po uruchomieniu przedsiębiorstwa.

Min. Skarbu poleciło, by składane przez płatników prośby o ulgi na podstawie omawianego okólnika były bezwarunkowo przesłane izbowi skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu) wraz z opinią nie później w terminie, określonym w § 70 Instrukcji z dn. 15/V 1929 r. Izby skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) winny je rozpatrzyć i wydać decyzję nie później do dn. 1/III 1932 r., natomiast o ile chodzi o przedsiębiorstwa, powstałe w 1932 r. — w terminie 30 dni od daty przedstawienia sprawy przez urząd skarbowy.

Wydane z mocy omawianego okólnika decyzje izb skarbowych będą zaopatrzone w klauzulę, iż przeciw tego rodzaju decyzjom, wydanym na podstawie art. 94 ust. o państw. pod. przem., nie przysługują żaden środek prawny.

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIĘŁDA WARSZAWSKA

za okres od 9 do 14 listopada 1931 r.

— Zainteresowanie walutami uległo w okresie sprawozdawczym dość znacznemu zmniejszeniu. Przy słabszej tendencji większe niż w poprzednich kursach wykazuje w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego niższe, a mianowicie kursy funtów szterlingów, franków francuskich i szwajcarskich, belgów, lirów włoskich oraz florenów holenderskich; różnice

są naogół niezbyt wielkie. Poza tem notowane były dolary, korony czeskosłowackie i guldeny gdańskie, których kursy utrzymały się na dotychczasowym poziomie.

Zapotrzebowanie na dolary gótowne było w okresie sprawozdawczym bardzo ograniczone — kurs ich nie ulegał wahaniom i pozostał na poziomie $\text{zł } 887$ za $\text{\$ } 1$. Na rynku prywatnym nastąpiła minimalna zniżka — do $\text{zł } 8877$ za $\text{\$ } 1$.

Wysokość dziennego zapotrzebowania walut uległa w okresie sprawozdawczym dość znacznemu zmniejszeniu, nie osiągając przeciętnej.

		Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 14 XI
Dolary St. Zjedn.	$\text{\$ } 1$	8914	8912	—
Funty " " telegr.	$\text{\$ } 1$	8925	8919	8925
Funty szterlingów	$\text{£ } 1$	3393	3360	3360
Franki francuskie	100 fr.	3506	3502	3502
Franki szwajcarskie	100 fr.	17455	17429	17429
Belgi	100 blg.	12440	12439	12439
Korony czeskosłowackie	10 kor.	2640	2638	2640
Liry włoskie	100 lir.	4620	4610	4615
Floreny holenderskie	100 fl.	36010	35985	—
Guldeny gdańskie	100 gul.	17430	17430	—

Dział papierów lokacyjnych państwowych wykazuje w okresie sprawozdawczym dość znaczny wzrost ożywienia; dotyczy to szczególnie pożyczek premijnych, popyt na które silnie wzrosł, pociągając za sobą poważniejsze zwykłe kursów w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego: 3% Pożyczka Budowlana zyskała $\text{zł } 300$, 4% Pożyczka Inwestycyjna sztuki $\text{zł } 250$, serie $\text{zł } 175$. Kurs wprowadzonej dn. 10 listopada r. b. do notowań giełdowych 4% Pożyczki Dolarowej podlegał niewielkim wahaniom w granicach $\text{zł } 4200$ — $\text{zł } 4290$. Z pozostałych papierów tej grupy zwykłały: 5% Pożyczka Konwersyjna (+ 1/2%) oraz 7% Pożyczka Stabilizacyjna (+ 2%), niżej zaś cenione były 6% Pożyczka Dolarowa (- 1/2%) i 10% pożyczka Kolejowa (- 2%). Kursy 5% Pożyczki Konwersyjnej Kolejowej oraz listów zastawnych i obligacji banków państwowych pozostały bez zmiany.

Dla listów zastawnych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja niejednolita. W rezultacie tygodniowym olbrzymia większość papierów tej grupy uzyskała poprawę kursów, różnice jednak kursowe tylko w nielicznych wypadkach przybrały nieco poważniejsze rozmiary (5% L. Z. T-wa Kredytowego m. Warszawy + 1/2%). Zśród listów zastawnych w walucie obcej notowano 7% L. T-wa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie 1928 r., które w porównaniu z notowaniami z końca października r. b. zwykłały o 4%.

Zainteresowanie obligacjami było nadal niewielkie; nieliczne transakcje zawierano 8% Obligacjami P. lskiego Banku Komunalnego III em. po kursie dotychczasowym, oraz VI 6% Obligacjami Pożyczki Konwersyjnej m. Warszawy 1926 r., które zyskały 1 1/2% zwykły.

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj- wyższy	Kurs naj- niższy	Kurs w dn. 14 XI
		w zł		
3% Pożyczka Budowlana	$\text{zł w zł. } 50$	3300	3200	-3200 -3300
4% " Dolarowa	$\text{\$ } 5$	4290	4200	-4250 -4275
4% " Inwestycyjna	$\text{zł w zł. } 100$	7925	7700	7875 -7925 -7900
4% " " (serie)	$\text{zł w zł. } 100$	8350	8350	—
		w % nominalu		
5% Pożyczka Konwersyjna	zł	4175	4100	4150
5% " Konwers. Kol.	zł	3600	3600	—
6% Pożyczka Dolarowa	$\text{\$}$	6100	5950	—
7% " Stabilizacyjna ¹⁾	$\text{\$}$	6200	5725	-5950 -6200 -6000
10% " Kolejowa	fr. w zł.	10300	10300	10300
8% Obl. Polskiego Banku Komunalnego III em.	$\text{zł w zł. } 1924$	9300	9300	—
4% L. Z. T-wa Kred. Ziems.	zł	4350	4300	—
7% L. Z. T-wa Kred. Ziems. w Warszawie 1928 r.	$\text{\$}$	6000	6000	—

¹⁾ Z wyłączeniem transzy francuskiej.

4%	L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	49 00	48 50	—
5%	" " " " " "	zł	52 50	51 75	—
8%	" " " " " "	zł	66 50	65 00	-66 25 -65 85 -66 50
8%	" " " " " Częstochowy	zł	58 50	58 00	—
8%	" " " " " Kalisza	zł	60 00	60 00	—
8%	" " " " " Kielc	zł	56 00	56 00	—
8%	" " " " " Łodzi	zł	62 50	61 50	-62 25 -62 50
8%	" " " " " Piotrkowa	zł	58 00	57 75	—
10%	" " " " " Radomia	zł	67 50	67 50	—
10%	" " " " " Siedlec	zł	68 00	67 60	—
VI-6%	Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	40 00	39 50	—

ZŁOTY ZAGRANICĄ

1931	Gdańsk ¹⁾	Berlin ¹⁾	Wiedeń ¹⁾	Paryż ¹⁾	Zurych ¹⁾
9/XI	57.33—57.44	47.25—47.45	—	286.00	57.40
10/ "	57.33—57.45	" "	79.46—79.94	—	57.20
11/ "	57.34—57.46	" "	—	—	57.45
12/ "	57.34—57.45	" "	79.46—79.94	—	—
13/ "	" "	" "	—	—	57.30
14/ "	57.35—57.47	" "	79.46—79.94	—	57.50

1931	Londyn ²⁾	Praga ¹⁾	New-York ¹⁾	Amsterdam ¹⁾
9/XI	35 00	378 125	—	—
10/ "	" "	378 50	—	—
11/ "	34 50	378 00	—	—
12/ "	34 00	—	—	—
13/ "	" "	377 75	—	—
14/ "	" "	—	—	—

POŻYCZKI POLSKIE
NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH³⁾

	26—31/X	2—7/XI	9—14/XI
	(maksimum—minimum—ultimo; w nawiasach obroty)		
New-York			
6% dolarowa			
1920	58½—57—57 (12.000)	58—57—57½ (14.000)	59—58—58 (17.000)
8% Dillon			
1925	63—59—60 (65.000)	60½—59—60½ (39.000)	62—58—58 (42.000)
7% stabilizac.			
1927	55—55—55 (76.000)	57½—55—57 (89.000)	58—57—58 (138.000)
7% Warszawy			
1928	42—40—40 (58.000)	44½—41½—44½ (24.000)	42½—42—42½ (24.000)
7% śląska			
1928	40—39½—40 (46.000)	43—40—43 (8.000)	44—43—43 (59.000)
Londyn			
7% stabilizac.			
1927	62.00—56.00 —60.00	60.20—54.70 —61.70	71.60—64.60 —70.10
Zurich			
7% stabilizac.			
— 1927	55—51.50	55.00—40.00	57.50—55.00
Sztokholm			
7% stabilizac.			
1927	sierpień 1931 73—64½ (4.000)		
Paryż			
7% stabilizac.			
1927	72.40—69.60	71.60—69.80	71.90—70.30
Mediolan			
7% włoska			
1924	99.50—99.00 —99.40	98.70—97.80 —97.80	97.00—96.50 —96.70

1) Za zł 100.

2) Za £ 1.

3) Kursy — w %-ach nominalu; obroty — w jednostkach walutowych danego kraju.

Z BANKU POLSKIEGO

STAN RACHUNKÓW BANKU POLSKIEGO W DN. 10 LISTOPADA 1931 R. — Pierwsza dekada listopada kształtowała się pod względem walutowym dla Banku Polskiego korzystnie — jeszcze korzystniej niż poprzednia dekada, t. j. ultimowa października, nie mówiąc już o porównaniu z wybitnie deficytową I dekadą października. Skup walut i dewiz przewyższył o ok. zł 3½ miljn. sprzedaż, przyczem w dopływie walut nie było żadnych specjalnych wpłat (z pożyczek). Rezerwy walutowe Banku podniosły się dzięki temu z zł 209 9 miljn. do zł 212 2 miljn., przyczem część rezerw, przyjęta w skład pokrycia obiegu banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań, wzrosła o zł 2 1 miljn. do zł 78 7 miljn., część zaś, niezaliczona do pokrycia, zwykowała o zł 2 0 miljn. do zł 133 5 miljn. Poza tem jest, jak wiemy, w „innych aktywach” blisko za zł 50 miljn. funtów szterlingów.

Wzrost rezerw walutowych w dekadzie sprawozdawczej byłby wyższy, gdyby jednocześnie nie przeznaczono z nich zł 1 8 miljn. na zakup złota zagranicą. Dzięki temu zakupowi zapas zagraniczny złota Banku podniósł się z zł 107 6 miljn. do zł 109 4 miljn., podczas gdy jednocześnie — dzięki zwykłemu drobnemu skupowi przez oddziały Banku — zapas złota w skarbcu wzrósł o zł 0 02 miljn. do zł 486 4 miljn.

Zmiany w stanie rezerw złoto-walutowych Banku Polskiego, ilustruje następujące zestawienie (w tys. zł):

	10/X	31/X	10/XI
Złoto	576 047	594 014	595 826
Waluty i dewizy netto . .	98 989	78 332	78 666
Razem!	675.036	672.346	674.492

Jak widzimy, rezerwy złoto-walutowe w ciągu ostatniego miesiąca (10/X — 10/XI) prawie nie uległy zmianie. W stosunku do sumy obiegu biletów bankowych i natychmiast płatnych zobowiązań stanowiły one w dn. 10/XI 48 34%, gdy w dn. 31/X 47 39% i w dn. 10/X 48 10% (statutowe minimum 40%). Pokrycie samem złotem wynosiło w dn. 10/XI 42 70%, w dn. 31/X 41 87%, w dn. 10/X 41 04% (statutowe minimum 30%).

Stosunkowo znacznie silniejszy w I dekadzie listopada wzrost procentu pokrycia niż sumy pokrycia (rezerw złoto-walutowych) tłumaczy się jednoczesnym spadkiem sumy obiegu i zobowiązań — z zł 1 418 6 miljn. do zł 1 395 4 miljn. Mianowicie, obniżył się — jak zwykle w dekadzie początkowej, lecz silniej niż w ostatnich miesiącach — obieg biletów bankowych (z zł 1 254 0 miljn. do zł 1 176 8 miljn.), podczas gdy natychmiast płatne zobowiązania poważnie zwiększyły się — z zł 164 6 miljn. do zł 218 6 miljn.

Wzrost zobowiązań dotyczy lokat żywych, które wzrosły z zł 138 8 miljn. do zł 193 0 miljn.; w pozostałych pozycjach zaszły zmiany minimalne. Z lokat żywych stosunkowo (a nawet i w liczbie absolutnej) znacznie silniejszy wzrost wykazują lokaty kas państwowych — z zł 7 9 miljn. do zł 35 7 miljn. (w dn. 10/X zł 25 2 miljn.), słabszy zaś — lokaty na rachunkach prywatnych — z zł 130 9 miljn. do zł 157 3 miljn. (w dn. 10/X zł 158 7 miljn.).

Silny spadek obiegu biletów Banku w dekadzie sprawozdawczej (o przeszło 6%) — do poziomu o zł 10 2 miljn. niższego niż w dn. 10/X — stanowi przedewszystkiem odpowiednik wzrostu lokat żywych, poza tem zaś wiąże się ze skurczeniem się kredytów Banku. Mianowicie, suma kredytów dyskontowych wykorzystanych (weksle w portfelu) zmniejszyła się o zł 28 4 miljn., czyli o blisko 4½%, osiągając poziom o zł 6 4 miljn. niższy niż w dn. 10/X. Suma pożyczek zastawowych lekko podniosła się (o zł 0 1 miljn.). Co do weksli zagranicznych — to portfel ich wzrósł o zł 3 2 miljn.

Z innych — poza weksłami i zastawami — pozycjami bankowego pokrycia obiegu lekki wzrost wykazują; zapas własny monet srebrnych i bilonu (o zł 0 5 miljn.) oraz zapas papierów procentowych własnych (o zł 0 1 miljn.), podczas gdy dług Skarbu Państwa (kredyt bezprocentowy) pozostał bez zmiany.

Całe bankowe pokrycie obiegu przedstawiało się następująco (w tys. zł):

	10/X	31/X	10/XI
Weksle	630.242	652.147	623.792
Weksle zagraniczne	111.994	106.795	109.959
Polskie monety srebrne i bilon	29.548	31.434	31.943
Pożyczki, zabezpieczone zastawami	111.541	112.907	113.057
Papiery proc. własne	13.772	13.880	13.960
Dług Skarbu Państwa	20.000	20.000	20.000
Razem:	920.097	937.163	912.711

Obieg skarbowy, wykazujący mniejsze wahania niż obieg biletów Banku, zmniejszył się w dekadzie sprawozdawczej z $\text{Z} 2440$ milja. do $\text{Z} 2398$ miljn. Na sumę tę składa się: 1) obieg biletów państwowych (5-złotowych — podlegających

już tylko wymianie) w wys. $\text{Z} 1'3$ miljn. (w dn. 31/X $\text{Z} 1'3$ miljn.) 2) obieg monet srebrnych (5-, 2- i 1-złotowych) w wys. $\text{Z} 163'2$ miljn. (w dn. 31/X $\text{Z} 166'5$ miljn.), 3) obieg bilonu niklowego i brązowego w wys. $\text{Z} 75'3$ miljn. (w dn. 31/X $\text{Z} 76'1$ miljn.)

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

ZADANIA I WYNIKI WYSTAWY KOLONJALNEJ

MIĘDZYNARODOWA Wystawa Kolonialna została zamknięta dn. 15 b. m. po przeszło 6-miesięcznym trwaniu. Uroczyste zamknięcie ściągnęło rekordowe rzesze publiczności, gdyż w tym jednym dniu zwiedziło Wystawę przeszło 550 tys. osób. Według danych prowizorycznych, w okresie 6/V — 15/XI r. b. odwiedziło Wystawę 33'5 miljn. osób; należy więc ona do najbardziej odwiedzanych imprez wystawowych ostatnich czasów.

Niewątpliwie, powodzenie Wystawy mogłoby być znacznie większe, gdyby nie kryzys gospodarczy, który i na tym odcinku dał się we znaki. Trudno w tej chwili mówić jeszcze o finansowych wynikach imprezy, zarobno dla niej samej, jak i w sensie przysporzenia ubocznych dochodów przedsiębiorstwom, przemysłowi i handlowi francuskiemu. Korzyści osiągnięte są, z pewnością, znaczne. Jednakowoż nie ulega wątpliwości, że liczba turystów zagranicznych okazała się znacznie niższą, niż można byłoby się spodziewać w normalnych czasach, przy czym szczególnie od lipca — sierpnia udział zagranicy w liczbie zwiedzających zmalał, co tłumaczy się pogorszeniem sytuacji finansowo-walutowej szeregu krajów i ostremi ograniczeniami paszportowymi.

Niezależnie od tego Wystawa udała się. Przedewszystkiem jako impreza francuska, popularyzująca wśród Francuzów zagadnienia kolonialne i przyzwyczajająca ich do patrzenia na kolonie jako na dalszy naturalny ciąg europejskiej metropolji. Jak wiadomo, kolonie francuskie były reprezentowane na Wystawie szczególnie dokładnie i okazale, podczas gdy inne państwa kolonialne albo całkowicie zawiadły, albo też — z natury rzeczy — nie mogły przedstawić swych posiadłości zamorskich z takim przepychem, jak to uczyniła Francja. Z tego też względu Wystawa — jak to już swego czasu zaznaczaliśmy¹⁾ — była przedewszystkiem odtworzeniem wysiłków kolonialnych Francji, co — uważamy — było raczej jej dodatnią cechą, pozwalając na dokładne zapoznanie się z najdoskonalszym obecnie systemem kolonizacyjnym, jakim jest system francuski.

Zanim przejdziemy do omówienia wyników Wystawy, poświęćmy parę uwag samej ekspozycji. Ogólny obszar Wystawy wynosił 110 ha, wydzielonych z Bois de Vincennes i bezpośrednio sąsiadujących z zewnętrznymi bulwarami Paryża. Reprezentowane były następujące państwa: Francja, Belgja, Danja, Holandja, Portugalia, Włochy oraz Stany Zjednoczone Am. Anglja zadowolili się pawilonem chorób egzotycznych. Poza tem półoficjalnie wystąpiła Palestyna. Z francuskich kolonij nie brakowało żadnej. Reprezentowane więc były: Algier, Tunis, Marokko, Afryka Zachodnia Francuska (A. O. F.), Równikowa Afryka Francuska

(A. E. F.), Somalis, Madagaskar, Réunion, Indochiny jako całość oraz poszczególne części unji (Kochinchina, Kambodża, Laos, Tonkin i Annam), posiadłości francuskie w Indjach Wschodnich, Nowa Kaledonia i inne wyspy na Oceanie Spokojnym, Guyana francuska, Martynika, Gwadelupa, St. Pierre i Miquelon, wreszcie mandaty: Togo, Kamerun oraz państwa lewantyńskie. Poza pawilonami kolonij lub grup kolonij cały szereg pawilonów poświęcono poszczególnym przejawom życia kolonialnego: przemysłowi, turystyce, sztuce, wojskom kolonialnym. Osobno wymienić należy bura informacyjne — t. zw. Cité des Informations, stałe muzeum kolonialne oraz obszerne działy, poświęcone wytwórczości metropolji, t. zw. Section Métropolitaine.

Pawilony wystawowe kolonij francuskich były zgromadzone wzdłuż głównej arterji komunikacyjnej z jednej strony jeziora Daumesnil; po jego drugiej stronie mieściły się pawilony innych państw; sekcje informacyjna i główna część metropolitalnej umieszczono koło wejścia na Wystawę; w bezpośredniej bliskości jeziora, na wysepce, a poza tem na innych wolnych przestrzeniach usadowiła się niezliczona ilość restauracyj, sklepów i kramików oraz stoisk licznych firm, jak również teatryki oraz inne atrakcje. Ogólne rozplanowanie Wystawy należy uważać za dość szczęśliwie rozwiązane. Zawierała ona olbrzymią ilość materiałów, wszechstronnie ilustrujących życie kolonij, ich przemysł, handel i stopień cywilizacji ze specjalnem podkreśleniem rezultatów, osiągniętych przez państwa kolonizujące.

Jeżeli chodzi o poszczególne pawilony, należy stwierdzić, że urządzenie ich i eksponaty były daleko niejednakowej wartości w różnych kolonjach. Naogół starano się dać możliwie najpełniejszy obraz danej kolonji. W tym celu obok plastycznych map i licznych fotografii zebrano próbki różnych produktów rolnych, górniczych i przemysłowych, przedstawiono liczne malowidła i dioramy typowych dla danej kolonji miejscowości, sprowadzono sporo materiałów etnograficznych, a w wykresach zamknięto rozwój wszystkich dziedzin życia. W zależności od przewagi tej czy innej dziedziny w zbiorach pawilonu i tego czy innego ich uszeregowania wartość poszczególnych wystaw była bardzo różna.

Wychodząc z tego założenia, chcielibyśmy określić jako najbardziej udane — pawilony Marokka i Algieru. Zwłaszcza ten pierwszy zawierał tak olbrzymi, wszechstronny i, co ważniejsza, świetnie zgrupowany materiał, że pozwalał urobić dość dokładne pojęcie o bogatym i pięknym kraju, przez siebie reprezentowanym. Niektóre inne pawilony, przeciwnie, zbyt jednostronnie przedstawiały swoje kolonie (co również można powiedzieć o niektórych wystawach państw obcych).

Zewnętrzna strona pawilonów, zwłaszcza niektórych

¹⁾ P. zesz. 22/1931, str. 877.

z pośród nich, zyskała już i zagranicą taką popularność, że nie wymaga dłuższego omówienia. Wystarczy wymienić świątynię Angkor-Vat — główny pawilon Indochin (nb. wewnątrz dość nieszczęśliwie urządzony). Wreszcie, na dobro Wystawy należy zapisać doskonałą komunikację z centrum Paryża oraz lokalną, wystawową. Wieczorne decorum Wystawy, zwłaszcza w dniu uroczystości, było nadzwyczaj efektowne.

W sumie więc Wystawa pod względem urządzenia przedstawiała się bardzo dodatnio. Ściągnęła też, jak widzieliśmy, rzeszę zwiedzających, wśród których przeważała ludność miejscowa, w dużej mierze prowincja francuska.

Nie wątpimy też, że Wystawa w Vincennes — mimo niezwykle ciężkie warunki gospodarcze całego świata — spełniła zadanie, zakreślone jej przez jej organizatorów, i pozostanie bardzo doniosłym faktem, którego wagę dopiero w przyszłości należy się ocenić.

Jak już wspominaliśmy, Wystawa była przedewszystkiem wystawą kolonii francuskich, i w tym leży — zdaniem naszym — główna jej wartość. Francja nie mogła bowiem okazać lepszej przysługi sprawie kolonialnej, jak demonstrując urbi et orbi swoje kolonie, swoje wysiłki na tem polu, swoje poglądy i swój system — system ścisłej łączności z kolonizowanymi narodami, pozwalają w w szybkim tempie wciągnąć je w życie cywilizowanego świata.

Organizatorzy Wystawy mieli na myśli osiągnięcie szeregu rezultatów. Chodziło więc o z demonstrowanie roli Europejczyka w służbie cywilizacji, o przedstawienie równoległości wysiłku białych ludzi różnych narodowości — na terenie krajów pozaeuropejskich. Ale chodziło też i o przedstawienie wypróbowanych metod kolonizowania, godnych naśladowania. Z drugiej strony zależało organizatorom na wywołaniu pożądaných rezultatów w samej Francji: zainteresowania kolonjami szerszych warstw ludności i większych kapitałów, stworzenia większej łączności kolonii z metropolją, wzmożenia i zacieśnienia wymiany towarowej, wytworzenia poczucia jednolitości wszystkich obszarów wielkiej Francji.

Co dotyczy tych rezultatów o międzynarodowym znaczeniu, wydaje się, że wnikliwy obserwator powinien był wyciągnąć następujące wnioski. Niekoniecznie zresztą, świadczące o jednolitości wysiłków kolonialnych Europy. Systemy kolonizowania były i są obecnie różne: inaczej kolonizuje Holandia, inaczej Francja, a jeszcze w odmienny sposób Włochy. Nie wdając się tu w drobiazgową analizę tej kwestji, stwierdzmy, że podstawą systemu francuskiego jest, aby kolonizacja była nie tylko korzystna dla metropolji, ale i humanitarna w stosunku do ludów tubylczych. Ideologiem tego systemu jest przedewszystkiem Marszałek Lyautey. Nazywa on kolonizację „cywilizacją w pochodzie”. Wskazuje, że należy dążyć, aby wczorajszy wróg stał się dziś przyjacielem, a w bliskiej przyszłości czuł się naprawdę obywatelem wielkiej Francji. Zaleca zaprowadzać porządek i sprawiedliwość, ale szanować zwyczaje, prawa i religję, przedtem już panujące w kolonji. Idąc śladami Lyautey'a oraz jego współpracowników i nawet poprzedników, Francja obok budowy szos, kol i, mostów, kopalń, miast i fabryk, buduje również dobrobyt tubylców, dba o ich rozwój materialny i cywilizacyjny, podnosi stopę życiową i potrzeby kulturalne. Skutek jest ten, że, istotnie, wczorajsi wrogowie stają się zwolennikami Francji, ludność tubylcza w ko-

lonjach szybko rośnie, ale również podnosi się jej poziom kulturalny.

Wystawa miała więc w dziedzinie międzynarodowej odnieść ten skutek, żeby dać dużo do myślenia innym kolonizatorom; wskazać im na Francję jako na przykład godny naśladowania. A, po drugie, cały świat miał zrozumieć, że taka np. kolonja Czad, będąc w rękach francuskich, ma największe szanse rozwoju, toteż twierdzenia, że Francja, rzekomo, jej nie wykorzystuje, są słuszne tylko z punktu widzenia średniowiecznych ideologów kolonizowania. W podkreśleniu wartości francuskiego systemu kolonizacyjnego zaznacza się tedy na donioślejszy rezultat Wystawy w dziedzinie międzynarodowej.

Przechodzimy do kwestji korzyści, jakie odniesie Francja bezpośrednio z przedstawienia swoim obywatelom rezultatów, jakie dotychczas osiągnięto w pracy kolonialnej. Otóż, Wystawa, niewątpliwie, zbliżyła kolonie do Francji. Znana sympatyczna cecha charakteru francuskiego — tolerancji dla innych ras — umożliwiła ścisłą współpracę w atmosferze przyjaźni i zaufania zarówno w kolonjach, jak i w metropolji. Wystawa jeszcze zwiększyła zainteresowanie Francuzów tubylcami, to też, niewątpliwie, współpracę ta i zbliżenie będą się pogłębiały w szybszym tempie.

Jakkolwiek dotychczas jeszcze mniej niż inne kraje dotknięta kryzysem, Francja stoi wobec zadania zaradzenia kryzysowi — dość ostremu — w kolonjach, walczących z trudnościami finansowymi i cierpiących wskutek spadku cen surowców eksportowych. Jednocześnie chodzi o ulżenie rozwijającemu się ostatnio w metropolji bezrobociu i o zatrudnienie kapitałów, które w coraz to większych ilościach gromadzą się we Francji, nie mając jednocześnie — wobec powszechnego kryzysu zaufania — naturalnego ujścia w kredytowaniu zagranicy. Te czynniki, razem wzięte, wytwarzają właśnie dogodną podstawę do zatrudnienia kapitałów metropolji w kolonjach. W ten sposób kapitały znajdują procentowanie, kolonie widać z trudności, spowodowanych kryzysem, przemysł zaś metropolji znajdzie nowe zatrudnienie z uwagi na inwestycje w kolonjach.

Wciąż przybierająca na sile fala protekcjonizmu na całym świecie zmusza poszczególne kraje do szukania środków samoobrony, wylewającej się często w pewne formy autarchji. Ostatnio znów w społeczeństwie angielskiem nurtują ze wzmożoną siłą koncepcje protekcjonizmu celnego i preferencji imperjalnej, dążące w kierunku pewnej samowystarczalności Imperjum brytyjskiego. Przy różnorodności kolonii francuskich i większym stopniu ich wykorzystania mogą one się stać dostawcami bardzo poważnego odsetku importu francuskiego; przy odpowiednim poziomie ich rozwoju przemysłowego i cywilizacyjnego staną się one odbiorcą coraz to większego odsetku eksportu francuskiego, ostatnio w zatrważający sposób malejącego.

Zaangażowanie więc większych kapitałów w kolonjach wydaje się w chwili obecnej we Francji rzeczą bardzo wskazaną. Doraźne skutki w formie dodatkowego zatrudnienia przemysłu dadzą się odczuć już w najbliższym czasie, ale donioślejsze będą rezultaty na dalszą metę, wyrażające się w zdobyciu nowych rynków zakupu i nowych rynków zbytu. Ażeby to w istocie miało miejsce, trzeba osiągnąć wszechstronny rozwój kolonii. Okazuje się, że w danym wypadku francuski system kolonialny najlepiej się opłaca. Dąży on bowiem również do podniesienia stopy życiowej

tubylców i stworzenia u nich większych potrzeb, przez co szeregi konsumentów produkcji europejskiej w szybkim tempie wzrastają.

Francja dokładnie zrozumiała rolę kolonij dla życia gospodarczego, to też — jak wiadomo — rok bieżący zapoczątkował zamierzoną na szeroką skalę akcją outillage colonial, mającą na celu — przez zaciągnięcie przez zarządy kolonij pożyczek — przyśpieszenie szeregu prac w kolonjach, względnie podjęcie zupełnie nowych robót. Ażeby akcja ta mogła się rozwijać w należyty sposób, niezbędna jest współpraca całego społeczeństwa francuskiego. Wystawa Kolonialna w tym zakresie z pewnością odniosła sukces. Za-
interesowanie nią w samej Francji było olbrzymie. Wytworzyła ona w przeciętnym Francuzie poczucie

przynależności do wielkiego Imperjum francuskiego; zapoznała ona szerszy ogół z kolonjami, z istotą pracy w nich. Jeżeli jednych zetknięcie się z kolonjami zachęci do wyjazdu i pracy w kolonji, to jeszcze liczniejsi będą ci, którzy teraz nie zawahają się lokować pieniądze w pożyczkach kolonialnych lub akcjach przedsiębiorstw, pracujących w kolonjach.

Reasumując, Wystawa Kolonialna okazała się jedną z najbardziej celowych imprez wystawowych ostatnich lat. Jej znaczenie da się ocenić w pełni dopiero w przyszłości, lecz już teraz można stwierdzić, że wywarła ona doniosły wpływ na przyszłość kolonij europejskich, a zwłaszcza francuskich.

B. Witwicki

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIESIEŃ POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

OGÓLNE

ŚRODKOWO-EUROPEJSKA KONFERENCJA DEWIZOWA.

— Między 3 a 6 b. m. odbyła się w Pradze konferencja reprezentantów banków emisyjnych: Austrii, Bułgarii, Czechosłowacji, Grecji, Jugosławii, Niemiec, Polski (w charakterze obserwatora), Rumunii i Węgier oraz Banku Rozrachunków Międzynarodowych. Konferencja zajmowała się kwestją wprowadzonych ostatnio w szeregu państw ograniczeń dewizowych, utrudniających normalny przebieg interesów, a zwłaszcza rozrachunków z tytułu wymiany towarowej. Przewodniczący delegacji austriackiej Dr. Reich złożył konkretny projekt bezpośrednich umów kompensacyjnych między bankami emisyjnymi; w wyniku dyskusji nad tym projektem stwierdzono, że dwustronne rozrachunki kompensacyjne między bankami nie mogą się w żadnym razie okazać się wystarczającymi, należałoby je bowiem oprzeć na ścisłym skontyngentowaniu i wyrównaniu obrotów towarowych między odnośnymi państwami, co jest, praktycznie biorąc, nie do przyjęcia. Rozwiązaniem doskonałym byłoby wprowadzenie — obok dwustronnych umów kompensacyjnych — clearingu w stosunku do sald, niepokrytych przez kompensaty. Salda te byłyby przelewane do B. R. M., saldo zaś ostateczne, po dokonaniu clearingu przez B. R. M., byłoby przezeń zapisywane na odpowiednim rachunku, celem uwzględnienia przy następnych clearingach, albowiem przewiduje się, że w dłuższych okresach czasu rachunki wzrównowałyby się. Koncepcje te napotkały na liczne zastrzeżenia, przede wszystkim zaś stwierdzono, że nie rozwiązują one kwestii kredytów już narosłych i zamrożonych. Zasadniczo rzecz biorąc, okazało się niemożliwym rozwiązanie zagadnienia w drodze porozumień wyłącznie między bankami emisyjnymi, gdyż zarządzenia dewizowe sięgają głęboko w dziedzinę polityki handlowej i na tej płaszczyźnie winny być rozpatrywane. Uznano więc za wskazane zwołanie konferencji międzynarodowej, która dopiero mogłaby stworzyć podstawy dla porozumienia banków emisyjnych co do technicznej strony zagadnienia.

Dругim tematem prac konferencji była kwestia ujednostajnienia, względnie uzgodnienia przepisów walutowych. I tutaj jednak nie udało się osiągnąć rezultatów

pozytywnych i ograniczono się do zalecenia Bankowi Rozrachunków Międzynarodowych przeprowadzenia ankiety co do obecnego stanu tych przepisów i opracowania planu ich unifikacji.

NIEMCY

KWESTJA ZAGRANICZNYCH DŁUGÓW KRÓTKOTERMINOWYCH.

— Z chwilą powrotu Premiera Laval'a do Europy rozpoczął się prace nad nowym uregulowaniem długów niemieckich, przyczem już w czasie jego pobytu na oceanie wykonane zostały pewne prace przygotowawcze, w szczególności zaś pojawił się szereg koncepcji, dotyczących uregulowania prywatnych długów krótkoterminowych, korzystających z moratorium na mocy t. zw. raportu Laytona.¹⁾ Moratorium Laytona wygasa w dn. 19/II 1932 r., podczas gdy dotyczące długów wojennych moratorium Hoovera obowiązywać będzie jeszcze do 1 lipca 1932 r., co może być uważane za argument, że kwestja długów prywatnych jest pilniejsza i domaga się szybszego rozwiązania; Rząd niemiecki zajmuje stanowisko, że uregulowanie krótkoterminowych długów prywatnych winno poprzedzić regulację państwowch długów wojennych. Znacząc tu należy, że w raporcie Laytona, opracowanym na podstawie materiałów, dostarczonych przez Rząd Rzeszy, przyjęto, iż zadłużenie krótkoterminowe Niemiec wynosi RM 8 miliard., ostatnio jednak, po znanych rewelacjach Dr. Schachta, Bank Rzeszy opublikował sprostowanie, z którego wynika, że zadłużenie to na dz. 28 lipca r. b. wynosiło o RM 4 miliard. więcej, t. j. RM. 12 miliard., z czego spłacono dotąd około RM 1 miliard.; podobnej podwyżce uległa liczba zadłużenia długoterminowego (t. j. ponad 12 mies.), ustalona przez Laytona na RM 9 miliard., a obecnie poprawiona na RM 11'5 miliard.

Dla zbadania zagadnienia długów krótkoterminowych wyłoniona została przez Radę Gospodarczą Rzeszy specjalna komisja, która rozpoczęła swe prace w dn. 31 ub. m. pod przewodnictwem Kancelarza Brüninga. Uznano, że znaczne rozmiary tych zobowiązań i ograniczone możliwości spłat w walutach obcych czy-

nią koniecznym opracowanie długoterminowego systemu spłat, o charakterze amortyzacyjnym i tak skonstruowanego, by mógł być przychylnie przyjęty przez wierzycieli zagranicznych. Pozbawione narazie szczegółów wiadomości telegraficzne rzucają na ten oficjalny projekt niemiecki nieco światła, informując, że P. Hoesch miał zaproponować P. Lavalowi tego rodzaju system spłat, że w przeciągu 10 lat mają być uiszczane raty roczne po RM 700 milion., pozo tałe zaś RM 4 miliard. byłyby uregulowane w inny sposób, od rat niezależny. Konstrukcja ta więc przedstawia się bardzo prymitywnie i właściwie sprowadza się do prolongowania na długi termin moratorium Laytona, podczas gdy wiadome jest, że upłynienie zamrożonych w Niemczech kapitałów jest uważane za konieczność, bez wypełnienia której trudno jest myśleć o uzdrowieniu międzynarodowych rynków finansowych.

Obok powyższej niejako oficjalnej koncepcji niemieckiej, wysunięty został przez biorącego udział w pracach wspomnianej komisji Radcę Schmitz'a z I. G. Farbenindustrie ciekawy plan, zmierzający do rozwiązania kwestii wszelkich wogóle międzynarodowych długów krótkoterminowych, a nie tylko zobowiązań niemieckich. P. Schmitz okazuje się zwolennikiem teorii Cassela o niedostateczności zapasu złota monetarnego, i ko przyczynie kryzysu, i przy okazji regulacji długów krótkoterminowych pragnie rozwiązać również to kapitalne zagadnienie. Projektuje on, aby Bank Rozrachunków Międzynarodowych emitował bony złote na sumę, wystarczającą dla przejęcia długów krótkoterminowych. Bony te nie byłyby oparte na żadnej rezerwie, posiadałyby jednak wartość złota, t. j. mogłyby być przyjmowane przez banki biletowe jako pełnoprawna podstawa dla emisji pieniądza; zostałyby one dostarczone krajom dłużniczym za pośrednictwem ich banków biletowych i w rozmiarach, odpowiadających im ich potrzebom; posiadając zaś cechy złota, mogłyby być natychmiast odstąpione krajom wierzycielskim, gdzie z kolei możnaby je dyskontować w bankach emisyjnych, przez co nastąpiłoby zwiększenie obiegu pieniężnego, o tyle pozbawione charakteru inflacyjnego, że nie związane z kreacją nowych kredytów. Bony złote byłyby oprocentowane przy stopie 4% i amorty-

¹⁾ P. zesz. 35/1931, str. 1295.

zowane wedle stopy 1 — 2%, a więc długoterminowo; wpływy z oprocentowania posłużyłyby do utworzenia funduszu zabezpieczającego, zastępującego zasadniczy brak pokrycia. Drugi warjant projektu P. Schmitz'a przewiduje uaktywnienie zapasów złota monetarnego, dziś jałowych. W tym celu kraje, posiadające nadmiar złota, wypożyczyłyby B. R. M. ilość kruszcu, przewyższającą ich potrzeby emisyjne, instytucja bazylejska zaś emitowałaby na tej podstawie certyfikaty złote, zabezpieczone złotem w 50%, postępując dalej w sposób analogiczny, jak w warjancie pierwszym. Jako dodatnią cechę drugiego warjantu wymienia się, że przekazanie złota B. R. M. byłoby dokonane tylko formalnie, w rzeczywistości kruszec pozostałby w piwnicach banków francuskiego, holenderskiego, szwajcarskiego, amerykańskiego, etc., co w pewnym stopniu, coprawda również formalnym, zwiększałoby zaufanie do certyfikatów złotych.

W głosach prasy niemieckiej przeciwnicę teorii Cassela, motywującej trudności gospodarcze świata niedostatkami złota, wypowiadają się za drugim warjantem projektu, wysuwając szereg zastrzeżeń, a m. in. proponując tę zmianę, że emisja certyfikatów złotych byłaby pokryta kruszczem nie w 50%, a w 100%, przez co nastąpiłoby nie rozszerzenie obecnych podstaw emisyjnych, a jedynie wykorzystanie jałowych zasobów złota. Poza tem zwraca się uwagę, że konsolidacja długów krótkoterminowych jedynie drogą emisji byłaby procesem niezdrowym, słuszne jest bowiem, aby odbywała się ona również drogą normalną. Nie byłoby również wskazane, aby likwidacja długów krótkoterminowych nastąpiła jednorazowo dla całej ich sumy. W rezultacie projekt Schmitz'a koryguje się w ten sposób, że certyfikaty, emitowane przez B. R. M., byłyby pokryte złotem w 100% i wypuszczane na rynek stopniowo, w miarę zapadania terminów płatności długów krótkoterminowych i w rozmiarach, stanowiących różnicę pomiędzy całkowitą sumą tych długów a ich częścią, skonsolidowaną przez zwykłe procesy gospodarcze, bez pomocy B. R. M.

Trzecia z wysuniętych dotąd koncepcji upłynnienia długów niemieckich pochodzi od b. ministra belgijskiego P. Francqui. Koncepcja ta, której bliższych szczegółów nie znamy, wzbudziła szerokie zainteresowanie i ożywną dyskusję, zwłaszcza we Francji. P. Francqui odnosi się nader pesymistycznie co do możliwości terminowego wyegzekwowania z Niemiec sum, m pożyczonych, podkreślając formalny

brak rozsądku, wykazany przy udzielaniu tych pożyczek, a wątpli on również, aby udało się uzyskać zgodę bankierów na dalsze prolongaty. Powstaje więc niebezpieczeństwo ogłoszenia moratorium przez Niemcy, co wprawdzie stabo dotknęłoby Francję i Belgię, natomiast mogłoby narazić na poważny szwank interesy tych krajów w państwach Europy Środkowej, które snadnie mogłyby pójść w ślady Niemiec. Proponuje więc „niezwłoczne stworzenie banku kredytu międzynarodowego, analogicznego do B. R. M., opartego o instytucje emisyjne Europy, Stanów Zjedn. Am. i Japonii. Ten bank, drogą dyskonta, miałby za zadanie przetworzyć w szerokiej mierze kredyty krótkoterminowe, zaproszone w Niemczech i gdzieindziej, na kredyty średnioterminowe, 3. do 5-letnie. Bank miałby również za zadanie centralizację i kontrolę wielkich międzynarodowych operacji kredytowych". P. Francqui referował swój projekt m. in. Prez. Hooverowi, zyskując przyjęcie przychylnie, jednak z zastrzeżeniem, że konieczna jest zgoda Francji. P. Laval również widział się w Ameryce z P. Francqui i miał się z nim ponownie spotkać w początku b. m. w Paryżu. Projekt spotkał się we Francji z przyjęciem naogół krytycznym. Wyraża się przedewszystkiem wątpliwość, czy udało się zgromadzić kapitały niezbędne dla uruchomienia nowego banku, nazywanego już „szpitalem kredytów". Zwraca się również uwagę na konieczność rozróżnienia kredytów zasadniczo zdrowych, od innych, zużytych na cele nieracjonalne, a przeto specjalnie trudnych do zrealizowania; analizę tego rodzaju mogą przeprowadzić tylko Niemcy sami, najlepiejby więc było, aby w Niemczech powstał rodzaj kasy amortyzacyjnej, wyposażonej w odpowiednie źródła dochodowe, któraby zmobilizowała kredyty krótkoterminowe, a na ich pokrycie emitowała walory średnioterminowe, mogące być atrakcyjnymi dla banków zagranicznych. Wyłania się więc w ten sposób jakgdyby czwarta z kolei koncepcja, posiadająca zresztą szereg warjantów. Odmienny, wreszcie, pogląd na kwestję prywatnych długów niemieckich posiada P. Rist, towarzystwo P. Laval'owi w jego podróży amerykańskiej, projekt ten nie jest jednak jeszcze znany.

Zaznaczyć wypada, że we Francji, w przeciwieństwie do Niemiec, istnieje pogląd, że długów prywatnych nie należy rozpatrywać odrębnie od długów wojennych. Niewątpliwie bardzo silną motywacją tego poglądu jest, że wszelki sposób regulacji długów krótkoterminowych sprowadza się do kwestji zaufania do

dłużnika niemieckiego, przyczem rozwiązania techniczne z reguły przewidywać muszą gwarancję czynników publicznych, bądź Rządu, bądź Banku Rzeszy. Zaufanie to zaś w decydującym stopniu zależy od sposobu załatwienia spłat wojennych.

Z oświadczeń Premiera Laval'a przed komisjami Izby wynika, że Francja widzi zasadniczą możliwość wzięcia udziału w mobilizacji niemieckich prywatnych długów krótkoterminowych, uzależniając to jednak od kwestyj politycznych.

J.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie od dn. 1 do 15 listopada r. b. kształtowały się następująco (w \$ za kwintal):

	1—8/XI	9—15/XI	+ wzrost — zmnie- szenie
Pszenica:			
Berlin . . .	5'44	5'35½	— 1'4
Praga . . .	4'42	4'48	+ 1'3
Chicago . . .	2'42	2'41	— 0'4
Buenos Aires	3'34	3'01½	— 9'4
Liverpool . .	2'76	2'65	— 3'9
Wiedeń . . .	4'24	4'41	+ 3'9
Hamburg . . .	3'09	2'98	— 3'6
Żyto:			
Berlin . . .	4'74	4'67	— 1'4
Praga . . .	4'54	4'55	+ 0'3
Chicago . . .	2'26	2'19	— 3'0
Wiedeń . . .	4'52	4'65	+ 2'8
Hamburg . . .	—	—	—
Owies:			
Berlin . . .	3'67	3'55½	— 2'9
Praga . . .	3'50	3'42	— 2'1
Chicago . . .	1'86	1'96	+ 5'3
Buenos Aires	3'03	2'94	— 2'9
Liverpool . .	2'53	2'87	+ 13'4
Wiedeń . . .	3'76	3'86	+ 2'8
Hamburg . . .	2'28	2'29½	+ 0'7
Jęczmień browarowy:			
Berlin . . .	4'22	4'15	— 1'4
Praga . . .	3'84	3'84	—
Chicago . . .	2'26	2'23	— 1'3
Wiedeń . . .	5'46	5'63	+ 3'2
Hamburg . . .	2'39	2'20	— 8'1
Jęczmień zwykły:			
Berlin . . .	4'12	4'03	— 2'1

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

ELEKTORALNA 2 (parter)

TELEFONY: 412-66 (Red.), 412-73 i 335-35 (Adm.), 412-68 (Druk.). Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu.

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA W KRAJU: kwartalnie — zł 15, półrocznie — zł 30, rocznie — zł 60; **ZAGRANICĄ:** kwartalnie — zł 25, półrocznie — zł 50, rocznie — zł 100.

CENY OGŁOSZEŃ w zeszytach zwykłych: IV str. okładki — zł 1 200; II i III str. okł. — zł 900; ½ str. okł. — zł 500; str. zwyczaj. — 1 str. — zł 600, ½ str. — 350, ¼ str. — zł 200, 1/8 str. — zł 110. Przy ogłoszeniach kombinacyjnych, petito-wych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%.

Redaktor Naczelny: **CZESŁAW PECHE**

Redaktor: **WACŁAW SZURIG**

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHAŁSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWIŃSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
JÓZEF GIEYBZTOR

Wydawca: **MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU**

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXXI 95: „Wolf Patt” w Warszawie, Leszno 77. Przedstawicielstwa i składy konsygnacyjne. Istnieje od 1931 r. Właściciel Wolf Patt z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Fajgą z domu Rozenblum nastąpił układ na mocy interczy z dnia 7 stycznia 1895 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 50: „Sz. Magazynier i M. Kirszenberg” w Warszawie, Pawia 11a. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 1931 r. Szai Magazynierowi i Mendlowi Kirszenbergowi handlującym pod firmą: „Sz. Magazynier i M. Kirszenberg” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Wizel, kuratorem zaś adwokat Izidor Herberber z Warszawy.

R. H. A XXX 145: „Biuro Elektrotechniczne Michał Zuczek, Jan Straszewicz” w Warszawie, Marszałkowska 119. Wszelkie zobowiązania i dokumenty oraz umowy i weksle podpisuje każdy ze współników samodzielnie.

R. H. A XXX 171: „Krynica” Józef Liszkowski” w Warszawie, Szeroka 26. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 30 czerwca 1931 r. za Nr. 1425 całe przedsiębiorstwo z prawem używania firmy: „Krynica” sprzedane zostało Marjanowi Kołaczkowskiemu, który nadal prowadzi takowe pod firmą: „Krynica” Marjan Kołaczkowski”.

R. H. A XXX 224: „Izrael Tenenbaum” w Warszawie, Krucza 46. Pomiędzy właścicielem firmy Izraelem Lipą Tenenbaum a małżonką jego Sarą z domu Eiros nastąpił układ na mocy interczy z dnia 23 kwietnia 1931 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 112: „Amerykańska Mechaniczna Naprawa Obuwia „Amno” Wiktora Bojarski” w Warszawie, Krak.-Piedz. 27. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tomaszem Miszewskim w Warszawie dnia 27 grudnia 1930 roku za Nr. 7619 całe przedsiębiorstwo ze wszystkimi aktywami i pasywami oraz z prawem używania w firmie nazwy: „Amerykańska Mechaniczna Naprawa Obuwia „Amno” sprzedane zostało Henrykowi-Józefowi Beeckmanowi, który nadal prowadzi takowe pod firmą: „Amerykańska Mechaniczna Naprawa Obuwia „Amno” Henryk Beeckman”.

R. H. A XXIX 119: „Luzer Znajmerowski” w Warszawie, Twarda 4. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIX 148: „Bracia Horn Garbatnia” w Warszawie, Dworska 46. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 17 czerwca 1931 r. za Nr. 1555 Wojciech Horn ze spółki wystąpił, cedując swój udział Karolinie Horn.

R. H. A XXIX 160: „Kompresor” Wojciech Jakubecki” w Warszawie, Wspólna 10, m. 26. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVIII 109: „Fabryka Obuwia „Kolumbus” Fiszal Zancberg” w Warszawie, Bonifraterska 11/13. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 czerwca 1931 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 27 września 1931 r.

R. H. A XXVIII 196: „W. Pollak i Z. Czerniawski” w Warszawie, Przemysłowa 11. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dnia 18 kwietnia 1931 r. za Nr 737 całe przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Zdzisława Czerniawskiego, który prowadzi takowe nadal pod firmą: „Przedsiębiorstwo Budowlane Zdzisław Czerniawski”.

R. H. A XXVIII 236: „Warszawska Fabryka Trykotaży Motek Iberklajd” w Warszawie, Chłodna 27. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 21 maja 1931 r. Motkowi Iberklajdowi handlującemu pod firmą: „Warszawska Fabryka Trykotaży Motek Iberklajd” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Mieczysław Kutner, kuratorem zaś adwokat Abram Trepman z Warszawy, Nowolipki 28, który decyzją tegoż Sądu z dnia 6 czerwca 1931 r. mianowany został syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXVII 267: „Mieczysław Adamski” w Warszawie, Nowy-Świat 2. Prokura Feliksa Jaworskiego ustała.

R. H. A XXVII 279: „Antoni Łodziński i S-ka” w Żyrardowie, 1-go Maja. Wspólnik Tomasz Wacław Gilwejt z Mińska-Mazowieckiego. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 13 lutego 1931 r. za Nr. 448 Romuald Zmysłowski ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Tomasza Wacława Gilwejta.

R. H. A XXVI 13: „Piotr Kublicki i S-ka” w Warszawie, Widok 19. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVI 27: „Tricot de Louvre właściciel Salomon Rosengart” w Warszawie, Wierzbowa 11. Lokal firmy znajduje się przy ul. Złotej 38.

R. H. A XXVI 50: „Gisła Kantorowicz” w Warszawie, Dzika 7. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 24 lipca 1931 r. za Nr. 1001 całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało Józefowi Kantorowiczowi i Jakóbowi Prejsmanowi, którzy w celu dalszego prowadzenia tegoż przedsiębiorstwa zarwali spółkę pod firmą: „Kantorowicz i Prejsman”.

R. H. A XXVI 214: „Janusz Urbański i S-ka, dawniej W. Urbański” w Warszawie, Wierzbowa 2. Sprzedaż konfekcji i bielizny. Wspólnicy: Janusz Urbański, Jan Nepomucen Cyba, nieletni Zygmunt-Wacław Urbański, w imieniu którego działa matka i główna opiekunka Zofja-Franciszka Urbańska, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 19 czerwca 1928 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Janusz Urbański, Jan Nepomucen Cyba i Zofja Franciszka Urbańska. Wszelkie umowy, kontrakty, pełnomocnictwa, weksle, czeki, indosy, prokury i wogóle wszelkie pisma zawierające zobowiązania podpisują pod

skiej jako współniczki firmowej firmy „Teatr Świąteczny „Casino” Zagrodziński” i firmy: „Dom Handlowy „Etefilm” Paweł Zagrodziński” uznany został za wchodzący w skład masy upadłości tych firm. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Józef Racięcki, kuratorem zaś adwokat Adam Kitzman z Łodzi.

R. H. A XI 500: „Rudolf Strzelecki” w Warszawie. Siedziba firmy mieści się przy ul. Kujawskiej 1. Prokura Leona Kupisa ustała.

R. H. A X 33 (A XXXI 153): „Zakłady Graficzne B. Wierzbicki i S-ka” w Warszawie, Chmielna 61. Halna z Wierzbickich Włoszczewska wyszła z zamąż i nosi obecnie nazwisko „Pfeffer”.

R. H. A X 81: „Warszawska Spółka Myśliwska Jan Sztolcman, Władysław Slonczyński, Antoni Wolski” w Warszawie, Królewska 17. Antonemu Tomickiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jeącym ze współników firmowych.

R. H. A X 179: „Otton Liphardt” w Warszawie, Długa 42, m. 11. Pierre'owi (Piotrowi) Baffrey z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A X 456 (A XXXI 224): „Dom Handlowy B. Bernstein i Ferster” w Warszawie, Rysia 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 8 maja 1931 r. firmie: „Zakłady Przemysłowo-Leśne „Stapan” Spółka Akcyjna”, „Dom Handlowy B. Bernstein i Ferster” i firmie: „Dom Handlowy Józef M. Ferster” oraz Bernardowi vel Berkowi Bernstejnowi i Józefowi-Majerowi Fersterowi jako właścicielom ostatnich dwóch firm udzielono odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy. Wyrokiem zaś tegoż Sądu z dnia 31 lipca 1931 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 8 listopada 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, zaś nadzorcami sądowymi adwokat Stefan Urbanowicz, adwokat Mieczysław Szosin i Feiks Strzegowski, wszyscy z Warszawy. Nadzór są owy upoważnił dotychczasowy zarząd do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy łącznie z jednym z nadzorców sądowych.

R. H. A IX 88: „Dom Handlowy Józef Pechnik i S-ka” w Warszawie, Marszałkowska 8. Józefowi Falkensteinowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Do załatwiania spółki i podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest każdy ze współników samodzielnie.

R. H. A VIII 249: „Mordka Czernicki” w Warszawie, Bonifraterska 8. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A B 37: „Sa'omon Birnbaum” w Warszawie, Długa 42. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Senatorskiej 24.

R. H. A B 150: „Sz. Birsztejn” w Warszawie, Nalewki 17. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 lipca 1930 r. Szachnie Birsztejnowi handlującemu pod firmą: „Sz. Birsztejn” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Brusen-dorff, kuratorem zaś adwokat Alfred Mintz z Warszawy, który decyzją tegoż Sądu z dnia 19 lipca 1930 r. mianowany został syndykiem tymczasowym.

R. H. A H 15: „Bracia Henneberg” w Warszawie, Wolka 17. Prokura Mateusza Regulskiego ustała. Janowi Hornzie-

lowi, Janowi Strasburgerowi, obydwojm z Warszawy, udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A K 59: „Jakób Kann” w Warszawie, Miedziana 10. Filja w Warszawie została zlikwidowana.

R. H. A K 77: „Księgarnia Warszawska S. Wodzyński” w Warszawie, Krak.-Przedm. 101. Właścicielka Janina Wodzyńska z Warszawy. Stefan Wodzyński zmarł. Na mocy testamentu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 19 października 1921 r. za Nr. 8449 przedsiębiorstwo przešlo na wyłączną własność Janiny Wodzyńskiej. Wpis powyższy w dniu 3 sierpnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 27 lipca 1931 r. za Nr. 1511, całe przedsiębiorstwo wraz z firmą sprzedane zostało Janowi Jabłońskiemu, który nadal prowadzi takowe pod firmą: „Jan Jabłoński „Księgarnia Warszawska” dawniej St. Wodzyński”.

R. H. A K 168 (A XXXI 122): „Ch. L. Krell” w Warszawie, Na.ewki 18. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 lipca 1931 r. układ, zawarty przez Chaima-Lejbe Krella z wierzycielami w dniu 15 grudnia 1930 r., a zatwierdzony wyrokiem z dnia 27 lutego 1931 r., został unieważniony i Chaimowi-Lejbie Krellowi handlującemu pod firmą: „Ch. L. Krell” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy J. Pawłowski, kuratorem zaś adwokat Mieczysław Solowiejczyk z Warszawy.

R. H. A L 78: „Dan Landau” w Warszawie, Nalewki 28. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 utgo 1928 r. nadzór sądowy nad przedsiębiorstwem został uchylony.

R. H. A M 28: „Edward Majewski” w Warszawie, Marszałkowska 80. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 lipca 1931 r. firmie: „Edward Majewski” w o obie Edwarda Majewskiego i Wiktorji Margottowej została ogłoszona upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Józef Karśnicki, kuratorem adw. Juljan Prądzyński z Warszawy.

R. H. A P. 109: „Dom Handlowy Henryk Politur” w Warszawie Zielna 45. Prokura Grzegorza Lewina i Leopolda Kraushara ustała. A. fonsowi Bermanowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A S. 132 (A XXIX 3): „A. Szuldiner” w Warszawie, Rymarska 18. Adelf vel Abram Szuldiner zmarł. Spadkobiercami jego są: Sabina Szuldiner, Bella Pines i usamowolniona Irena Szuldiner, wszystkie z Warszawy. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i łącznego podpisywania firmy upoważnieni są: Izaak Haus i Abram Klenieć, obaj z Warszawy.

R. H. A V 6: „F. Venulet” spadkobiercy” w Warszawie, Senatorska 6. Wdowa Natalja Venulet zmarła. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i reprezentowania firmy upoważniona została wdowa Zofja Meisterhazy z Warszawy.

R. H. A W 77: „Dom Handlowy L. Werchowski” w Warszawie, Nalewki 2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 czerwca 1931 r. została ogłoszona upadłość Lejzora Werchowskiego handlującego pod firmą: „L. Werchowski”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Władysław Bocquet, kuratorem zaś adwokat Kazimierz Lipiec z Warszawy, który jest obecnie syndykiem.

R. H. A VI 410: „N. Grobman” w Warszawie, Nalewki 36. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 czerwca 1931 r. Nuchimowi Grobmanowi udzielono odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy od daty wyroku. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Henryk Neuman, nadzorcą sądowym adwokat Stanisław Krzemieniewski z Warszawy. Dla ważności wszelkiego rodzaju aktów, umów, pełnomocnictw, zobowiązań, weksli, czeków i wszelkich dokumentów wystawionych przez Nuchima Grobmana konieczny jest oprócz jego podpisu podpis nadzorca sądowego. Żadne wydatki nie mogą być dokonywane bez uprzedniej akceptacji nadzorca sądowego.

R. H. A A. 29: „Auer” wł. Karol Mokrzyński” w Warszawie, Marszałkowska 137. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 1931 r. Karolowi Mokrzyńskiemu handlującemu pod firmą: „Auer” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Maksymilian Wizel, kuratorem adwokat Edmund Bieja z Warszawy.

R. H. A XXXI 92: „Dom Handlowy Angelo Trovato” w Warszawie, Ptasia 4. Sprzedaż owoców południowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Angelo Trovato z Warszawy.

R. H. A XXXI 94: „Abram Figowy” w Warszawie. Ś-to Krzyska 13. Drobną sprzedaż ubiorów męskich. Istnieje od 1926 r. Właściciel Abram Figowy z Warszawy.

R. H. A XXXI 96: „Stawan Tea” A. Sapir i J. M. Sztabyz” w Warszawie, Orla 13. Drobną sprzedaż herbaty. Wspólnicy: Abram Sapir, Jezua Mordka Sztabyz, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 22 czerwca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, rewersy, umowy i prokury podpisują pod stemplem firmy obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, rachunki, pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXXI 97: „Oszczędność” Ita Feldman” we Włochach pod Warszawą. Mydlarnia. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Ita Feldman z Włoch pod Warszawą. Pomiędzy Uszerem Dawidem Feldmanem a małżonką jego Itą z domu Binsztok nastąpił układ na mocy interczy z dnia 7 maja 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 98: „Biuro Kinematograficzne „Flor-Film” Grzegorz Fenigsztejn” w Warszawie, Marszałkowska 149. Wynajem filmów. Istnieje od 1931 r. Właściciel Grzegorz Fenigsztejn z Warszawy, Florze Fenigsztejn z Warszawy udzielono prokury. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Florą z domu Fenigsztejn nastąpił układ na mocy interczy z dnia 1 grudnia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 100: „Edward Madeja” w Warszawie, Bema 93. Sprzedaż artykułów mydlarskich. Istnieje od 1929 r. Właściciel Edward Madeja z Warszawy.

R. H. A XXXI 101: „Jojna Ber Tyrman” w Warszawie, Nalewki 31. Komisowa sprzedaż pończoch firmy: „Bracia Seidenwurm w Łodzi”. Istnieje od 1912 r. Właściciel Jojna Ber Tyrman z Warszawy.

R. H. A XXXI 102: „Konstanty Piotrowski” w Warszawie. Grójecka 71. Detaliczna sprzedaż win, wódek i towarów kolonialnych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Konstanty Piotrowski z Warszawy.

R. H. A XXXI 103: „Józefa Wasiak” w Warszawie, Batoryjka 4. Sklep spożywczy. Istnieje od 1919 r. Właścicielka Józefa Wasiak z Warszawy.

R. H. A XXXI 104: „Stefanija Żylak” w Warszawie, Wolska 211. Restauracja. Istnieje od 1924 r. Właścicielka Stefanija Żylak z Warszawy.

R. H. A XXXI 105: „Sana Rozenszajn” w Warszawie, Targowa 68. Restauracja. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Sana Rozenszajn z Warszawy.

R. H. A XXXI 106: „Michalczyk i Furmańska” w Warszawie, Hala Mirowska nr. sklepu 51. Sprzedaż warzyw. Wspólniczki: Aniela Michalczyk, Apolonja Furmańska, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 8 kwietnia 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnione są obie wspólniczki. Firmę spółki na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obie wspólniczki łącznie.

R. H. A XXXI 107: „Majer Juda Grohar” w Warszawie, Gęsia 20. Drobną sprzedaż towarów łokciowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Majer Juda Grohar z Warszawy.

R. H. A XXXI 108: „Saco” Jakób Zajdenkund” w Warszawie, Złota 14. Drobną sprzedaż torebek damskich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jakób Zajdenkund z Warszawy.

R. H. A XXXI 109: „Niecea” Eugenia Tlusty” w Warszawie. Nowy Świat 49. Drobną sprzedaż owoców, cukrów i napojów gazowych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Eugenia Tlusty z Warszawy.

R. H. A XXXI 110: „Warszawska Piekarnia Mechaniczna „Zorza” Mieczysław Godlewski” w Warszawie, Olesińska 6. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mieczysław Godlewski z Warszawy.

R. H. A XXXI 111: „Pclskie Biuro Zleceń Handlowo-Komisowe Julian Malinowski i S-ka” w Warszawie, Wspólna 14. Wspólnicy: Julian Malinowski, Bronisław Ferański, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 czerwca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważniony jest Julian Malinowski. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki i pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXXI 112: „Dom Handlowy „Jęczmień” Symcha Turbowicz” w Warszawie, Nowowiejska 23 m. 5. Skup zawodowy zboża i jego przetworów. Istnieje od 1931 r. Właściciel Symcha Turbowicz z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Sarą z domu Holtz nastąpił układ na mocy interczy z dnia 21 stycznia 1910 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 113: „Franciszka Furmanik” w Warszawie, Barska 9. Sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1926 r. Właścicielka Franciszka Furmanik z Warszawy, Franciszka Furmanik niepiśmienna.

R. H. A XXXI 114: „Pracownia Kopyt „Korona” Chaja-Hinda Froimowicz” w Warszawie, Stawki 14/16. Istnieje od 1925 r. Właścicielka Chaja Hinda Froimowicz z Warszawy.

R. H. A XXXI 115: „Pralki „Tryumf” Stefan Sokolowski” w Warszawie, Nowy Świat 39. Sprzedaż maszyn do prania.

Istnieje od 1931 r. Właściciel Stefan Sokołowski z Warszawy.

R. H. A XXXI 116: „Inż. Herman Knothe“ w Warszawie, Piękna 11. Skup papierówki. Istnieje od 1931 r. Właściciel inż. Herman Knothe z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Heleną Edwardą z domu Arkuszewską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 maja 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 117: „Chemika Antoni Burian“ w Warszawie, Długa 21. Mechaniczna wytwórnia masy walcowej, odlewnia walców drukarskich, wytwarzanie przetworów chemicznych oraz wyrobów do przemysłu drukarskiego służących. Właściciel Antoni Burian z Warszawy.

R. H. A XXXI 118: „Ajzyk Stodziarz“ w Warszawie, Skórzana 4. Skład szkła, fajansu i porcelany. Istnieje od 1920 r. Właściciel Ajzyk Stodziarz z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Ryłką z domu Mittelbach nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 stycznia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 119: „Centronabiał“ Moszek Jakób Rozen“ w Warszawie, Koszykowa 67. Drobna sprzedaż nabiału. Istnieje od 1931 r. Właściciel Moszek Jakób Rozen z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Gitłą Nechą z domu Lipka nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 28 listopada 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 120: „Sz. Ch. Ajnsztein“ w Warszawie, Nalewki 20. Galanterja stalowa. Istnieje od 1910 r. Właściciel Szmul-Chonon Ajnsztein-Epsztein z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Itką z domu Ogulnik nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 25 lutego 1913 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 121: „Bolesław Eckert“ w Warszawie, Czerniakowska 183. Filja Marszałkowska 31a. Wędliniarnia. Istnieje od 1912 r. Właściciel Bolesław Flawian Eckert z Warszawy.

R. H. A XXXI 123: „Ignacy Szczybuk“ w Warszawie, Złota 13. Sprzedaż galanterji i sztucznej biżuterji. Istnieje od 1925 r. Właściciel Ignacy Szczybuk z Warszawy. Pomiędzy Ajzykiem Szczybuk a małżonką jego Szajndlą ze Szytcerów Rapke nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 grudnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 124: „Przedsiębiorstwo Budowlane Zdzisław Czerniawski“ w Warszawie, Przemysłowa 11. Istnieje od 1931 r. Właściciel Zdzisław Czerniawski z Warszawy.

R. H. A XXXI 125: „Józef Windyga“ w Warszawie, Wolska 67. Restauracja. Istnieje od 1911 r. Właściciel Józef-Kazimierz Windyga z Warszawy.

R. H. A XXXI 126: „Juljan Woysław“ w Warszawie, Wierzbowa 9. Przedstawicielstwo spółki akcyjnej „Wolbrom“. Istnieje od 1931 r. Właściciel Juljan-Aleksander Woysław z Warszawy.

R. H. A XXXI 127: „Edward Ortwein dzierżawca“ we Włochach pod Warszawą. Dzierżawa i eksploatacja fabryki maszyn i odlewni pod firmą: „Ortwein, Karasiński i S-ka,

Spółka Akcyjna“. Istnieje od 1931 r. Właściciel Edward-Józef Ortwein z Warszawy.

R. H. A XXXI 128. „Szymon Charaziński“ w Warszawie, Śliśka 6/8. Drobna sprzedaż mleka. Istnieje od 1912 r. Właściciel Szymon-Tadeusz Charaziński z Warszawy.

R. H. A XXXI 129: „Brucha - Hudes Fiszader“ w Warszawie, Ś-to-Jerska 42. Drobna sprzedaż ubiorów męskich. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Brucha-Hudes Fiszader z Warszawy. Pomiędzy właścicielką firmy Bruchą-Hudes z domu Zelechower a małżonkiem jej Lejzorem Fiszader nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 20 września 1929 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 130: „Icek Rappel“ w Warszawie, Nalewki 12. Detaliczna sprzedaż ceraty. Istnieje od 1926 r. Właściciel Icek Rappel z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Mindlą z domu Rappel nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 marca 1909 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 132: „Polskie Zakłady Winne „Jamasch“ Chaim Hersz i Szlama Dawid Bracia Hochglobe i Spółka“ w Warszawie, Senatorska 4. Rozlewnia i sprzedaż hurtowa win krajowych i zagranicznych. Wspólnicy: Chaim-Hersz Hochglobe, Szlama-Dawid Hochglobe, Zelda Ciechanowska, Małka Hoffman, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 7 lipca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, czeki, żyra, przekazy, pełnomocnictwa oraz wszelkie zobowiązania podpisuje Chaim-Hersz Hochglobe lub Szlama-Dawid Hochglobe łącznie z jedną z pozostałych wspólniczek. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, przyjmują i odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek oraz wszelkiej korespondencji podpisuje każdy ze wspólników. Zelda Ciechanowska oraz Małka Hoffman mają prawo udzielania pełnomocnictw osobom trzecim do zastępowania ich w spółce z prawem podpisu przysługującego każdej z nich. Pomiędzy Chaimem-Herszem Hochglobe a małżonką jego Chają-Surą z domu Widerszal nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 24 lutego 1921 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiędzy Małką-Frymet Hoffman z domu Cwerner a małżonkiem jej Chilem Michelem nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 czerwca 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiędzy Zeldą Ciechanowską z domu Małkan a małżonką jej Łazarem nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 2 stycznia 1913 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 133: „Aleksander Zaborski“ w Warszawie, Daniłowiczowska 10. Wytwórnia wyrobów papierowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Aleksander Zaborski z Warszawy.

R. H. A XXXI 134: „Inżynier Budowniczy Henryk Goldberg“ w Warszawie, Sienna 36. Wykonywanie robót budowlanych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Henryk-Hirsz Goldberg z Warszawy.

R. H. A XXXI 135. „Irena Grabowska“ w Warszawie, Śniadeckich 7. Drobna sprzedaż wyrobów tytoniowych i materiałów piśmiennych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Irena Grabowska z Warszawy.

R. H. A XXXI 136: „Czesław Smoliński“ w Warszawie, Poznańska 11. Skład mebli. Istnieje od 1931 r. Właściciel Czesław Smoliński z Warszawy.

R. H. A XXXI 137: „Składy Elektrotechniczne inż. Henryk Epelbaum” w Warszawie, Zielna 20. Istnieje od 1931 r. Właściciel Henryk Epelbaum z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Frimetą z domu Lichtenbaum nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 grudnia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 138: „Tyssa Rodzyńska” w Warszawie, Targówek 18-c, szosa Radzyńska. Drobną sprzedaż towarów żelaznych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Tyssa-Ruchła Rodzyńska z Warszawy. Pomiedzy właścicielką Tyssa-Ruchłą Rodzyńską a małżonkiem jej Eliezerem-Lejbą Rodzyńskim nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 lutego 1917 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 139: „Technolak” Zajnwel Szejnberg” w Warszawie Graniczna 6. Drobną sprzedaż farb i artykułów mydlarskich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Zajnwel Szejnberg z Warszawy.

R. H. A XXXI 140: „Edward Wlekły” w Borzęcinie. Młyn. Istnieje od 1931 r. Właściciel Edward Wlekły z Borzęcina Dużego, gm. Ożarów, pow. warszawski.

R. H. A XXXI 141: „Jakób Dembina” w Warszawie Dzielna 4. Drobną sprzedaż ryb. Istnieje od 1927 r. Właściciel Jakób-Lejb Dembina z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą-Fajgą z domu Skorosiewicz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 kwietnia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 142: „Enbe” Noe Blutszejn i S-ka” w Warszawie, Chłodna 51. Wytwórnia mebli żelaznych i wyrobów metalowo-galanteryjnych. Wspólnicy: Noe Blutszejn, Rywka Blutszejn, Abram-Moszek Blutszejn, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 24 lipca 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, żyra, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisuje Abram Moszek Blutszejn łącznie z Noe Blutszejn lub Rywką Blutszejn. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i przesyłek podpisuje każdy ze wspólników. Pomiedzy Abramem-Moszkim Blutszejnem a małżonką jego Mindlą z domu Bromberg nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 18 grudnia 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 143: „Mindła Ziemia i Spółka” w Warszawie, Targowa 55. Sprzedaż żelaza i okuć. Wspólnicy: Mindła Ziemia i Estera-Chana Ziemia, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lipca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnione są obie wspólniczki. Weksle, czeki, żyra oraz wszelkie zobowiązania podpisują obie wspólniczki łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jedna ze wspólniczek. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Mindłą Ziemą z domu Cederbaum a małżonkiem jej Menachemem Ziemą nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 czerwca 1902 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 144: „Moszek Gutrajch” w Warszawie, Wałowa 2. Drobną sprzedaż futer. Istnieje od 1926 r. Właściciel Moszek Gutrajch z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają-Pają z domu Lonka nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 18 stycznia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 145: „Mojżesz Zylberblat” w Warszawie, Nalewki 16. Sprzedaż bawełny i przędzy. Istnieje od 1923 r. Właściciel Mojżesz-Jankiel Zylberblat z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy Mowszą Janklem Zylberblatem

a małżonką jego Chają-Mindlą z domu Drukman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 17 marca 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 146: „Bracia Szantyr i S-ka” w Warszawie, Chmielna 27. Komisowa sprzedaż wyrobów firmy: „B. F. Goodrich” w Colombes we Francji na rachunek tejże firmy. Wspólnicy: Zbigniew syn Feliksa Szantyr, Zbigniew syn Zbigniewa Szantyr i Witold Szantyr, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności z dniem 1 lipca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, akty urzędowe i pełnomocnictwa podpisują dwaj którzykolwiek wspólnicy łącznie. Rachunki, korespondencje, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje każdy wspólnik samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 147: „Krynica” Marjan Kołaczkowski” w Warszawie, Szeroka 26 Wytwórnia wód gazowo-owocowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Marjan Kołaczkowski z Warszawy.

R. H. A XXXI 148: „Marjem Mesynger” w Warszawie, Nalewki 41. Drobną sprzedaż obuwia. Istnieje od 1931 r. Właściciel Marjem Mesynger z Warszawy.

R. H. A XXXI 149: „Amerykańska Mechaniczna Naprawa Obuwia „Amno” Henryk Beeckman” w Warszawie, Krak.-Przedm 27. Istnieje od 1930 r. Właściciel Henryk-Józef Beeckman z Warszawy.

R. H. A XXXI 150: „Jan Korsuński” w Warszawie, Gęsia 14. Komisowa sprzedaż towarów tekstylnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jan Korsuński z Warszawy.

R. H. A XXXI 151: „Joszyja-Aron Szykgold” w Warszawie, Franciszkańska 28. Sprzedaż skór miękkich. Istnieje od 1931 r. Właściciel Joszyja Aron Szykgold z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Giełą z domu Fajertag nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 24 lutego 1931 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 152: „Ignacy Barciński” w Warszawie, Żelazna 75a. Drobną sprzedaż galanterji i mydeł. Istnieje od 1924 r. Właściciel Ignacy Barciński z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Pauliną z domu Gotlib nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 26 marca 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 154: „Pocztówka” Chaja-Fajga Tochterlein” w Warszawie, Nalewki 41. Drobną sprzedaż materiałów piśmiennych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Chaja-Fajga Tochterlein z Warszawy.

R. H. A XXXI 156: „Poldrob” Rzeźnia Eksportowa Drobiu Właściciele B-cia Gothelf” w Warszawie, Karmelicka 15. Eksport drobiu żywego i bitego. Wspólnicy: Izrael-Chaim Gothelf, Josek Gothelf, Icek Gothelf, Moszek Gothelf, Jakób Gothelf, Fajwel Gothelf, Mordka Gothelf wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 17 lipca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Izrael-Chaim Gothelf i Josek Gothelf. Weksle, czeki, żyra umowy i wszelkie zobowiązania podpisują obaj wspólnicy upoważnieni do reprezentowania spółki łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek i wszelkiej korespondencji podpisuje każdy ze wspólników. Pomiedzy wspólnikami Joskiem, Ickiem, Mordką, Fajwlem i Moszkim Gothelfami a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 157: „Kantorowicz i Prejsman“ w Warszawie, Bonifraterska 31. Fabryka bielizny trykotowej. Wspólnicy: Józef Kantorowicz, Jakób Prejsman, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lipca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, weksle, indosy, czeki, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują pod stemplem firmy obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów pieniężnych i przesyłek podpisuje jeden ze współników. Pomiedzy Jakóblem Prejsmanem a małżonką jego Chaną z domu Kantorowicz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 20 sierpnia 1925 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 158: „Pióro“ Gela Bursztyn i Jakób-Lejb Czysz w Warszawie, Nalewki 26. Handel materiałami piśmiennymi. Wspólnicy: Jakób Lejb Czysz, Gela Bursztynowa, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 lipca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są oboje wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują oboje wspólnicy łącznie.

R. H. A XXXI 159: „Jakób Moncarz“ we Włochach pod Warszawą, Fabryczna 5. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych i kolonialnych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jakób Moncarz z Włoch pod Warszawą.

R. H. A XXXI 160: „Honorata Szymańska“ w Warszawie, Wałki-Dunaj 12, m. 34. Drobna sprzedaż mięsa i wędlin. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Honorata Szymańska z Warszawy.

R. H. A XXXI 161: „Jan Jabłoński“ Księgarnia Warszawska“ dawniej S. Wodzyński“ w Warszawie, Krak.-Przedm. 41. Sprzedaż książek i materiałów piśmiennych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jan Jabłoński z Warszawy.

R. H. A XXXI 163: „Rokitnianka“ Wacław Skupieński“ w Warszawie, Leszno 22. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych, nabiąłu i wędlin. Istnieje od 1931 r. Właściciel Wacław-Józef Skupieński z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Marją z domu Chądzyńska nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 23 stycznia 1907 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 164: „Kejlin i Margolin“ w Warszawie, Elekoralna 7. Magazyn ubiorów męskich damskich i dziecięcych. Wspólnicy: Isaj Kejlin, Izrael Margolin, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 30 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem upoważnieni są obaj wspólnicy łącznie. Pomiedzy Isajem Kejlinem i Izraelem Margolinem a małżonkami ich nastąpiły układ na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 165: „Gerszon Lewin“ w Warszawie, Wielka 11. Sprzedaż artykułów fotograficznych i kinematograficznych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Gerszon Lewin z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Etą-Heną z domu Padowicz nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 24 listopada 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 166: „Szapsa Sztolcman i S-ka“ w Nowym Dworze. Skład drzewa. Wspólnicy: Szapsa Sztolcman, Aron Sztolcman, Chil Izraelowicz, Mendel Miedziegórski, wszyscy z Nowego-Dworu. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 sierpnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są Szapsa Sztolcman i Mendel Miedziegórski. Wszelkie akty notarialne i hipoteczne, weksle, czeki, żyra, prze-

kazy i pełnomocnictwa, umowy i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj wspólnicy upoważnieni do reprezentowania spółki łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i przesyłek podpisuje jeden ze współników upoważnionych do reprezentowania firmy.

R. H. A XXXI 167: „Centrala Trykotaży Eugenja Goldman“ w Warszawie, Nalewki 24. Drobna sprzedaż wyrobów pończosznicych i trykotowych. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Eugenja Goldman z Warszawy.

R. H. A XXXI 168: „Małka Cukier“ w Warszawie, Franciszkańska 31. Drobna sprzedaż papieru i szpagatu. Istnieje od 1928 r. Właścicielka Małka Cukier z Warszawy. Pomiedzy właścicielką firmy Małką Cukier z domu Śniad a małżonkiem jej Jakóblem Cukier nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 4 czerwca 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 169: „Władysława Hoppe“ w Warszawie, Podwale 6/8. Restauracja. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Władysława Hoppe z Warszawy.

R. H. A XXXI 170: „J. Kornblum“ w Warszawie, Stojerska 38. Drobna sprzedaż dodatków krawieckich. Istnieje od 1910 r. Właściciel Jakób-Icek Kornblum z Warszawy.

R. H. A XXXI 171: „Eljasz Suchecki“ w Warszawie, Nalewki 20. Drobna sprzedaż towarów galanteryjnych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Eljasz Suchecki z Warszawy.

R. H. A XXXI 172: „Stanisław Ostrzeniewski“ w Warszawie, Krypska 19 (Grochów). Drobna sprzedaż wędlin i mięsa. Istnieje od 1931 r. Właściciel Stanisław Ostrzeniewski z Warszawy.

R. H. A XXXI 173: „Warszawska Centrala Pończoch Goldman i Kurc“ w Warszawie, Bielańska 18. Prowadzenie na własny lub obcy rachunek surzedaży pończoch, trykotarzy i galanterji. Wspólnicy: Binem Goldman, Moszek Kurc, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 30 czerwca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, pełnomocnictwa i korespondencję podpisują obaj wspólnicy łącznie. Do odbioru korespondencji upoważniony jest każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Symchą Binemem Goldmanem a małżonką jego Esterą z domu Dobraniecką nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 17 stycznia 1894 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 174: „Marjem-Matla Borensztejn“ w Warszawie, Franciszkańska 21. Drobna sprzedaż skór. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Marjem-Matla Borensztejn z Warszawy.

R. H. A XXXI 175: „Rojza Goldblat“ w Warszawie, Bonifraterska 8. Drobna sprzedaż towarów spożywczo-kolonialnych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Rojza Goldblat z Warszawy.

R. H. A XXXI 176: „Joanna Kowalska“ w Warszawie, Nowy-Swiat 37. Drobna sprzedaż rękawiczek. Istnieje od 1916 r. Właścicielka Joanna-Jadwiga Kowalska z Warszawy.

R. H. A XXXI 177: „Mordka Seeman” w Warszawie, Wałowa 8. Drobna sprzedaż przyborów czapniczych. Istnieje od 1917 r. Właściciel Mordka Seeman z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Różą z domu Szpacenkopf nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 29 kwietnia 1916 r., ustalający wyłączność majątku.

R. H. A XXXI 178: „Abram Cukier” w Warszawie, Franciszkańska 31 — Wałowa 10. Drobna sprzedaż papieru i szpagatu. Istnieje od 1926 r. Właściciel Abram Cukier z Warszawy.

R. H. A XXXI 179: „Mojżesz Szczypior” w Warszawie, Śto-Krzyska 7. Drobna sprzedaż ubiorów ludowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mojżesz Szczypior z Warszawy.

R. H. A XXXI 180: „Kolonja” Spółka Firmowa Kazimierz Żelichowski i S-ka” w Warszawie, Filtrowa 63. Handel detaliczny nabiałem, artykułami spożywczymi i kolonialniami. Wspólnicy: Kazimierz Żelichowski, Helena Hochedlingera, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 28 czerwca 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Wszelkie umowy, zotowiazania, weksle, czeki, akty notarialne i hipoteczne oraz pełnomocnictwa podpisują oboje wspólnicy łącznie. Korespondencje niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji nie wyłączając pieniężnej, przesyłek i taunków podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzone pod stempem firmy.

R. H. A XXXI 181: „Augustus George Phillips” w Warszawie, Marszałkowska 144 — Rysia 1. Biuro podróży do sprzedaży biletów Towarzystwa Okrętowego „Cunard Line” dla turystów i pasażerów, oraz pośrednictwo przy sprzedaży biletów na inne linje, jakoteż na koleje żelazne, ekspedjowanie bagażu podróżujących oraz ułatwianie wszelkich udogodnień w podróży. Istnieje od 1931 r. Właściciel Augustus George Phillips z Warszawy.

R. H. A XXXI 182: „August Roéis” w Warszawie, Marszałkowska 144 — Rysia 1. Biuro podróży do sprzedaży biletów Towarzystwa Okrętowego „Red Star Line” dla turystów i pasażerów oraz pośrednictwo przy sprzedaży biletów na inne linje jakoteż na koleje żelazne, ekspedjowanie bagażu podróżujących oraz ułatwianie wszelkich udogodnień w podróży. Istnieje od 1931 r. Właściciel August Roéis z Warszawy.

R. H. A XXXI 183: „William Roberts” w Warszawie, Marszałkowska 144 — Rysia 1. Biuro podróży do sprzedaży biletów Towarzystwa Okrętowego „White Star Line” dla turystów i pasażerów oraz pośrednictwo przy sprzedaży biletów na inne linje jakoteż na koleje żelazne, ekspedjowanie bagażu podróżujących oraz ułatwianie wszelkich udogodnień w podróży.

R. H. A XXXI 184: „Szlama Glina” w Kałuszynie. Garbarnia skór surowych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Szlama Glina z Kałuszyna, pow. mińsko-mazowieckiego.

R. H. A XXXI 186: „Międzynarodowe Biuro Informacyjno-Wywiadowcze „O'Connor detectif” Władysław Dziełski” w Warszawie, Nowogrodzka 36, m. 1. Istnieje od 1931 r. Właściciel Władysław Dziełski z Warszawy.

R. H. A XXXI 99: „Zelik Domb” w Warszawie, Śto-Krzyska 9. Zakład krawiecki. Istnieje od 1930 r. Właściciel Zelik Domb z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Rojzą z domu Rotsztejn nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 marca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 93: „Hercko-Fajwel Umfang” w Warszawie, Nalewki 20. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1930 r. Właściciel Hercko-Fajwel Umfang z Warszawy.

R. H. A XXVIII 67: „Dom Handlowy Bernard Szatenztajn” w Warszawie, pl. Marszałka Piłsudskiego 1. Prokura Wiktora Zygmunta Romańskiego ustała.

R. H. A XXIII 85: „Dom Handlowy Józef M. Ferster” w Warszawie, Rysia 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 maja 1931 r. firmie: „Zakłady Przemysłowo-Leśne „Stepań” Spółka Akcyjna”, „Dom Handlowy B. Bernstein i Ferster” i firmie: „Dom Handlowy Józef M. Ferster” oraz Bernardowi vel Berkowi Bernsteiniowi i Józefowi Majerowi Fersterowi jako właścicielom ostatnich dwóch firm udzielono odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy. Wyrokiem zaś tegoż sądu z dnia 31 lipca 1931 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 8 listopada 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, zaś nadzorcami sądowymi adwokat Stefan Urbanowicz, adwokat Mieczysław Szokin i Fe.iks Strzegowski, wszyscy z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił właściciela Józefa Majera Ferstera do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy łącznie z jednym z nadzorców sądowych.

R. H. A XXII 508: „Agencja Reklamy Nowoczesnej i Informacji „Arno” Wacław Majewski” w Warszawie, Mazowiecka 10, m. 3. Przedsiębiorstwo reklamowe. Istnieje od 1927 r. Właściciel Wacław Majewski z Warszawy.

R. H. A XVIII 392: „Fabryka Maszyn Pomocniczych i Automatów Władysław Stefański” w Warszawie, Wolność 1. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 2 lipca 1931 r. za nr. 948 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: „Fabryka Maszyn Pomocniczych i Automatów Władysław Stefański, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XII 542: „Drukarnia Rekord Lipman i Kaczka” w Warszawie, Dzika 18. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 9 kwietnia 1930 r. za nr. 1638, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XI 600: „Józef Kulik” w Warszawie, Nalewki 16. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 kwietnia 1931 r. Józefowi Kulikowi handlującemu pod własną firmą ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Pawłowski, kuratorem zaś adwokat Andrzej Kaftal z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym.

R. H. A X 304: „Laja Salberg” w Warszawie, Gęsia 6. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 marca 1930 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do dnia 30 czerwca 1930 r.

R. H. A G. 92 [A XXXI 155]: „M. Grünberg” w Warszawie, Nalewki 15. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 stycznia 1931 r. układ pojednawczy zawarty między Mozesem Grünbergem w dniu 23 października 1930 r., a jego wierzycielami został unieważniony, a Moszkowi Mendlowi vel Mozesowi Grünbergowi handlującemu pod firmą: „M. Grünberg” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, kuratorem zaś adwokat Wojciech Fijałkowski z Warszawy.

R. H. A P. 14: „A. Pobudkowski” w Warszawie, Senatorska 26. Marja Labusz złożyła piśmenną umowę prywatną, na mocy której Apolinary Pobudkowski w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarł z nią spółkę firmową pod firmą: „A. Pobudkowski”.

B. — SPÓŁKI AKCYJNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE

R. H. B XXIII 4018: „Koncern Techniczno-Budowlany, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Śto-Krzyska 17. Celem spółki jest prowadzenie robót technicznych i budowlanych oraz handel materiałami technicznymi i budowlanymi. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: inż. Mieczysław Jagiński, dr. Kazimierz Krechowicki, inż. Leonard Seweryński, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle pełnomocnictwa, zobowiązania, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wszelką korespondencję, pełnomocnictwa sądowe oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, listów, towarów, posyłek i dokumentów podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Okołowiczem w Warszawie dnia 18 lipca 1925 r. za nr. 710 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 sierpnia 1925 r.

R. H. B XLVI 6707: „Skład Antyczny L. Budzyński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy Świat 70. Celem spółki jest prowadzenie składu antycznego. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 100 udziałów. Zł. 5.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł. 5.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Waleria Budzyńska, Lucjan Budzyński, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, kontrakty, umowy, indosy, żyra, weksle, akty nabycia zbycia, obciążenia, pełnomocnictwa i prokury podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru należności, korespondencję, przesyłek pieniężnych i wartościowych podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 22 lutego 1920 r. za nr. 282 na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 27 lutego 1930 r.

R. H. B LII 7404: „Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane „Archos”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 81-a. Celem spółki jest wykonywanie prac budowlanych wszelkiego rodzaju, udział w pokrewnych przedsiębiorstwach, nabycie i użytkowanie licencji i patentów. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Inżynier Zygmunt Fedorski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 23 czerwca 1931 r. za nr. 1315 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7412: „Elastyc” Fabryka Kapsli Elastycznych inż. A. Duchowiczny i A. Poliszczuk, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest wyrabianie wytworów chemicznych. Siedziba spółki w Warszawie, Grzybowska 30. Kapitał zakładowy wynosi zł. 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Adam Duchowiczny, Abram Poliszczuk, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra, prokury, umowy i wszelkiego rodzaju zobowiązania oraz pełnomocnictwa podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów oraz korespondencję

niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 28 lutego 1929 r. za nr. 307 i notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 7 lutego 1931 r. za nr. 228 na czas do dnia 16 stycznia 1941 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy pięcioletnie, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego listem poleconym o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 3 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7414: „Kino-Teatr Dźwiękowy „Zeus”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa kinematograficznego. Siedziba mieści się w Warszawie, Chłodna 12. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie wpłacony w gotowiznie. Zarządcami są: Aniela Wiśniewska, Szaja Milgram, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, kontrakty i wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie z dn. 4 maja 1931 r. za nr. 1057, oraz Piotrem Michałowskim zastępcą tegoż notariusza w dn. 25 czerwca 1931 r. za nr. 1596 na okres trzechletni z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzechletnia, o ile żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego listem poleconym na 6 miesięcy przed upływem terminu o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 7 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7415: „Bar Lwowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Fręta 27. Celem spółki jest prowadzenie restauracji II rzędu. Kapitał zakładowy zł. 3.000, podzielony na 30 udziałów, z czego zł. 2.000 wpłacono gotowizną, zł. 1.000 wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Franciszek Rudziński, Franciszek Antoni Rudziński, Eugeniusz-Henryk Rudziński, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, umowy, prokury, pełnomocnictwa, z wzięciem sadowych, oraz wszelkie zobowiązania podpisuje Franciszek Rudziński łącznie z jednym z pozostałych zarządców pod stemplem firmowym. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów oraz wszelką korespondencję podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 8 czerwca 1931 r. za nr. 2341 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 7 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7416: „Fructa”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Reszewska 54. Celem spółki jest prowadzenie handlu importowanie i eksportowanie owoców i rvb. Kapitał zakładowy zł. 5.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Paul Bacalu inż. z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 20 czerwca 1931 r. a nr. 1602 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 7 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7417: „Union” Fabryka Chałwy i Wyrobów Cukierniczych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wolska 69. Oddział fabryczny, Chłodna 43. Celem spółki jest fabrykacja we własnych lub wydzierżawionych fabrykach chałwy, oleju tachinowego i innych wyrobów cukierniczych, tudzież przeróbka i oczyszczanie ziarna sezamowego, oraz sprzedaż rowyższych artykułów. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 100

udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Lejzor Ubfal z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 23 czerwca 1931 r. za nr. 3514 na czas do dnia 1 lipca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 7 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7418: „Szyboszlii, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Bagno 6. Celem spółki jest prowadzenie handlu lustrami, szkłem i drobnymi meblami. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 20 udziałów, pokryty gotowizną zł. 1.500 i aportem rzeczowym zł. 500. Zarządcami spółki są: Moszek Zelewicz i Ajzyk Bakalarz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, prokury, pełnomocnictwa, wszelkie umowy i zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przekazów pieniężnych i należności podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 28 stycznia 1931 r. za nr. 127 na czas do dnia 28 stycznia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy dwuletnie, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego współnika o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 8 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7419: „Bohun”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Grójecka 61. Celem spółki jest handel win, wódek i towarów kolonialnych. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 4 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Roman Nowosielski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 26 czerwca 1931 r. za nr. 2414 i 2 lipca 1931 r. za nr. 2473 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 8 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7420: „Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą: „Haberbusch i Schiele”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Krochmalna 59. Celem spółki jest prowadzenie browarów, wytwórni wódek, likierów i wód gazowych, oraz pokrewnych zakładów przemysłowych z tem związanych, które pozostają w bezpośrednim lub pośrednim związku z przemysłem stanowiącym przedmiot spółki. udział w innych tego rodzaju przedsiębiorstwach w Polsce i zagranicą, wreszcie wszelkie czynności związane z produkcją i sprzedażą wyrobów przedsiębiorstwa spółki. Kapitał zakładowy zł. 12.000.000, podzielony na 120.000 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Brunon Mrożewski, Henryk Oppenheim, Edward Schiele, Aleksander Schiele, Wacław Czarkowski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne i hipoteczne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty zawierające zobowiązania podpisują pod stemplem firmy dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu z prokurentem, przyczem walne zgromadzenie ma prawo ustanowić dla ważności podpisu łączność podpisu poszczególnych członków zarządu. Wszelka zwykła korespondencja wymaga podpisu dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu i prokurenta. Do odbioru wszelkiego rodzaju dokumentów przesyłek pieniędzy i towarów wystarczy podpis jednego członka zarządu lub jednego prokurenta. Dla ważności podpisów na dokumentach wymagających podpisu dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu z prokurentem jeden z tych dwóch podpisów winien być zawsze podpis Brunona Mrożewskiego lub Henryka Oppenheima. Tomaszowi Piętowskiemu

z Warszawy udzielono łącznej prokury. Statut Spółki Akcyjnej, uzgodniony z przepisami Prawa o Spółkach Akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/28. poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w Nr. 147 „Monitora Polskiego” z dnia 30 czerwca 1931 r. Na zasadzie art. 27 Rozp. Ministra Sprawiedliwości o Rejestrze Handlowym wszystkie dotychczasowe wpisy w R. H. B I 12 zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 9 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7421: „Fabryka Maszyn Pomocniczych i Automatów Władysław Stefański, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie fabryki tłoczni dla przemysłu metalowego. Siedziba spółki mieści się w Warszawie, Okopowa 24. Kapitał zakładowy zł. 30.000, podzielony na 30 udziałów, wpłacony zł. 13.000 gotowizną i zł. 17.000 wkładem rzeczowym. Zarządca Władysław Stefański z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując wszelkie akty i dokumenty pod stemplem firmowym. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bolesławem Zembruskim w Warszawie dnia 2 lipca 1931 r. za nr. 948 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7422: „Zakłady Przemysłowe „Zozulka” w Maciejowie na Wołyniu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Elektoralna 11. Celem spółki jest prowadzenie i eksploatacja kopalni tonu i fabryki kredy. Kapitał zakładowy zł. 20.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie w gotowiznie wpłacony. Zarządcami są: Szczęsna Markusfeldowa, Nusyn Wajnszel, Eljasz vel Aleksander Goldberg, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania kontrakty, umowy, nie wyłączając hipotecznych i wekslowych, oraz czeki i żyra na wekslach podpisuje dwóch zarządców łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru korespondencji poleconej, przesyłek pieniężnych i wartościowych podpisuje jeden zarządca lub prokurent. Leonowi Herszenbergowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 27 czerwca 1931 r. za nr. 1725 na czas do dnia 1 lipca 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na pół roku przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 11 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7423: „Powszechne Towarzystwo Handlowe „Starno”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie handlu wszelkiego rodzaju towarami. Siedziba mieści się w Warszawie, Marszałkowska 129. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie w gotowiznie wpłacony. Zarządcami są: Roman Wajnsztok, inż. Edward Szałas, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, indosy, weksle, czeki, żyra, prokury i pełnomocnictwa, pokwitowania z odbioru pieniędzy i towarów podpisują pod stemplem firmowym obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 30 stycznia 1931 r. za nr. 418 oraz przed notariuszem Dowbór-Muśnickim w Warszawie w dniu 1 lipca 1931 r. za nr. 419 na czas do dnia 30 stycznia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzechlecie, o ile żaden ze współników na trzy miesiące przed upływem terminu nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 11 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7424: „Bracia Papierbuch i Bracia Bursztyn „Eksport Drobiu”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Twarda 15. Celem spółki jest eksport gęsi i drobiu. Kapitał zakładowy zł.

30.000, podzielony na 300 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Szama Papierbuch, Dawid-Majer Papierbuch, Hersz Bursztyn, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy i zobowiązania, weksle, czeki i przekazy bankowe podpisuje dwóch zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pieniężnych i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 30 czerwca 1931 r. za nr. 1625 na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile do dnia 30 września każdego roku żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 11 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7425: „Pierwsza Janowska Fabryka Kaoli, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest produkcja kafli i wyrobów ceramicznych oraz sprzedaż tychże na własny rachunek. Siedziba mieści się w Warszawie, Miodowa 21. Kapitał zakładowy zł. 6.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Aleksander Ostrowski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod stemplem firmowym na wszelkich aktach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 24 marca 1931 r. za Nr 1283 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7426: „Gro-Vitamin”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Bankowy róg Żabiej 9. Celem spółki jest krzewienie zasad racjonalnego odżywiania, dostarczania pożywienia dietetycznego bezmięsnego i jarskiego stosownie do nowoczesnych wymagań nauki. Kapitał zakładowy zł. 6.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: inż. Leopold Grudziński, inż. Stanisław Sadowski, Seweryn Iwanowicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania oraz akty kupna — sprzedaży nieruchomości podpisują wszyscy zarządcy. Korespondencję handlową, pokwitowania wszelkiego rodzaju z odbioru pieniędzy z poczty oraz towarów z dróg żelaznych, wodnych, towarzystw transportowych, komór celnych i t. p. podpisuje i odbiera którykolwiek z zarządców. Czeki podpisują Leopold Grudziński i Stanisław Sadowski łącznie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 25 czerwca 1931 r. za nr. 1584 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7428: „Dostawa Produktów Rolnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie dostawy produktów rolnych. Siedziba w Rembertowie, pow. warszawski. Kapitał zakładowy zł. 5.100, podzielony na 51 udziałów, całkowicie wpłacony gotowizną. Zarządcami są: Edward Rubinowski, Mordka Jeleń, obaj z Rembertowa, pow. warszawski, Josek Engel z Warszawy. Zarządzający zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, przekazy, umowy, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i przesyłek podpisuje jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 2 lipca 1931 r. za nr. 1072 na czas do dnia 1 lipca 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy dwuletnie, o ile żaden ze wspólników na trzy miesiące przed terminem nie zawiadomi pozostałych urzędowo o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 17 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7429: „Fototechnika Bracia Pescht, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 44a. Celem spółki jest wytwarzanie i sprzedaż aparatów i przyrządów oraz przyborów fotograficznych i radiowych. Kapitał zakładowy zł. 9.000, podzielony na 90 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Adam Hołubowicz ze Lwowa, Erwin Pescht i Jerzy Pescht, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, wszelkie zobowiązania, akty urzędowe, prokury i pełnomocnictwa podpisuje dwóch zarządców łącznie. Rachunki, korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji nie wyłączając pieniężnej, przesyłek i towarów oraz czeki podpisuje jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 27 czerwca 1931 r. za nr. 1310 na czas do dnia 1 stycznia 1934 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na następne okresy trzyletnie, o ile na 6 miesięcy przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych wspólników o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 16 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7430: „Royal Cord”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie handlu oponami samochodowymi i wszelkimi artykułami branży samochodowej i technicznej na rachunek własny i komisowo. Siedziba spółki w Warszawie, Mazowiecka 17. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Leon Bregman z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 27 czerwca 1931 r. za nr. 2986 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 16 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7431: „Dom Techniczno-Handlowy „Peoka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie domu techniczno-handlowego, organizowanie placówek handlowych i przemysłowych, reprezentacja firm krajowych i zagranicznych. Siedziba w Warszawie, Jeruzolimka 93. Kapitał zakładowy zł. 6.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Kazimierz Puciata, Władysław Olejniczak, Stanisław Karwacki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, przekazy, umowy, wszelkie zobowiązania i pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 26 kwietnia 1930 r. za nr. 2036 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 16 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7432: „Irjan” Piekarnia Mechaniczna i Zakłady Przemysłowe na Słodowcu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 59. Celem spółki jest wypiek bułek i chleba wszelkich gatunków oraz produkcja innych przetworów zbożowo-mącznych tudzież handel tymi artykułami. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 4 udziały, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Wiktor Duszyński, Irena Ludwigowa, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru sum, towarów i korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem

szem Straszewiczem w Warszawie dnia 13 maja 1931 r. za nr. 910 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 16 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7433: „Dom Komisowo-Zbożowy „Erika“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Orła 6. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa sprzedaży zboża, koniczyzny, nasion i wszelkich płodów rolnych. Kapitał zakładowy zł. 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Chil Rotblatt i Jakób Knappeis, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Każdy z zarządców podpisuje firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 2 lipca 1931 r. za nr. 1140 na czas do 1 lipca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne okresy roczne, o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 16 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7454: „Polska Wytwórnia Nowoczesnych Armatur Oświetleniowych „Promień“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 31. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wytwarzania nowoczesnych armatur oświetleniowych. Kapitał zakładowy zł. 7.000, podzielony na 140 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Girsch Korbman, Symcha-Binim Morgenstern i Ichok Fabarz. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy, czeki, prokury i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję zwyczajną, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, wszelkiej korespondencji nie wyłączając pieniężnej, przekazów i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 26 czerwca 1931 r. za nr. 3585 na czas do dnia 1 lipca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy roczne, o ile na jeden miesiąc przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 16 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7435: „Biuro Kinematograficzne „Corso-Film“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Zielna 49. Celem spółki jest prowadzenie handlu filmami i dokonywanie transakcyj w zakresie przemysłu filmowego wchodzących, na rachunek własny i komisowo. Kapitał zakładowy zł. 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Antoni Czyżewski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 7 lipca 1931 r. za nr. 1422 na czas do dnia 1 stycznia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie na trzy miesiące przed upływem terminu o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 18 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7436: „Krajoowy Dom Pościelowy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, ul. Królewska 51. Celem spółki jest prowadzenie komisowego drobnego handlu łózkami metalowymi, s'atkami, materacami różnego typu, tapczanami, kołdrami, kocami, bielizną pościelową, wózkami dziecięcymi i innymi w ten zakres wchodzącymi artykułami. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządczyni Ruchla Necha Skotnicka z War-

wy, pl. Grzybowski 7, zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dąbrowskim w Warszawie dnia 8 lipca 1931 r. za Nrep. 48, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze czasokresy roczne, o ile na 3 miesiące przed oznaczonym terminem żaden ze wspólników nie zażąda rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 5 października 1931 r.

R. H. B. LII 7437: „A. Steinhagen i H. Stransky, Fabryka Pomocnicza dla Przemysłu Lotniczego i Samochodowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kazimierzowska 61. Celem spółki jest prowadzenie fabryki pomocniczej dla przemysłu lotniczego i samochodowego. Kapitał zakładowy zł. 30.000, podzielony na 100 udziałów. Zł. 15.000 wpłacono gotowizną, zł. 15.000 wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Artur Steinhagen, Henryk Stransky, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra, umowy, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i przesyłek podpisuje jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed p. o. notariusza Wiśniewskim w Warszawie dnia 25 czerwca 1931 r. za nr. 549, na czas do dnia 1 lipca 1937 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalszy okres, o ile żaden ze wspólników na 6 miesięcy przed upływem terminu nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 20 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7439: „Dom Rolniczo-Handlowy A. Sierawski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Krak.-Przedm. 9. Celem spółki jest prowadzenie handlu zbożem, produktami rolnymi i wszelkimi artykułami, mającymi jakikolwiek związek z produkcją rolną. Kapitał zakładowy zł. 30.000, podzielony na 100 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł. 15.000 gotowizną, pozostałe zł. 15.000 mają być wpłacone do dnia 14 lipca 1932 r. Zarządca Antoni Sierawski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 14 lipca 1931 r. za Nr 1153 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 21 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7440: „Chemia, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Moniuszki 2a. Celem spółki jest prowadzenie działalności handlowej i przemysłowej, wchodzącej w zakres przemysłu chemicznego. Kapitał zakładowy zł. 5.000, podzielony na 5 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Franciszek Studziński z Krakowa zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed K. Grymińskim notariuszem w Warszawie dnia 22 czerwca 1931 r. za Nr 1268 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 22 lipca 1931 r.

R. H. B. LII 7441: „Anstro-Daimler, Steyr. Puch, Towarzystwo Budowy i Sprzedaży Samochodów, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Trębacka 11. Oddziały w Poznaniu i Lwowie. Celem spółki jest: a) budowa wszelkiego rodzaju motorów, samochodów i aparatów lotniczych, b) sprzedaż motorów oraz kupno i sprzedaż na rachunek własny i obcy samochodów i wszelkich innych wyrobów, jak również wszelkich przedmiotów, wchodzących w zakres przemysłu motorowego, samochodowego i lotniczego, c) budowa i eksploatacja garaży i warsztatów reperacyjnych dla

przedmiotów wymienionych w punkcie b, d) zakładanie, budowa, nabywanie na własność, dzierżawienie i przeprowadzanie fabryk wszelkich motorów spalnowych, samochodów i motorów elektrycznych, e) kupno i sprzedaż na rachunek własny lub obcy wszelkiego rodzaju wyrobów gumowych, w szczególności opon dętych i pełnych, oraz zastępstwa fabryk produkujących wszystkie te przedmioty. Kapitał zakładowy zł 160.000, podzielony na 1.600 akcji, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: dr. Henryk Aszkenazy, Herman Ginsberg, obaj z Warszawy, Adolf Egger, Paul Gotzl, obaj z Wiednia, Antoni Lewalski z Krakowa. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Umowy i czynności hipoteczne i notarialne, dotyczące nieruchomości i praw hipotekowanych, będą podpisywane łącznie przez dwóch członków zarządu lub przez jednego członka zarządu i prokurenta. Wszelkie inne umowy, weksle, pełnomocnictwa, czek, pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych, tudzież korespondencje podpisuje bądź dwóch członków zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, bądź wręczcie dwóch prokurentów. Do odbioru z poczty przesyłek pieniężnych, wszelkich innych przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Karolowi-Marcinowi Tarzyńskiemu, Oskarowi Burgerowi, Hugonowi Kunschera, wszystkim z Warszawy, udzielono łącznej prokury. Statut Spółki Akcyjnej, uzgodniony z przepisami Prawa o Spółkach Akcyjnych i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowany został w Nr 144 „Monitora Polskiego” z dnia 25 czerwca 1931 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Żabińskim w Warszawie dnia 7 lipca 1921 r. za Nr 143. Na zasadzie art. 27 Rozp. M.n. Spr. o Rej. Handlowym wszystkie dotychczasowe wpisy w R. H. B VIII 1435 spółki istniejącej dotychczas pod firmą: „Towarzystwo Budowy i Sprzedaży Samochodów, Spółka Akcyjna” zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 22 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7442: „Zakład Fryzjerski „Komol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowowiejska 7. Celem spółki jest prowadzenie zakładu fryzjerskiego męskiego i damskiego. Kapitał zakładowy zł 8.000, podzielony na 80 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Stefania Palaczowa, Józef Jagodziński, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czek, żyra, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przekazów i wszelkiej korespondencji podpisuje jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dn. 10 kwietnia 1931 r. za Nr 873 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 22 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7413: „Wyrób i Sprzedaż Worków Papierowych i Bandaży Gumowych „Tobko”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Hoża 39. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż worków papierowych, służących do ochrony odzieży od moli i innych szkodników, oraz worków i sprzedaż gumowych bandaży. Kapitał zakładowy zł 4.500, podzielony na 3 udziały, całkowicie wpłacony. Zarządcami spółki są: Samuel Tubinas i Eljasz Gitkin, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy hipoteczne i wekslowe, czek i żyra na wekslach podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z nich łącznie z prokurentem. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek oraz korespondencję handlową podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 5 marca 1931 r. za Nr 994 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 23 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7445: „Feliks Bernhard i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie,

Jerozolimska 25. Celem spółki jest prowadzenie handlu win, koniaków i artykułów pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Feliks Bernhard z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 23 czerwca 1931 r. za Nr 2343 na okres jednoroczny od daty wpisania jej do rejestru handlowego z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na jeden miesiąc przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zażąda listem poleconym rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 24 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7446: „Kino-Teatr „Pan”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Mokotowska 73. Celem spółki jest prowadzenie w Warszawie przedsiębiorstwa kino-teatralnego. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów. Zł 1.000 wpłacono w gotowiznę, na pozostałe zł 1.000 oceniono wkład rzeczowy. Zarządca Piotr Mickiewicz z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 21 lipca 1931 r. za Nr 2856 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7447: „Bank Dła Społdzielni, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Senatorska 32. Celem spółki jest wykonywanie czynności bankierskich szczególnie wymienionych w par. 11 statutu. Kapitał zakładowy zł 2 500 000, podzielony na 25.000 akcji, całkowicie wpłacony. Dyrekcję stanowią: Maurycy Flaum z Warszawy, Henryk Silberschein ze Lwowa. Dyrekcja zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie dowody, zobowiązania, zlecenia i listy Banku winny być podpisywane łącznie przez dwie osoby mające prawo podpisu. Oprócz członków dyrekcji prawo łącznego podpisu przysługuje prokurentom banku, Chaimowi Dorfmanowi, Pawłowi Musafowi, Leonowi Rowińskiemu, wszystkim z Warszawy, udzielono łącznej prokury. Statut Spółki Akcyjnej, uzgodniony z przepisami Prawa o Spółkach Akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, opublikowany został w Nr 136 „Monitora Polskiego” z dnia 16 czerwca 1931 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 7 października 1931 r. za Nr 8148. Na zasadzie art. 27 Rozp. M.n. Spraw. o Rej. Handlowym wszystkie dotychczasowe wpisy w R. H. B VIII 1543 zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 25 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7448: „Eksplotacja Ramki-Zatrząsku W. Abderman i W. Kwiatkowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie”. Siedziba spółki w Warszawie, ks. Skorupki 7. Celem spółki jest uzyskanie patentu na Polskę na wynalazek ramki, okładki z mechanicznym automatycznym zamkiem-zatrząskiem oraz wyrób i eksploatacja tego wynalazku. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 10 udziałów, pokryty aportem rzeczowym w sumie zł 3.000 i gotowizną zł 2.000. Zarządcami są: Wincenty Abderman i Władysław Kwiatkowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czek, żyra na wekslach, umowy i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 1 lipca 1931 r. za Nr 1312 na czas do dnia 1 lipca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne okresy roczne, o ile na dwa miesiące przed upływem termi-

nu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 25 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7449: „**Placówka Porcelany, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Szpitalna 6. Celem spółki jest prowadzenie handlu porcelaną, szkłem i artykułami pokrewnymi. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Marja Rauk, Władysław Frindt, Stanisław Gaik, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, zyra, umowy, przekazy, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne, hipoteczne oraz wszelkie zobowiązania podpisuje dwóch zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, podania i deklaracje do urzędów i władz oraz pokwitowania z odbioru kwot pieniężnych, wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów i ładunków podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 17 lipca 1931 r. za Nr 1216 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 27 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7450: „**Wystawa Przemysłów Cukrowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Jasna 24. Celem spółki jest zorganizowanie i prowadzenie Wystawy Przemysłów Cukrowych w Warszawie. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Tadeusz Straszak z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 5 marca 1931 r. za Nr 282 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 27 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7451: „**Wytwórnia Kopyt „Księżyc”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Pokorna 5. Celem spółki jest fabrykacja kopyt i prawidełek do obuwia. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 60 udziałów, w połowie wpłacony gotowizną, w połowie wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Chaim-Szlama Froimowicz z Wyszkowa, Dawid Kryst z Warki. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, zyra, kontrakty i umowy oraz wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Herszowi Krystowi z Wyszkowa udzielono prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 12 czerwca 1931 r. za Nr 3292 i 16 lipca 1931 r. za Nr 3945 na czas do dnia 1 stycznia 1934 r. z prawem automatycznego przedłużania na następne okresy dwuletnie, o ile żaden ze wspólników na trzy miesiące przed upływem terminu nie zawiadomi notarialnie pozostałego o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7452: „**Zjednoczeni Przewoźnicy „Lit-Fin”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Kolejowa 8/10. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa przewozowo-ekspedycyjnego. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Abram Finkiel, Jankiel Litmanowicz, Abram Litmanowicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju akty, weksle, zyra i czeki podpisuje Abram Finkiel łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów i sum pieniężnych podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zabo-

rowskim w Warszawie dnia 24 lipca 1931 r. za Nr 1211 na czas do dnia 31 grudnia 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zażąda listem poleconym rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 29 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7453: „**Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 18. Celem spółki jest prowadzenie produkcji i sprzedaży armatur, motorów i samochodów. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.500.000, podzielonych na 5.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Zarząd stanowią: Tadeusz Kossakowski, Marjan Zakrzewski, Kazimierz Meyer, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, akty notarialne i hipoteczne oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują łącznie dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Wszelką korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje każdy członek zarządu samodzielnie. Udzielono prokury łącznie: Romualdowi Formulewiczowi, Janowi Smigielskiemu, Stefanowi Jurczewskiemu, Janowi van der Beck, wszystkim z Warszawy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmniejszenia kapitału zakładowego spółki z sumy zł 15.000.000 do sumy zł 1.500.000 w przedmiocie zmiany nominalnej wartości z zł 15 na zł 300 każda, oraz w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z obowiązującymi przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 300 „Monitora Polskiego” z dnia 31 grudnia 1930 r. Na zasadzie art. 27 Rozp. Min. Spraw. o Rej. Handlowym wszystkie poprzednie wpisy w R. H. B 653 zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 30 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7454: „**Wytwórnia Filmów Dźwiękowych „Solifilm”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 68. Celem spółki jest eksploatacja i produkcja filmów. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Władysław Suryn i Józef Lejtes. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, umowy, pełnomocnictwa, akty i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję bieżącą niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 23 czerwca 1931 r. za Nr 1002 na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 30 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7455: „**Przemysł Szmerglowy „Nowson”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Po angielsku: „Emery Industry „Nowson” Society with limited responsibility”. Po niemiecku: „Schmergel Industrie „Nowson” Gesellschaft mit beschränkter Haftung”. Siedziba spółki w Pruszkowie, Bolesława Prusa 19. Celem spółki jest fabrykacja wyrobów szmerglowych, papierów, płócien oraz artykułów pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Dawid Nower, Bronisław Irlicht, Kazimierz Nower, wszyscy z Warszawy, Tadeusz Zamojski. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, prokury, pełnomocnictwa, wszelkie zobowiązania i umowy, akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem lub też jeden zarządca upoważniony do tego przez wszystkich wspólników. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów i wszelkiej korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Zarządca Dawid Nower upoważniany został do samodzielnego podpisywania prokur, pełnomocnictw, zobowiązań, aktów, umów, weksli i czeków. Podpisy winny być kładzione pod stem-

plem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 25 czerwca 1931 r. za Nr 1342 na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze okresy dwuletnie, o ile żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie na trzy miesiące przed upływem terminu o chęci zlikwidowania spółki

Wciągnięto w dn. 30 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7456: „Przedsiębiorstwo Budowy Wodociągów Inż. L. Hickiewicz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Miodowa 21. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa budowy wodociągów i kanalizacji. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: inż. Ludwik Hickiewicz, Stanisław Witold Lipiński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Akty zbycia, nabycia, ścieśnienia lub obciążenia nieruchomości i praw hipotekowanych oraz prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Weksle, żyra, czeki, umowy i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z nich łącznie z prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pełnomocnictwa pocztowe i kolejowe, pokwitowania z odbioru pieniędzy, papierów wartościowych, przesyłek i korespondencji podpisuje jeden zarządca lub prokurent. Aleksandrowi Ostrowskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 30 czerwca 1931 r. za Nr 2577 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 31 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7457: „Agencja Reklamy Nowoczesnej „Arno”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wspólna 37. Celem spółki jest prowadzenie biura reklam, urządzanie reklam na słupach tramwajowych na podstawie umów, zawartych przez Wacława Majewskiego z Dyrekcją Tramwajów Miejskich w Warszawie. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Józef Jaworski, Wacław Majewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania pieniężne, weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa i prokury podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, należności, towarów i korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 15 lipca 1931 r. za Nr 838 na czas do dnia 1 lipca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 31 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7458: „Lecznica Śródmiejska Lekarzy Specjalistów dla Przychodzących Chorych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Złota 27. Celem spółki jest otwarcie, eksploatacja i dalsze prowadzenie zakładu leczniczego ogólnego dla osób przychodzących. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie wpłacony. Jan Smólski do dnia 11 stycznia 1933 r. zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 11 lipca 1931 r. za Nr 1420 na czas nieograniczony

Wciągnięto w dn. 31 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7460: „Dom Handlowy W. Dąbrowski i K. Sosnowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Grochowska 42a. Celem spółki jest kupno i sprzedaż artykułów żywnościowych i technicz-

nych, eksport i import tychże artykułów i prowadzenie przedstawicielstw krajowych i zagranicznych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Władysław-Stefan Dąbrowski i Karol Sosnowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy, pełnomocnictwa, weksle, żyra na wekslach, czeki, akty i wnioski notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru listów, przesyłek i pieniędzy podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 26 czerwca 1931 r. za Nr 614 i 20 lipca 1931 r. za Nr 667 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 3 sierpnia 1931 r.

R. H. B LII 7461: „Chaja Malberg, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żąbkowska 2. Celem spółki jest prowadzenie zakładu restauracyjnego. Kapitał zakładowy spółki zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, pokryty gotowizną zł 2.000 i wkładem niepieniężnym zł 1.000. Jedynym zarządcą jest Chaja Malberg z Warszawy, która zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed p. o. notariusza Dąbrowskim w Warszawie dnia 13 lipca 1931 r. za Nr 82, na czas do dnia 1 lipca 1932 r. z automatycznym przedłużaniem na dalsze okresy roczne, o ile na 3 miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi listem poleconym pozostałych współników o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 3 sierpnia 1931 r.

R. H. B LII 7462: „Wyrób Płyt Chodnikowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki we Włochach pod Warszawą, Kościuszki 26. Celem spółki jest wyrób płyt chodnikowych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 4 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Piotr Główka z Włoch pod Warszawą i Adam Kowalczyk z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, przekazy, pełnomocnictwa, prokury, umowy, akty notarialne i hipoteczne oraz wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, podania, deklaracje, pokwitowania z odbioru dokumentów i tytułów, sum pieniężnych, przesyłek, towarów, ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 25 czerwca 1931 r. za Nr 1358 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 3 sierpnia 1931 r.

R. H. B LII 7463: „Compagnie Franco-Polonoise de Chemins de Fer — Francusko-Polskie Towarzystwo Kolejowe, Spółka Akcyjna”. Główna siedziba w Paryżu. Siedziba spółki w Państwie Polskim w Warszawie, Foksal 11, m. 4. Celem spółki jest dokończenie budowy i eksploatacji kolei od stacji Herby Nowe do stacji Inowrocław i od stacji Nowa Wieś Wielka do stacji Gdynia, oraz budowa i eksploatacja odnogi tej kolei od stacji Siemkowiec do węzła kolejowego w Częstochowie. Na działalność w Państwie Polskim przeznaczony jest kapitał w sumie fr. 15.000.000. Przedstawicielem w Państwie Polskim jest Maurice Peychez z Warszawy, działający w granicach pełnomocnictwa zeznanego przed notariuszem Robertem Letulle w Paryżu dn. 20 czerwca 1931 r. za Nr 45.106. Francuska Spółka Akcyjna działa w Państwie Polskim na mocy postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowanego w Nr 161 „Monitora Polskiego” z dnia 16 lipca 1931 r.

Wciągnięto w dn. 4 sierpnia 1931 r.

R. H. B LII 7465: „Zjednoczenie Fabryk Tektury Smółkowej, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba

spółki w Warszawie. Al. Jeruzolimskie 20. Celem spółki jest dokonywanie sprzedaży artykułów wyrabianych przez fabryki należące do wspólników, prowadzenie ewidencji sprzedaży, kontroli sprzedaży i ustanawianie warunków w zakresie sprzedaży. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Władysław Czerwski, Jerzy Wolanowski, Wolf Koban, wszyscy trzej z Warszawy, Bronisław Golde z Łoży. Roman Goździewicz z Włocławka. Zastępcami są: Stefan Brzozowski z Warszawy, Marjan Szmorliński z Radomia. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, akty, pełnomocnictwa, czeki i t. p. podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców lub prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 12 maja 1931 r. za Nr 1788 do dnia 31 maja 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na okresy trzechletnie, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żądania ze wspólników nie zawiadomi urzędowo zarządu o żądaniu rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 5 sierpnia 1931 r.

WPISY DODATKOWE

R. H. B 17 (B LI 7284): „Fabryka Mydeł i Perfum „Warszawskie Laboratorium Chemiczne”. Sp. Akc.” w Warszawie. Firma brzmi: „Fabryka Mydeł i Perfum Warszawskie Laboratorium Chemiczne. Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest prowadzenie fabryki mydeł toaletowych, perfum, wody kolońskiej, kosmetyków i wyrobów farmaceutycznych, oraz prowadzenie handlu tymi wyrobami. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie akty i dokumenty, pociągające za sobą odpowiedzialność spółki, jak również weksle, czeki i pisma w przedmiocie podniesienia pieniędzy z instytucji kredytowych winny być podpisywane pod stemplem firmy przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem albo też samodzielnie przez prezesa zarządu, o ile walne zgromadzenie udzieli mu specjalnego pełnomocnictwa do samodzielnego podpisywania dokumentów i samodzielnego działania we wszystkich wypadkach w których potrzebne jest wspólne działanie lub podois dwóch osób. Korespondencje zwykłą oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy z poczty lub przesyłek wartościowych podpisuje jeden członek zarządu lub jeden prokurent. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 150 „Monitora Polskiego” z dnia 3 lipca 1931 r.

R. H. B I 64 (B XXIV 4125): „Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru. Spółka Akcyjna”. Leopold Jan Kronenberg z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Witold Szebeko z Warszawy. Konstantemu Axamitowskiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. B I 69 (B XLV 6591): „Towarzystwo Zakładów Metalowych B. Henke w Warszawie. Spółka Akcyjna”. Wacław Faians i Gustaw Wertheim z zarządu wystąpili. Prokura inż. Gustawa Gerhardta i inż. Stanisława Sienkiewicza ustala.

R. H. B I 71 (B XXXVI 5393): „Bank Dyskontowy Warszawski. Spółka Akcyjna”. Udzielono łącznej prokury za Centralę i Oddział Miejski w Warszawie Karolowi Zagórskiemu z Warszawy.

R. H. B I 84 (B XLV 6607): „Zakłady Wyrobów Metalowych Konrad Jermuszkiwicz i Ska. Spółka Akcyjna” w Warszawie. Weksle, czeki, zobowiązania, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne podpisują dwóch członków zarządu lub członek zarządu łącznie z prokurentem. Zwykłą korespondencję handlową, pokwitowania z od-

bioru z poczty i kolei pieniędzy, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Prokurent Hieronim Krzywicki mieszka obecnie przy ul. Grzybowskiej 25. Uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 24 czerwca 1931 r. zmienione zostały par. 9, 15, 16 i 19 statutu.

R. H. B II 167: „Akcyjne Towarzystwo „Elektryczność” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Elektryczność, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest prowadzenie zakładów chemicznych, elektrochemicznych, elektrotechnicznych, organizowanie i prowadzenie przemysłów pomocniczych, pokrewnych i pochodnych, uczestnictwo w innych przedsiębiorstwach. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, akcepty i weksle podpisują dwaj członkowie zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, bądź dwaj prokurenci łącznie. Bieżąca korespondencja i czeki podpisywane będą przez jednego członka zarządu lub przez dwóch prokurentów łącznie. Dla odbioru z poczty kwot pieniężnych, przesyłek i dokumentów wytarczy podpis jednego z członków zarządu lub jednego prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 138 i 159 „Monitora Polskiego” z dnia 18 czerwca i 14 lipca 1931 r.

R. H. B II 171: „Spółka Akcyjna Towarzystwo Ubezpieczeń „Piaśt” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Wacław Faians, Jerzy Lempicki, Stanisław Watraszewski, Antoni Olszewski, Fryderyk Benesz, Leon Kopytowski, wszyscy z Warszawy, Arnold Frigessi (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 19 czerwca 1931 r.

R. H. B III 406: „Towarzystwo Akcyjne Cukrowni Krasnińiec” w Warszawie. Tadeusz Gebethner z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Jan Eustachy Kowerski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 22 kwietnia 1931 r.

R. H. B III 417 (B XXVII 4558): „Polsko-Baltyckie Towarzystwo Handlowe i Transportowe. Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na członka komisji likwidacyjnej koordynowany został adwokat Maksymilian Mosin z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały komisji likwidacyjnej z dnia 31 października 1927 r. Wpis powyższy w dniu 3 lutego 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki i Komisji Likwidacyjnej mieści się obecnie przy ul. Bednarskiej 2/4. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj członkowie Komisji Likwidacyjnej. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z członków Komisji Likwidacyjnej. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 17 grudnia 1926 r.

R. H. B VII 882: „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru Cielce” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 2.200.000, podzielony na 2.200 akcji. Według bilansu brutto, sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr 38/28, poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 20 grudnia 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 2.200.000.

R. H. B VI 954 (B XXXVI 5467): „Konopie” Fabryka Wyrobów Tkackich i Powroźniczych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Likwidacja spółki została ukończona.

R. H. B V 705: „Spółka Akcyjna Browaru w Częstochowie dawniej K. Szwede”. Siedziba spółki przeniesiona została

do Częstochowy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie przeniesienia siedziby spółki opublikowane zostało w Nr 141 „Monitora Polskiego” z dnia 22 czerwca 1931 r.

R. H. B V 745: „Kino-Teatr „Glob”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Ludwik Lawendel z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 22 i 25 kwietnia 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B V 846: „Łączność”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Fromandy Czaplicki z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 11 czerwca 1931 r. za nr. 1499.

R. H. B IV 619 (B XL 5934): „Towarzystwo Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Blecharni Zawiercie, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Rudolf Schnitzer z Zawiercia, inż. Stanisław Szymański z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki konieczne i wystarczające jest współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu i prokurenta lub wreszcie dwóch prokurentów. Natomiast oświadczenia zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu. Prokura Heryka Arnsteina, Rudolfa Schnitzera, Wilhelma Hollaendra i Adalberta Kasswinera ustała. Ignacemu Landau’owi i Pawłowi Bergerowi, obydwom z Łodzi, udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39 28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 297 „Monitora Polskiego” z dnia 27 grudnia 1930 r. Uchwałą walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 26 czerwca 1931 r. zmieniony został par. 8 statutu. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lutego 1931 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało ukończone układem pojednawczym.

R. H. B IV 560 (B XL 5888): „Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokury Henryka Landau i Mieczysława Chełmońskiego ustały. Stanisławowi Graczyńskiemu z Sosnowca udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z którymkolwiek bądź członkiem Rady lub prokurentami: inż. Antonim Kamińskim, lub inż. Gustawem Gerhardtem, lub inż. Władysławem Szwanderem, lub inż. Janem Kroegerem, lub inż. Kazimierzem Stankiewiczem, lub inż. Stefanem Stanowskim, lub inż. Eugenjuszem Michałowskim. Wpis powyższy w dn. 13 lipca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Ustały prokury: inż. Gustawa Gerhardta, inż. Stanisława Sienkiewicza, inż. Antoniego Wilczyńskiego. Wpisano na mocy uchwały Rady Zarządzającej.

R. H. B VI 880 (B LII 7444): „Cukrownia Chełmińska, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 2.500.000, podzielonych na 25.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 16 lipca 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Gustaw Birstein, Rafał Szereszowski, Michał Szereszowski, Kazimierz Majewski, Naum Rabinowicz, Ludwik Morgenstern, wszyscy z Warszawy. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 880.000, czyli do zł 2.500.000, drogą wypuszczenia 8800 sztuk nowych akcji, nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 20 listopada 1930 r.

R. H. B VI 984 (B XLIV 6402): „Polskie Towarzystwo Handlu i Przemysłu Futrzanego „Futro” Spółka Akcyjna”

w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Stanisław Ocetkiewicz, Mieczysław Kowalski, Adolf Sturm, Wacław Podwinski, wszyscy z Warszawy, Antoni Wysocki z majątku Bachorza, pow. Biała Siedlecka. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, prokury, pełnomocnictwa i inne akty winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencję zwykłą, czeki, rachunki bieżące, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39 28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 70 „Monitora Polskiego” z dnia 26 marca 1931 r.

R. H. B VII 1029 (B XLIV 6478): „Przedsiębiorstwo Inżynierjno-Budowlane inż. Cezary Luński i Ska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Breitkopf, a nadzorcą sądowym adwokat Okołów-Rodhorski z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił dotychczasowy zarząd do wykonywania administracyjnych czynności zarządu z tem ograniczeniem, że wszelkie zobowiązania winny być podpisywane łącznie z nadzorcą sądowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 czerwca 1931 r. spółce uzależnione zostało odroczenie wypłat do dnia 26 września 1931 r.

R. H. B VIII 1317 (B XL 5932): „Warwien” Chemiczne, Metalurgiczne i Elektrotechniczne Wytwory, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest obecnie sprzedaż towarów komisyjnych firmy: „E. Schnittkin i Ska” w Berlinie. Zarządcami spółki obecne są: Maurycy Leon Hinterhoit i Herman Hintenohl, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 7 września 1928 r. za nr 1553.

R. H. B X 1932 (B XVIII 3479): „Zakłady Przemysłowe Romana Rekierta i Ska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Roman Rekiert z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Tadeusz Stände z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 13 października 1925 r. Wpis powyższy w dniu 6 września 1926 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorami mianowani zostali: Bronisław Kytel, Mieczysław Okoński, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 10 czerwca 1926 r. spółka postawiona została w stan likwidacji. Wpis powyższy w dniu 18 grudnia 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Bronisław Kytel przestał być likwidatorem.

R. H. B X 1933 (B XXXIII 5117): „Towarzystwo Robót Kolejowych i Budowlanych „Tor”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Wiejskiej 21 m. 7.

R. H. B X 1997: „Import Filmowy Continental, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Bolesław Grynbaum z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B X 2003 (B XXV 4277): „Związek Nadśluczańskich Przemysłowców Leśnych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek zarządu Władysław Braunstein zmarł. Na członka zarządu wybrano Salomona Berensteina z Warszawy. Prokura Stanisława Wilczyńskiego i Arji Zeligsona ustała. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 30 maja 1931 r.

R. H. B X 2072 (B XIX 7012): „Ganz” Zakłady Elektryczne i Mechaniczne w Polsce, Spółka Akcyjna”. Zarząd obecnie

stanowią: Leopold Hubert, Paweł Prager, Ludwik Feher, Bela Yalatin, Robert Lenard, wszyscy z Budapesztu, Leopold Gantz z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 25 czerwca 1931 r.

R. H. B XI 2183 (B XXX 4812): „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe Block-Brun, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddział w Bydgoszczy. Członek zarządu Jan Ignacy Majewski mieszka obecnie przy ul. Flory 3.

R. H. B XI 2274 (B L 7147): „M. Arct Zakłady Wydawnicze, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Celem spółki jest wydawanie książek, nut i wszelkiego rodzaju czasopism, pomocy szkolnych oraz innych artykułów handlu księgarskiego, prowadzenie drukarni i innych zakładów przemysłu graficznego, prowadzenie handlu książkami, wydawnictwami i przedmiotami przemysłu graficznego, pomocy szkolnych zarówno krajowych, jak i zagranicznych, przyjmowanie w komis i na skład główny, oraz nabywanie wydawnictw i branie udziału w charakterze wspólnika w innych przedsiębiorstwach pokrewnych zawodów. Kapitał zakładowy został podzielony na 10.000 akcji. Zarząd stanowią: Zygmunt Arct, Stanisław Arct, obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Wszelką korespondencję, pokwitowania z odbioru należności od osób trzecich oraz pieniędzy, posyłek i dokumentów z poczty i telegrafu podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 295 „Monitora Polskiego” z dnia 23 grudnia 1931 r.

R. H. B XI 2340: „Elektrownia Okręgowa na Sanie, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Czackiego 10, m. 7.

R. H. B XII 2394: „Dom Handlowy „Wagda”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Józef Leon Rostkowski i Abram Per, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 12 lipca 1927 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XII 2474 (B LI 7304): „Zakłady Przemysłowo-Leśne „Stepań”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzynski, zaś nadzorcami sądowymi adwokat Stefan Urbanowicz, adwokat Mieczysław Szoskin i Feliks Strzegowski, wszyscy z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił dotychczasowy zarząd do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy łącznie z jednym z nadzorców sądowych. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 maja 1931 r. firmie: „Zakłady Przemysłowo-Leśne „Stepań”, Spółka Akcyjna”, „Dom Handlowy B. Bernstein i Ferster” i firmie „Dom Handlowy Józef M. Ferster” oraz Bernardowi vel Berkowi Bernsteinowi i Józefowi Majerowi Fersterowi jako właścicielom ostatnich dwóch firm udzielono odroczenia wypłat na okres trzech miesięcy. Wyrokiem tegoż Sądu z dnia 31 lipca 1931 r. odroczenie wypłat zostało przedłużone do dnia 8 listopada 1931 r.

R. H. B XII 2481 (B XLIV 6449): „Towarzystwo „Herba”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wacław Świeżawski z majątku Michnowizna, gmina Kobylka, jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 4 lipca 1931 r.

R. H. B 2532 (B XLII 6246): „Sielecka Fabryka Filców i Kapeluszy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym

Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 8 kwietnia 1931 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Jakób Świeca, Dawid Birnbaum, Paweł Berenbaum, Maurycy Świeca, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy.

R. H. B XIII 2680: „Zakłady Chemiczne „Etna”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 112.500, podzielonych na 7.500 akcji, całkowicie wpłaconych. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 26 lipca 1927 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Stefan Saks vel Zaks, Władysław Olejniczak, Kazimierz Toepfer, wszyscy z Warszawy, Jan Fürstenberg ze Lwowa i Henryk Górecki z Sosnowca. Zastępca: Józef Bogen ze Lwowa. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 roku stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 16 stycznia 1926 r., kapitał zakładowy określony został na zł 112.500.

R. H. B XIII 2685 (B XLIII 6292): „Towarzystwo Przemysłu Leśnego „Eksplolas”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Mazowieckiej 13 (róg Kredytowej). Komisję Likwidacyjną stanowią: Hipolit Wąsowicz, Edmund Iwaszkiewicz, Jan Osiański, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 16 czerwca 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XIII 2704 (B XLI 6077): „Górnośląska Fabryka Celulozy i Papieru, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 13 maja 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Maurycy Szwarcztajn, Stanisław Szwarcztajn, Ignacy Szwarcztajn, Adam Szwarcztajn, wszyscy z Warszawy, Michał Płotnikoff z Paryża, Arnold Schultze z Czulowa, pow. pszczyński.

R. H. B XIV 2806 (B XXXIII 5136): „Zjednoczone Zakłady Wapienne „Wapnorud” w Rudnikach, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Dotychczasowa Rada Zarządzająca jest zarządem. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, czeki, pełnomocnictwa i inne akty winny być podpisywane pod stemplem firmy przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Wszelka zwykła korespondencja wymaga podpisu jednego członka zarządu lub jednego prokurenta. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 156 „Monitora Polskiego” z dnia 10 lipca 1931 r.

R. H. B XV 2965 (B XLV 6579): „Polsko-Amerykańska Spółka Akcyjna Southern Trade” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią członkowie: Fred C. Woodard, Stefan Zawistowski, Winston W. Gram. Zastępcy: Edmund Chambers, Chas T. Hardt, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 18 kwietnia 1930 r. Wpis powyższy w dniu 9 lipca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 18 kwietnia 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Stefan Zawistowski, Winston Willard Gram, Charles Theodore Hardt, Zastępcy: Foye Goodner Gibson, Elsie Stokes Gram, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XV 3026: „Karpaty” Sprzedaż Produktów Naftowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 151.

R. H. B XV 3033 (B XL 5973): „Towarzystwo dla Handlu Jedwabiami i Manufakturą „M. Eiram”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 250.000. podzielonych na 2.500 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o zł 150.000, czyli do zł 250.000, drogą emisji 6.000 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr 91 „Monitora Polskiego” z dnia 21 kwietnia 1931 r.

R. H. B XVI 3121: „Transoceanic Service, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 24 czerwca 1931 r. za nr 2303 spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XVII 3236 (B LII 7427): „Ericsson” Polska Akcyjna Spółka Elektryczna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 27 maja 1931 r. Rada Zarządzająca ukonstytuowała się w następującym składzie: członkowie: Piotr Drzewiecki, Per Nilson Aokers, Tadeusz Jawor. Zastępcy: Nils Berglind, Stanisław Świącicki, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XVIII 3351 (B XLVII 6791): „Zakłady Przemysłowo-Budowlane Bracia Horn i Rupiewicz, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 12 maja 1931 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Gustaw Horn, Władysław Jabłoński, Cyprjan Skrzyński. Zastępcy: Jerzy Szczerbiński, Paweł Hoser, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XVIII 3378: „Cosulich Societa Triestina di Navigazione”. Biura sprzedaży biletów w Kielcach, Przemyslu, Kowlu, Stanisławowie, Pińsku, Tarnopolu, Białymstoku i Lublinie zamknięto.

R. H. B XVIII 3390: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Horacy Heller”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy został podzielony na 5.000 akcji na okaziciela. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczy bądź podpis jednego członka zarządu, upoważnionego uchwałą walnego zgromadzenia lub też współdziałanie dwóch członków zarządu, lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383), opublikowane zostało w Nr 159 „Monitora Polskiego” z dnia 14 lipca 1931 r.

R. H. B XX 3638 (B LII 7459): „Przemysł Bieliźniany „Ask” A. Strassman i Ska, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy został podzielony na 3.400 akcji. Adolf Strassman jest prezesem zarządu. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczy współdziałanie samego prezesa zarządu albo jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu, uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych, opublikowane zostało w Nr 165 „Monitora Polskiego” z dnia 21 lipca 1931 r.

R. H. B XX 3654: „Składy Papieru i Zakłady Graficzno-Introligatorskie J. Dzięwulski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Krak.-Przedm. 9. Filje: Krak.-Przedm. 29, Marszałkowska 95 i Żłota 29. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 1 lutego 1930 r. za nr 556 spółka nabyła przedsiębiorstwo istniejące w Warszawie przy ul. Krak.-Przedm. 9 pod firmą: „A. Chodowiecki Spadkobiercy” z aktywami i pasywami.

R. H. B XX 3730: „Josszyf” Przedsiębiorstwo Leśne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Spad-

kobiercy zmarłego Lejby Joselewicza obecnie mianowali swoim przedstawicielem w zarządzie spółki Jozue Kleina z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Wisznickim w Warszawie dnia 10 lipca 1931 r. za nr 676.

R. H. B XXII 3932: „Bracia Mezlumian i Der Aprahamian, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 24 sierpnia 1927 r. za nr. 1904 spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXII 3968: „Tęcza”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Wacław Kozłowski, Hanna Filipkowska, oboje z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 7 września 1927 r.

R. H. B XXII 3976: „Restauracja Rydz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki w likwidacji znajduje się przy ulicy Leszno 94. Likwidatorem jest adwokat Mieczysław Zbikowski z Warszawy. Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 stycznia 1927 r. spółka uznana została za rozwiązana i majątek spółki znajduje się w stanie likwidacji. Wpis powyższy w dniu 15 października 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Józef Wegner, kuratorem zaś adwokat Antoni Kornecki z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 sierpnia 1927 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXII 3983: „Ogniwo Rodzin”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Józef Radkiewicz, Ludwik Szyndler, Ignacy Kucharski, wszyscy z Żyrardowa. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 7 czerwca 1931 r.

R. H. B XXIII 4049: „Spółka Akcyjna dla Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce”. Na członków zarządu zostali wybrani: Ivar Kreuger i Gunnar Ekström, obaj ze Sztokholmu. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 28 lutego 1931 r. Wpis powyższy w dniu 21 lipca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Haraldowi Axellowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania wszelkich zobowiązań łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B XXIII 4081: „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne „Ostki”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Oskar Berezowski Zeleźniak, Saul vel Szawel Pain, Borys Ettinger, wszyscy z Warszawy. Zastępcą zarządcy jest Kalman Tulczyński z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, prokury, akty kupna, sprzedaży i obciążenia majątku nieruchomości i kolejek wąskotorowych należących do spółki oraz wszelkie zobowiązania pieniężne i dotyczące eksploatacji tychże kolejek podpisują trzej zarządcy łącznie, lub zarządcy łącznie z zastępcą zarządcy w razie nieobecności lub choroby któregośkolwiek z zarządców. Czeki, żyra, umowy kupna, sprzedaży, pokwitowania z odbioru należności, towarów, przesyłek, ładunków i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje zarządca Ettinger łącznie z którymkolwiek z zarządców, lub zarządca Berezowski Zeleźniak łącznie z zastępcą zarządcy, lub zarządca Pain łącznie z zastępcą zarządcy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 22 maja 1931 r. za nr 2025.

R. H. B XXV 4337: „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne „Szczara”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Tadeusz Krafft, kuratorami zaś adw. Tadeusz Kaniowski i Zygmunt Wołosewicz, obaj z Warszawy. Wyrokiem

Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 lipca 1931 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXVIII 4595: „Mazowiecka Spółka Wydawnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Stanisław Strzetelski, Witold Sobolewski, obaj z Warszawy. Prokury Ferdynanda Słiwńskiego i Witolda Sobolewskiego ustały. Leandrowi Kuczyckiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jeany z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 17 lipca 1931 r. za nr. 3966.

R. H. B XXVIII 4610: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Albumina”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Władysław Szczepański, Eljasz Finkel, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 30 kwietnia 1930 r. za nr 2815.

R. H. B XXVIII 4619: „Towarzystwo Handlu Materiałami Budowlanymi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 60000, podzielonych na 60 udziałów, całkowicie wpłaconych. Wacław Wąowski z zarządu wystąpił. Jozelowi Kosztejnowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 6 września 1928 r. za Nr. 3201.

R. H. B XXIX 4722: „Piekarnia Kijowska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Obecnie jedynym zarządcą jest Marjan Wereszczak z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 28 listopada 1927 r.

R. H. B XXIX 4785: „Towarzystwo Żeglugi Parowej Nelson Ltd.”. Agentura w Polsce została zlikwidowana.

R. H. B XXXI 4900: „Sepewe” Eksport Przemysłu Obronnego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Wilezkiej 65. Władysławowi Sokolowskiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. B XXXI 4917: „Korhait” Fabryka Koronek, Haftów i Nowości Sezonowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wojciech Wrzosek przestał być zarządcą. Obecnie Regina Liberadzka z Warszawy jako zarządczyni zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 15 października 1928 r. za Nr. 1435.

R. H. B XXXI 5001: „Warszawska Spółka Gospodarcza Przemysłu Cukrowniczego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B XXXII 5021: „Auto-Centrala Alfred Bergman, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Alfred Bergman z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem.

R. H. B XXXIV 5196: „Fabryka Win i Miodów „Gronowin” inż. Zięborak i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XXXV 5346: „Towarzystwo Czajnik, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Benjamin Fiszel z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Jakob-Jerzy Kamelhar z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 17 kwietnia 1930 r. za Nr. 488. Wpis powyższy w dniu 11 sierpnia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Gerhardowi Andersowi z Warszawy udzieleno prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządcą Jakobem-Jerzym Kamelharem.

R. H. B XXXVI 5462: „Verpol” Spółka Sprzedaży Szkła Okiennego w Polsce, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Dr. Jakob Gross przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Witold Szymjewski z Kadonia. Weksle, чеки i wszelkie wogóle zobowiązania oraz prokury, umowy i pełnomocnictwa podpisuje Chrystman Keinhold lub Maks Müller łącznie z jeany z pozostałych zarządców lub dwaj prokurenci łącznie. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 25 września 1930 r.

R. H. B XXXVI 5471: „Polski Bank Przemysłowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 czerwca 1931 r. zarządzane zostało otwarcie postępowania układowego pomiędzy Polskim Bankiem Przemysłowym, Spółką Akcyjną w Warszawie a jego wierzycielami

R. H. B XXXVII 5516: „Warszawska Fabryka Sprężyn i Wytrobów Metalowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Filtrowej 59.

R. H. B XXXVII 5557: „Państwowe Zakłady Lotnicze w Warszawie”. Romanowi Rosinkiewiczowi, Alfredowi Kornelowi, obydwom z Warszawy, udzieleno łącznej prokury.

R. H. B XXXVIII 5618: „Perfumerje Paryskie (Parfumeries de Paris), Spółka Akcyjna w Warszawie”. Pierre Bassaler z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Augustyn Metzeld. Józefowi Plucińskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z dyrektorem Janem Speth'em lub prokurentem Ryszardem Zeiffmanem.

R. H. B XXXVIII 5656: „Polski Nabiał Zjednoczone Zakłady Mleczarskie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Waenty Iwiński, kuratorem zaś adwokat Bronisław Koral z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 października 1931 r. i 1/24 kwietnia 1931 r. spółce pod firmą: „Polski Nabiał Zjednoczone Zakłady Mleczarskie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” oraz Abramowi Rutmanowi, Chaimowi Ajzenwasserowi i Moszkowi Szafranowi jako faktycznie handlującym pod powyższą firmą ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXVIII 5704: „Towarzystwo Budowlano-Parcelacyjne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się przy ul. Senatorskiej 32, m. 11. Jerzy Kuszewski przestał być likwidatorem. Na likwidatora wybrany został adw. Józef Rosenberg z Warszawy, który podpisuje firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”.

R. H. B XXXVIII 5709: „Polskie Towarzystwo Samochodowe „Saint Didier”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Andre Conti, Leon Gancel, Jules Caboche, Albert Latreille, wszyscy z Warszawy, Andre Amiel (nieobecny). Członkowie Komisji Likwidacyjnej działają we dwóch łącznie. Na mocy uchwały walnego zgroma-

dzenia akcjonariuszów z dnia 28 maja 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XL 5959: „Dąbrowa Miasto-Ogród, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Pogórze Lesne Miociny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kapitał zakładowy wynosi zł 325.000, podzielonych na 1.300 udziałów, całkowicie wpłaconych. Karol Herse przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Adam Piątkowski z Warszawy. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 75.000, czyli do zł 325.000, nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 20 grudnia 1928 r. Wpis powyższy w dniu 27 lipca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kazimierz Głuchowski przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Jan Skotnicki z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 25 października 1930 r.

R. H. B XI 5978: „Atom” Zakłady Chemiczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Lucjan Juszcak, Juljusz Znicky, Josek vel Józef Szeinlaut, wszyscy z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, pełnomocnictwa, upoważnienia do odbioru pieniędzy podpisuje Josek vel Józef Szeinlaut łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 15 czerwca 1931 r. za Nr 948.

R. H. B XLI 6036: „Polska Wytwórnia Kalki i Taśmy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Eustachy Jęski przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Glassem w Warszawie dnia 7 marca 1931 r. za Nr 336.

R. H. B XLI 6040: „Towarzystwo Handlu Papierem Bracia Turkieltaub, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Ber Turkieltaub przestał być zarządcą. Na członka zarządu wybrany został Izaak Turkieltaub z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 2 czerwca 1931 r.

R. H. B XLVI 6673: „Polsko-Szwajcarska Spółka Drzewna, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Zarząd obecnie stanowią: Teodor Renter, Ferdynand Kaiser, obaj z Berna, Aron Piszczalski z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie, lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem, lub dwaj prokurenci łącznie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 11 czerwca 1931 r. zmieniony został par. 9 statutu.

R. H. B XLVI 6696: „Syndykat Emigracyjny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Hugon Pistel i dr. Piotr Durkacz przestali być zarządcami. Na zarządców wybrani zostali: Bolesław Gińczyński i Bolesław Bator, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jurkiewiczem w Warszawie dnia 29 maja 1931 r. za Nr 840.

R. H. B XLVII 6733: „Zakład Leczniczy Imienia Rejtana, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy podwyższony został do zł 23.800, podzielonych na 14 udziałów. Suma zł 9.800, o którą podwyższono kapitał zakładowy, ma być wpłacona do dnia 25 sierpnia 1931 r. Zarządcami obecnie są: dr. Stanisław Boguszewski, dr. Benedykt Kwiatkowski, dr. Jerzy Plewko, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 28 maja 1931 r. za Nr 617.

R. H. B XLVII 6801: „Chemika”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznane-

go przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 27 czerwca 1931 r. za Nr 1039, wszystkie udziały spółki przeszły na wyłączną własność Antoniego Buriana, który przedsiębiorstwo prowadzi nadal jednoosobowo pod firmą: „Chemika Antoni Burian”.

R. H. B XLVII 6848: „St. Narebski i S-ka, Dostawy Żwiru Rzecznoego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Aleksander Wojciechowski. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pawłowskim w Warszawie dnia 27 czerwca 1931 r. za Nr 294 spółka znajduje się w stanie likwidacji

R. H. B XLVIII 6863: „Warszawska Hurtownia Piwa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Rudolf Firla przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Jakób [Jankiel] Reznik-Reznikow z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pomykałskim w Warszawie dnia 27 października 1931 r. za Nr 858.

R. H. B XLIX 6999: „Piekarnia Polska Wincenty Kozłowski i Józef Fiszer, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na zarządcę wybrany został Jan Benedykt Radzio z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 9 maja 1931 r. za Nr 2739.

R. H. B LI 7318: „Warszawskie Towarzystwo Kopalń Węgla i Zakładów Hutniczych, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki mieści się przy ul. Jasnej Nr 1. Członek zarządu Witold Szebeko mieszka przy ul. Suchej 7, Henrykowi Wojewódzkemu udzielono samodzielnej prokury. Witoldowi Gessnerowi i Zygmuntowi Łacicowi, obywatelom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmiany par. 9 i 13 Statutu spółki opublikowane zostało w Nr 124 „Monitora Polskiego” z dnia 1 czerwca 1931 r.

R. H. B I 59 (B XLII 6193): „Bank Handlowy Wilhelm Landau, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek Komisji Likwidacyjnej Juljan Landau zmarł. Na członka Komisji Likwidacyjnej wybrany został Bernard Landau z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 29 kwietnia 1931 r.

R. H. B VIII 1298 (B XXIX 4716): „Nasz Sklep „Urania”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Stanisław Kłoska i Feliks Tomczyk z zarządu wystąpili. Na członków zarządu zostali wybrani: Wiktor Opęchowski, Edward Strauch, obaj z Warszawy. Jerzemu Opęchowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B XXXVI 5472: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe oraz Leśne „Continent” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Nowowiejskiej 23 m. 3.

R. H. B XXXVIII 5719: „Niktan”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Włodzimierzowi Fedorukowi i Zofji Jasionowskiej, obojgu z Warszawy, udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLI 6003: „Parcelacja”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Parcelacja”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie”. Siedziba spółki w Warszawie, Widok 5. Za-

rząd stanowią: prezes Witold Hanicki, wiceprezes Stanisław Horwatt, adw. Stanisław Samborski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, czeki, przekazy, indosy, umowy, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, akceptacje projektów parcelacji i wykazów nabywców oraz wszelkie zobowiązania podpisuje prezes zarządu łącznie z jednym z pozostałych członków zarządu. Przedwstępne umowy z nabywcami podpisuje prezes zarządu lub wiceprezes łącznie z członkiem zarządu Stanisławem Samborskim. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, przesyłek, towarów i ładunków podpisuje jeden z członków zarządu. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 6 grudnia 1930 r. za Nr 5491.

R. H. B XLII 6158: „Towarzystwo Eksploatacji Rokitniańskich Terenów Leśnych i Kamieniołomów „Laskamień”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi zł 225.000, podzielonych na 600 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zarządcami obecnie są: Adam Taubwurcel, Władysław Popielawski, Witold Szulborski, Franciszek Modrzewski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 9 kwietnia 1929 r. za Nr 1676.

R. H. B XLIX 6971: „Zjednoczony Przemysł Drzewny „Saldamo”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Siedziba spółki przeniesiona została do Wilna. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 21 maja 1931 r. za Nr 2343.

R. H. B XLIX 7084: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Arbon”, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Otwarto Oddział w Gdańsku. Franciszkowi Benthienowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. B L 7117: „T. R. B. Towarzystwo Robót Budowlanych inż. Bogusław Lencki i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Jerzemu Wieniawskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B L 7118: „Kosma“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Lejb Pinez przestał być zarządcą. Każdy z zarządców zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 9 lipca 1931 r. za Nr 1794.

R. H. B L 7129: „Teatr Rewji Wesoły Wieczór, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Zarządca Zygmunt Woyciechowski z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dąbrowskim w Warszawie dnia 4 lipca 1931 r. za Nr 28.

R. H. B L 7198: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Surowiec“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Moniuszki 5. Herman Eisenkremer vel Ajzenkremer przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Henryk Wonsch z Piastowa. Wpisano na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 8 maja 1931 r. za Nr 1659, 1 lipca 1931 r. za Nr 3400 i 30 lipca 1931 r. za Nr 2841.

R. H. B L 7247: „Fabryka Kalki, Taśmy do Maszyn, Tuszu, Atramentu oraz Bibułki Marszczonj „Karbon“, Spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Świętokrzyskiej 25 m 12. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 50.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie w gotówźnie wpłaconych. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 27.000, czyli do zł 50.000, nastąpiło na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 20 czerwca 1931 r. za Nr 2301. Wpis kolejny 2-gi z dnia 30 maja 1931 r., dotyczący sprzeciwu firmy „Żywiecka Fabryka Papieru „Soli““, Spółka Akcyjna“ w Żywcu, oraz „J. Franaszek, Spółka Akcyjna“ w Warszawie przeciwko zarejestrowaniu spółki pod firmą: „Fabryka kalki, taśmy do maszyn, tuszu, atramentu oraz bibułki marszczonj „Karbon“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ zostaje uchylony.

R. H. B LI 7297: „Warszawskie Towarzystwo Eksportu Masła, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Elektrycznej 31. Zarządca Motel Zyman mieszka obecnie przy ul. Nowy-Swiat 56

R. H. B LI 7322: „Spółka Akcyjna Wiekich Pieców i Zakładów Ostrowieckich“ w Warszawie. Prokurenci Robert Przybyłowicz i Teodor Geritz zamieszkują w Warszawie pierwszy przy ul. Topolowej 2, drugi Topolowa 6.

R. H. B LI 7325: „Powszechny Bank Związkowy w Polsce, Spółka Akcyjna“. Udzielono prokury: Salomonowi Wachsovi dla Oddziału w Drohobyczu i Oskarowi Kollerowi dla Oddziału w Tarnowie.

R. H. B LI 7327: „A. Rapoport“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 1931 r. została ogłoszona upadłość Abrama Rapoporta handlującego pod firmą: „A Rapoport“. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Samuel Koenstein, kuratorem zaś adw. Zdzisław Baraniecki z Warszawy.

R. H. B LI 7339: „Wydawnictwo Społeczno-Naukowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B LI 7362: „Cukrownia Guzów, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Majji Kosickiej z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B LI 7370: „Bank Zachodni, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Plenipotencje winny być podpisywane najmniej przez trzech członków dyrekcji. Udzielono prokury dla Oddziałów: w Warszawie — Miejskiego przy ul. Nowy-Swiat Marjanowi Szubertowi, w Gdyni — Józefowi Karpowiczowi z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jedną z osób upoważnionych do podpisywania za Centralę i wszystkie Oddziały lub też z jedną z osób upoważnionych do podpisywania za dany Oddział. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmocie częściowych zmian statutu opublikowane zostało w Nr 230 „Monitora Polskiego“ z dnia 4 października 1930 r.

R. H. B IV 574: „Spółka Pracowników Restauracyjnych „Bar“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Władysława Potajęła przestała być zarządczynią. Do zarządu weszła Jadwiga Kwalerska z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 18 marca 1930 r. za Nr 448.

R. H. B XI 2361 (B XXX 4797): „Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Stanisław-Jan Okolski z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Tadeusz Marconi z Warszawy.

R. H. B XVI 3191 (B XXXVI 5468): „Surowce i Przetwory Drzewne, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 czerwca 1930 r. firmie: „Surowce i Przetwory Drzewne, Spółka Akcyjna” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem mianowano sędziego handlowego Stanisława Hirsza, kuratorem zaś adwokata Tadeusza Korwin-Szymanowskiego z Warszawy.

R. H. B XXXII 5021: „Auto-Centrał Alfred Bergman, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Mozeowski vel Mieczysławowi Różanykiowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. B XXXV 5073: „Sowpoltorg” w Warszawie Generalne Przedstawicielstwo Towarzystwa Akcyjnego „Sowpoltorg w Moskwie”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Grzegorz Poliszczuk i Iwan Niefiedow z zarządu wystąpili. Na zarządcę wybrany został Sergiej Roszczin, na jego zastępcę Alfons Knag's, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 15 lipca 1931 r. za Nr 2803.

R. H. B XXXIV 5208: „Wytwórnia Odzieży „Bloc”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Dzielnej 3.

R. H. B XXXV 5279: „Fabryka Porcelany i Wyrobów Ceramicznych w Ćmielowie, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Dr. Wacławowi Wojakowskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B XXXV 5339: „J. Jabłoński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Jan Jabłoński z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miśzewskim w Warszawie dnia 7 maja 1931 r. za Nr 2701.

R. H. B XXXVIII 5596: „Polskie Towarzystwo Najmu Wagonów i Komunikacji, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Otto Heinsheimer zmarł. Na zarządcę wybrany został Leo Kramer z Wiednia.

R. H. B XXXVIII 5607: „Spółka Akcyjna Dla Międzynarodowego Transportu Schenker i S-ka w Warszawie”. Udzielono łącznej prokury dla Oddziałów w Gdyni: Józefowi Lasce, Józefowi Muellerowi i Alfredowi Jaegerowi, w Katowicach: Pawłowi Lemke, w Zbąszyniu: Mieczysławowi Fabjanowskiemu, w Zebrzydowicach: Pawłowi Lemke.

R. H. B XXXVIII 5676: „Centrowata”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chełmskiej 13.

R. H. B XXXVIII 5686: „St. Gięsztor W. i J. Jerome inżynierowie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chmielnej 27.

R. H. B XXXVIII 5712: „Kolonja, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 28 czerwca 1929 r. za Nr 1023, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXVIII 5713: „Lumineon”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na zarządcę wybrany został Ignacy Oksner z Warszawy. Wszelkie umowy, akty,

weksle, żyra, przekazy, rewersy, prokury, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 23 grudnia 1930 r. za Nr 5552.

R. H. B XXXIX 5793: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Chemos”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Strzeżysław Bowbelski z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 30 lipca 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLI 6069: „Bracia Kobyłańscy, Spółka Akcyjna dla Przemysłu i Handlu Wyrobami Stalowymi” w Warszawie. Witoldowi Podoleckiemu z Milanówka udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLII 6210: „Awot”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zygmunt Gąsiorowski przestał być zarządcą.

R. H. B XLIV 6366: „Polki Akcyjny Bank Komercyjny, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Polski Bank Komercyjny, Spółka Akcyjna”. Po francusku: „Banque Polonaise Commerciale S. A.”. Po angielsku: „The Polish Trading Bank Ltd”. Po niemiecku: „Polnische Kommerz-Bank A. G.”. Celem spółki jest prowadzenie operacji bankowych szczegółowo wymienionych w par. 7 Statutu. Statut spółki, uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr 39/28, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, opublikowany został w Nr 161 „Monitora Polskiego” z dnia 16 lipca 1931 r.

R. H. B XLV 6496: „Wuma” Wytwórnia Uszczelnień Metalowo-Azbestowych Leon Pasławski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Jan Wasilewski przestał być zarządcą. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 14 maja 1930 r. za Nr 762

R. H. B XLV 6506: „Bank Polska Kasa Opieki, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddział w Argentynie z siedzibą w Buenos Aires. Aleksandrowi Poltorzyckiemu z Warszawy udzielono prokury. Wpis powyższy w dniu 15 lipca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Członkiem dyrekcji mianowany został Aleksander Poltorzycki z Warszawy. Antoniemu Wertzowi z Warszawy udzielono prokury. Wpisano na mocy uchwały Rady z dnia 15 maja 1931 r.

R. H. B XLVI 6622: „Drago”, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.200.000, podzielonych na 1.200 akcji na okaziciela. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 850.000. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 700.000, czyli do zł 1.200.000, drogą wypuszczenia nowych akcji, oraz częściowa zmiana statutu nastąpiła na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 22 kwietnia 1931 r.

R. H. B XLVI 6638: „Spółka Akcyjna Przemysłu i Handlu Papierniczego Dawidowicz, Kempniński i S-ka” w Warszawie. Członkowie zarządu Bernard Dawidowicz, Majer Gittler i Jakób Kempner-Kempniński upoważnieni są każdy oddzielnie do samodzielnego podpisywania czeków i indosów. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 22 lipca 1931 r. zmieniony został par. 23 statutu.

R. H. B XLVII 6826: „Amerykańsko-Polska Spółka Finansowo-Budowlana, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na czwartego zarządcę wybrany został Henryk Zaremba ze Lwowa. Wpisano na mocy aktu zeznanego

przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 9 lipca 1930 r. za Nr 1101.

R. H. B XLVIII 6888: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „System“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Obecnie Mikołaj Szelechow z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich aktach i dokumentach. Pawłowi Fichtnerowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed p. o. notariusza Tabęckim w Warszawie dnia 31 marca 1931 r. za Nr 147.

R. H. B XLVIII 6890: „Towarzystwo Zakładów Żyrardowskich, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na drugiego zastępcę członka zarządu wybrany został Stanisław Gaszyński z Warszawy. Jean'owi Vermeerschowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub zastępców albo prokurentów.

R. H. B XLVIII 6906: „Krajowa Fabryka Przetworów Krwi w Warszawie „Dytklej”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Nowolipie 44/46, m. 2.

R. H. B XLVIII 6951: „Warszawskie Zjednoczenie Budowlane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Elekto-ralnej 30.

R. H. B L 7157: „Jan Tabeau i Spółka Towarzystwo Techniczno-Handlowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Albert Hartman przestał być zarządcą.

R. H. B LI 7317: „Tłocznia” Warszawska Fabryka Maso-wych WYROBÓW BLASZANYCH, Spółka Akcyjna”. Firma brzmi: „Warszawska Fabryka Masowych WYROBÓW BLASZANYCH „Tłocznia”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki mieści się przy ul. Szpitalnej 8. Członek zarządu Zdzisław Kamiński zamieszkuje przy ul. Naruszewicza 8, Viva Braumanowa przy ul. Szpitalnej 8. Uchwałą walnego zgromadzenia akcjonarjuszów z dnia 27 lipca 1931 r. częściowo zmieniony został par. 1 statutu w przedmiocie brzmienia firmy.

R. H. B XXXVIII 5682 i B 7554: „Bracia W. i Z. Szantyr i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warsza-wie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 1 lipca 1931 r. za Nr 1232 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

Zamawiajcie niezwłocznie

„Kronikę o Polskim Morzu”

.. .. „Dzieje walk zwycięstw i pracy”

Przy większych zamówieniach rabaty

*Dzieło to jest już na wyczerpaniu,
a nakład powtórzony nie będzie*

Cena egzemplarza Zł 25
z przesyłką „ 28

Zamówienia przyjmują:

Administr. Tyg. Polska Gospodarcza

Warszawa, Elekto-ralna 2

oraz wszystkie księgarnie

!!!PODRÓŻUJJCIE SAMOLOTAMI!!!

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

FIRMA KRAJOWE MŁYNY RYŻOWE, SPÓŁKA AKCYJNA w Łodzi

stosownie do uchwały Walnego Zebrania z dn. 27 X 1931 r. oraz decyzji Sądu Okręgowego w Łodzi z dn. 9/XI 1931 r., została ostatecznie zlikwidowana i z rejestru wykreślona.

Rada Zawiadowcza Spółki

„Sieć Elektryczna Zagłębia Krosnieńskiego, S. A.”

ma zaszczyt podać do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że **dn. 26 listopada 1931 r., o godz. 10 min. 30** odbędzie się w lokalu Towarzystwa we Lwowie, plac Marjański 8.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie;
- 2) Uzgodnienie statutu po myśli art. 170 i 171 rozporządzenia z dnia 22/III 1928 r. „Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383, z nowym prawem o spółkach akcyjnych;
- 3) Powzięcie uchwały w przedmiocie składu przewidzianych nowym brzmieniem statutu organów Spółki;
- 4) Wolne wnioski.

Po myśli § 10 statutu prawo do jednego głosu na walnym zgromadzeniu daje posiadaczowi 1 akcji imiennej lub 4 akcji opiewających na okaziciela.

Po myśli § 19 statutu, Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swoje akcje okazicielskie najpóźniej do dnia 18 listopada r. b. w Kasie Spółki we Lwowie, plac Marjański 8.

Właściciele akcji imiennych winni być wpisani do księgi akcyjnej najpóźniej na dni 7 przed dniem odbycia Walnego Zgromadzenia.

Drugie ogłoszenie.

ZARZĄD

Częstocickiego Towarzystwa Fabryk Cukru, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 30 listopada 1931 r. o godz. 3 po południu (15) w siedzibie Zarządu Spółki w Warszawie, przy ulicy Królewskiej Nr. 35, odbędzie się:

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego.
- 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności Towarzystwa za 1930/31 r.
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
- 4) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu oraz rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930/31; udzielenie Zarządowi pokwitowania z wykonywania przez niego obowiązków w tymże czasie, oraz podział zysków i przeznaczenie nadwyżki bilansowej.
- 5) Uchwalenie kredytów na inwestycje i nowe urządzenia oraz upoważnienie Zarządu do poczynienia w tych granicach wydatków inwestycyjnych.
- 6) Uchwalenie planu działań i budżetu na 1931/32 r.
- 7) Wnioski Zarządu: wybór pisma dla obowiązujących ogłoszeń Spółki.
- 8) Wybór 5 Członków Komisji Rewizyjnej.

Właściciele akcji na okaziciela, życzący sobie uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni najpóźniej do dn. 22 listopada r. b. włącznie, złożyć w Zarządzie Spółki swoje akcje lub też zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji u notariusza, lub jednej z krajowych instytucyj kredytowych, zatwierdzonych przez władze. W zaświadczeniu winny być wymienione: imię i nazwisko akcjonariusza, jego adres, ilość i numery akcji oraz winno być zawarte oświadczenie, iż akcje nie będą wydane przez ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, o ile do dn. 23 listopada 1931 r. zostali wpisani do księgi akcyjnej.

Rada Zawiadowcza Spółki

„PILAK” Małopolska Spółka Akcyjna dla Przemysłu Maltowego i Orzewnego, dawniej S. Szczepanowski i S-ka

ma zaszczyt podać do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że **dn. 30 listopada 1931 r., o godz. 10 min. 30**, odbędzie się w lokalu Towarzystwa we Lwowie, pl. Marjański 8.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie;
- 2) Uzgodnienie po myśli art. 170 i 171 rozporządzenia z dnia 22/III 1928 r. „Dz. Ust. R. P.” Nr. 39,

poz. 383, statutu z nowym prawem o spółkach akcyjnych;

- 3) Uchwała w przedmiocie składu przewidzianego nowym brzmieniem statutu organów spółki;
- 4) Wolne wnioski.

Po myśli § 11 statutu daje posiadanie 50 akcji prawo do jednego głosu.

Po myśli § 10 statutu korzystają PP. Akcjonariusze z prawa głosu, o ile najpóźniej na dni 8 przed walnym zgromadzeniem zdeponują swoje akcje w kasie spółki we Lwowie, pl. Marjański 8.

Kolej Lokalna „Drohobycz - Truskawiec”, S. A.

II OGŁOSZENIE

XIII ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Drohobycz — Truskawiec” odbędzie się **dn. 5 grudnia 1931 r. o godz. 10 przed poł.** w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi 453) we Lwowie, z następującym porządkiem dziennym:

1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od 1/IV 1930 r. do 31/III 1931 r. i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej; 2) Rozdział zysku; 3) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka obecności; 4) Udzielenie dwom członkom Zarządu pełnomocnictwa do podpisania deklaracji, zezwalającej na przeniesienie prawa własności Kolei Lokalnej Drohobycz-Truskawiec na Skarb Państwa.

Warunki prawa do głosu na Walnem Zgromadzeniu określa § 20 statutu Spółki.

Lwów, dnia 6 listopada 1931 r.

Zarząd

Spółka Akcyjna Fabryki Cukru „CHOCEŃ”

Bilans na dzień 30 czerwca 1931 r.

STAN CZYNNY:

1) Budowa cukrowni zł 5.397.689 90; 2) Budowa kolejek podjazdowych zł 2.768.741 47; 3) Fabryka wyrobów cementowych zł 698 49; 4) Ruchomości i sprzężaj zł 230.341 10; 5) Zapasy zł 2.404.206 22; 6) Dłużnicy zł 3.536.777 53; 7) Koszty przyszłego okresu zł 111.638 54; **Razem zł 14.450.094 25**; Różni za gwarancje zł 384.500 00; **Ogółem zł 14.834.594 25**.

STAN BIERNY:

1) Kapitał zakładowy zł 2.400.000 00; 2) Kapitał zapasowy zł 1.500.000 00; 3) Fundusz renowacyjny zł 71.918 90; 4) Kapitał amortyzacyjny zł 4.489.621 74; 5) Wierzyciele zł 5.294.290 03; 6) Sumy przechodnie zł 50.067 83; 7) Zysk z przedsiębiorstwa za 1930/31 r. zł 644.195 75; **Razem zł 14.450.094 25**; Gwarancje zł 384.500 00; **Ogółem zł 14.834.594 25**.

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.

STRATY:

1) Straty na niewypłacalnych dłużnikach zł 1.866 94; 2) Bonifikaty na zamoczoną cukrze zł 1.467 34; Zysk brutto z przedsiębiorstwa za 1930/31 r. zł 644.195 75; **Ogółem zł 647.530 03**.

ZYSKI:

1) Wpłaty cukrowni „Leśmierz” z tytułu niedotrzymania umowy na centr. sprzedaż cukru z kamp. 1924/25 r. zł 3.707 81; 2) Dywidenda od akcji Banku Polskiego za 1930 r. zł 9.195 00; 3) Dywidenda od udziału S. H. C. za 1930 r. zł 370 00; 4) Dywidenda od akcji Banku Handlowego za 1930 r. zł 13.520 00; 5) Dywidenda od akcji Banku Cukrownictwa za 1930 r. zł 5.188 00; 6) Nadwyżka na sprzedanych akcjach cukrowni „Dobre” zł 23.060 94; 7) Nadwyżka na gospodarstwie zł 351 36; 8) Różnice kursowe zł 414 85; 9) Przewyżka dochodów kampanji 1930/31 r. zł 591.722 07; **Ogółem zł 647.530 03**.

Sprawozdanie z bilansu zostały zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dniu 7 listopada 1931 r. Zysk w kwocie zł 644.195 75 został podzielony w sposób następujący:

1) Na kapitał amortyzacyjny zł 286.165 55; 2) 10% na dywidendę dla akcjonariuszy zł 240.000 00; 3) 12% na tantiemę dla Zarządu zł 28.563 62; 4) Rezerwa na podatek dochodowy zł 87.000 00; 5) Na cele społeczne i filantropijne zł 2.466 58; **Ogółem zł 644.195 75**.

Zarząd: Tadeusz Findeisen, Władysław Psarski, Zygmunta Psarski, Lucjan Morzycki, Edward Olex, Bolesław Mikulski.

Dyrektor Zarządzający: Paweł Jarnuszkiewicz.

ZARZĄD

Towarzystwa Przemysłu Metalowego „K. RUDZKI i S-ka” S. A.

ma zaszczyt zawiadomić P.P. Akcjonariuszów, że w dn. 12 grudnia 1931 r. o godz. 5 popołudniu w biurze Zarządu Towarzystwa przy ulicy Fabrycznej Nr. 3 w Warszawie, odbędzie się

ZGROMADZENIE WALNE AKCJONARIJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok operacyjny 1930;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działań na rok 1931;
- 3) Potwierdzenie upoważnienia Zarządu do korzystania z kredytów w instytucjach finansowych, zaciągania wszelkiego rodzaju pożyczek krajowych i zagranicznych, tudzież do hipotecznego ich zabezpieczenia;
- 4) Sprawozdanie Zarządu w sprawie nadania statutowi Spółki nowego brzmienia zgodnego z prawem o spółkach akcyjnych z dnia 22 marca 1928 r. i nowelą do tego prawa z dnia 3 grudnia 1930 r.;
- 5) Wybór członków Zarządu;
- 6) Wybór członków Komisji Rewizyjnej;
- 7) Wnioski Zarządu;
- 8) Wnioski P.P. Akcjonariuszów.

P.P. Akcjonariusze, zamierzający uczestniczyć w Zgromadzeniu Walnem powinni przedstawić swoje akcje lub dowody na ich posiadanie najpóźniej do dn. 5 grudnia 1931 r. w Biurze Zarządu Towarzystwa (ul. Fabryczna 3), gdzie będą wydawane bilety wejścia, poczynając od dn. 28 listopada r. b., między godz. 12 i 3 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

W razie nieprzybycia na powyższe Zgromadzenie Walne P.P. Akcjonariuszów, rozporządzających wymaganą przez ustawę ilością akcji, Zgromadzenie to w drugim terminie, z tym samym porządkiem dziennym, prawomocne bez względu na ilość złożonych akcji i uczestniczących w niem Akcjonariuszów, odbędzie się w dn. 28 grudnia r. b. o godz. 5 po południu w powyżej oznaczonym lokalu.

Termin składania akcji na to drugie Zgromadzenie upływa z dniem 21 grudnia 1931 roku.

Zarząd firmy

„GAZY ZIEMNE” Spółka Akcyjna dla Przemysłu Naftowego
WE LWOWIE, UL. AKADEMICKA L. 7

przedtem

„Sp. Akc. dla Przemysłu Naftowego i Gazów Ziemnych”

zawiadamia P.P. Akcjonariuszów, że w wykonaniu uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dn. 24 listopada 1928 r. oraz postanowień nowego statutu Spółki („Monitor Polski” Nr. 84/1931) rozpocznie z dn. 1 grudnia 1931 r. wymianę dotychczasowych akcji Spółki w stosunku 1 akcji nowej o wartości zł 100 nominalne za 4 akcje stare po zł 20 nominalne.

Akcje stare należy przedstawić do wymiany wraz z talonem i kuponem, począwszy od numeru 12. Nowe akcje będą również wydawane z talonem i kuponem za rok 1931.

Wymiany dokonywa Bank Dyskontowy Warszawski, Oddział we Lwowie, ul. Trzeciego Maja 14, nie pobierając za tę czynność w okresie do 31 grudnia 1932 r. należności bankowych.

Kolej Lokalna Tarnopol—Zbaraż, S. A.

Bilans z dnia 31/III 1931 r.

STAN CZYNNY.—Wartość zł 2.247.228'16; Gotówka zł 2.276'94; Dłużnicy zł 103.871'66; Strata 1930/31 r. zł 32.756'39; Razem zł 2.386.133'15.

STAN BIERNY.—Kapitał akcyjny zł 1.197.000'00; Umożnione długi zł 86.665'30; Rezerwa zł 54.000'00; Rk. waloryzacyjny zł 434.240'29; Wierzyciele zł 614.227'56; Razem zł 2.386.113'15.

Rachunek zysków i strat za rok 1930/31.

WINIEN.—Wydatki eksploatacyjne zł 434.977'42; Koszty zarządu Spółki zł 12.346'80; Koszty zastępstwa prawnego zł 1.176'00; Razem zł 449.040'22.

MA.—Dochody eksploatacyjne zł 414.773'60; Odsetki zł 1.510'23; Strata za rok 1930/31 zł 32.756'39; Razem zł 449.040'22.

Kolej Lokalna Lwów—Jaworów, S. A.

I OGŁOSZENIE

Stosownie do postanowień § 11—19 statutu podpisany Zarząd Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Lwów—Jaworów” zwołuje niniejszym

XXIII ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Lwów—Jaworów” na dzień 16 grudnia 1931 r. o godz. 10 przed południem w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p., drzwi Nr. 453) we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

- 1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od 1/IV 1930 r. do 31 III 1931 r. i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 2) Sprawa wyboru członka Rady Nadzorczej i Zarządu;
- 3) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla Członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka obecności.

Po myśli postanowień § 21 nowego statutu każda akcja daje prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostanie złożona przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia w Kasie Spółki, w Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie lub w Akcyjnym Banku Hipotecznym we Lwowie i nie będzie odebrana przed ukończeniem tegoż.

Ewentualne dodatkowe wnioski do porządku dziennego mogą być zgłoszone najpóźniej 1 grudnia 1931 r. w Zarządzie we Lwowie, ul. Zygmuntowska 1 (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p., drzwi 453).

Lwów, dnia 14 listopada 1931 r.

Zarząd

Kolej Lokalna Lwów—Podhajce

Bilans z dnia 31/III 1931 r.

STAN CZYNNY.—Wartość kolei zł 21.062.941'86; Gotówka zł 176.353'07; Dłużnicy zł 2.479.234'61; Strata za 1930/31 r. zł 577.194'16; Razem zł 24.295.723'70.

STAN BIERNY.—Kapitał akcyjny zł 4.550.000'00; Umożniona pożyczka zł 875'42; Rachunek waloryzacyjny zł 10.676.758'48; Fundusz rezerwowy zł 265.831'18; Wierzyciele zł 8.802.258'62; Razem zł 24.295.723'70.

Rachunek zysków i strat za rok 1930/31.

WINIEN.—Wydatki eksploatacyjne zł 2.469.953'54; Koszty zarządu Spółki zł 24.730'90; Razem zł 2.494.684'44.

MA.—Dochody eksploatacyjne zł 1.917.184'96; Odsetki zł 305'32; Strata za okres 1930/31 r. zł 577.194'16; Razem zł 2.494.684'44.

Kolej Lokalna Muszyna-Krynica, S. A.

II OGŁOSZENIE

XV ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Muszyna — Krynica” odbędzie się dn. 7 grudnia 1931 r. o godz. 10 przed poł. w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (Gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi Nr. 453) we Lwowie, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od I/IV 1930 r. do 31/III 1931 r. i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 2) Rozdział zysku;
- 3) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka obecności;
- 4) Sprawa sprzedaży parceli gruntowej w Krynicy Funduszowi Humanitarnemu Pracowników Okręgu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie;
- 5) Udzielenie dwom członkom Zarządu pełnomocnictwa do podpisania deklaracji, zezwalającej na przeniesienie prawa własności Kolei Lokalnej Muszyna-Krynica na Skarb Państwa.

Warunki prawa do głosu na Walnym Zgromadzeniu określa § 20 statutu Spółki.

Lwów, dn. 12 listopada 1931 r.

Zarząd

ZARZĄD

ANGIELSKO-SZWEDZKO-POLSKIEGO PRZEMYSŁU GUMOWEGO „GENTLEMAN”

S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż
ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w dn. 7 grudnia 1931 r. o godz. 5 po południu w lokalu siedziby Spółki w Łodzi, ul. Bol. Limanowskiego Nr. 156, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie z działalności za ubiegły 1930/31 r. operacyjny wraz z bilansem, rachunkiem strat i zysków i protokołem Komisji Rewizyjnej;
- 2) Budżet i plan działania na 1931/32 rok;
- 3) Nabycie nieruchomości oraz obciążenie nieruchomości, wchodzących w skład Spółki, pożyczkami zwykłymi, obligacyjnymi lub w listach zastawnych;
- 4) Zmiana § 1 nieuzgodnionego statutu oraz pozostawienie bez zmiany § 26 tegoż statutu;
- 5) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wnioski PP. Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć i brać udział w głosowaniu na Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć akcje swoje lub dowody depozytowe i zastawowe instytucji kredytowych najpóźniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem w lokalu Zarządu, Łódź, ul. Bol. Limanowskiego Nr. 156.

W razie nieprzybycia na Zgromadzenie akcjonariuszów, reprezentujących przepisana statutem ilość akcji, Walne Zgromadzenie odbędzie się w tem samym miejscu i z tym samym porządkiem dziennym w drugim terminie dn. 21 grudnia 1931 r. o godz. 5 po południu i będzie prawomocne bez względu na ilość zgłoszonych akcji.

Francusko-Polskie Towarzystwo Górnicze, S. A. Société Minière Franco-Polonaise

Société Anonyme

Dnia 1 grudnia 1931 r. o godz. 12 w południe odbędzie się

IV ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Francusko-Polskie Towarzystwo Górnicze, Spółka Akcyjna” (Société Minière Franco-Polonaise, Société Anonyme) w lokalu tejże Spółki we Lwowie, ul. Kościuszki 8, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie Rady Zawiadowczej za rok gospodarczy 1930/31;
- 2) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, tudzież powzięcie uchwały o udzieleniu absolutorjum Zarządowi;
- 3) Powzięcie uchwały co do bilansu rocznego 1930/31 i użycia czystego zysku;
- 4) Wybór członków Rady Zawiadowczej oraz ustalenie poborów dla członków Rady Zawiadowczej;
- 5) Wybór Komisji Rewizyjnej i ustalenie poborów dla jej członków;
- 6) Powzięcie uchwały w sprawie zmiany ilości i wysokości nominalnej akcji Spółki;
- 7) Dostosowanie dotychczasowego statutu Spółki do postanowień nowego prawa o spółkach akcyjnych po myśli rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383), jakoteż upoważnienie Rady Zawiadowczej do przeprowadzenia żądanych ewentualnie przez Władze zmian we własnym zakresie działania;
- 8) Wybór członków Rady Nadzorczej stosownie do postanowień nowego statutu, oraz ustalenie poborów tychże.

W myśl postanowień § 33 statutu mają być akcje złożone na 8 dni przed terminem odbycia Walnego Zgromadzenia wraz z kuponami i talonami najdalej do dn. 23 listopada 1931 r. w Kasie Towarzystwa we Lwowie, ul. Kościuszki 8.

Rada Zawiadowcza Spółki Akcyjnej
Francusko-Polskie Towarzystwo Górnicze
Spółka Akcyjna

ZARZĄD

Hodowli Nasion Buraków Cukrowych „MOTYCZ”, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 26 listopada 1931 r. o godz. 5 po południu, odbędzie się w Warszawie, w Biurze Zarządu, przy ul. Mokotowskiej Nr. 25,

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajenie Zebrania i Wybór Przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu;
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 4) Zatwierdzenie Sprawozdań, bilansu oraz rachunku Strać i Zysków za rok operacyjny 1930/31 i udzielenie Zarządowi absolutorjum;
- 5) Uchwalenie budżetu na 1931/32 r.;
- 6) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu w instytucjach i bankach, z prawem udzielania zabezpieczeń hipotecznych i innych;
- 7) Wybór jednego Członka Zarządu;
- 8) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 9) Wnioski Zarządu.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

S. A. „POLSKA NAFTA”

w Warszawie, ul. Chmielna 10

odbędzie się dn. 12 grudnia 1931 r. o godz. 16 w lokalu Spółki, Chmielna 10, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
- 2) Uzgodnienie statutu z przepisami Polskiego Prawa Akcyjnego;
- 3) Zmniejszenie kapitału zakładowego;
- 4) Wolne wnioski.

Prawo głosu oraz wystąpienia z nowymi wnioskami na Walnem Zgromadzeniu przysługuje tym akcjonariuszom, którzy złożą swoje akcje względnie zgłoszą nowe wnioski w Zarządzie Spółki na 7 dni przed Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniem.

ZARZĄD

Stowarzyszenia Mechaników Polskich z Ameryki, S. A.

podaje do wiadomości, iż

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów odbędzie się w dn. 30 listopada 1931 r., o godz. 17:30 w lokalu Spółki, Marszałkowska 46, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie zebrania i wybór przewodniczącego;
- 2) Bilans na dz. 30 czerwca 1931 r.;
- 3) Sprawozdanie Zarządu z wyniku pertraktacji z akcjonariuszami co do podwyższenia kapitału zakładowego;
- 4) Wniosek Zarządu co do pokrycia strat;
- 5) Wybór Prezesa Zarządu;
- 6) Ustalenie wynagrodzenia dla Członków Rady;
- 7) Wolne wnioski.

Warszawa, dn. 14 listopada 1931 r.

Prezes Rady Zawiadowczej Spółki

„PETROLEA”

Akcyjne Towarzystwo dla Przemysłu Oleju Skalnego

ma zaszczyt podać do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że dn. 27 listopada 1931 r., o godzinie 12 min. 30, odbędzie się w lokalu Towarzystwa we Lwowie, pl. Marjański 8,

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie;
- 2) Uzgodnienie po myśli art. 170 i 171 rozporządzenia z dnia 22/III 1928 r. „Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383 statutu z nowym prawem o spółkach akcyjnych;
- 3) Uchwały w przedmiocie składu przewidzianego nowym brzmieniem statutu organów spółki;
- 4) Wolne wnioski.

Stosownie do § 31 statutu każda akcja daje prawo do 1 głosu na walnym zgromadzeniu.

Akcjonariusze, którzy chcą z tego prawa zrobić użytek muszą zdeponować swoje akcje wraz z niepłatnymi jeszcze kuponami i talonami najpóźniej dnia 19 listopada 1931 r. w kasie Spółki we Lwowie, pl. Marjański 8.

Zarząd Spółki Akcyjnej
„Galicyska Fabryka Papieru
Spółka Akcyjna
przedtem Bracia Fiałkowscy”

niniejszem zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 1 grudnia 1931 r. o godz. 10 rano w Warszawie, w siedzibie Zarządu Spółki przy ul. Marszałkowskiej 68 odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku strat i zysków za rok operacyjny 1930 oraz udzielenie pokwitowania Zarządowi;
- 3) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na 1931 r.;
- 4) Udzielenie Prezesowi Zarządu P. Dr. H. Kappelowi prawa samodzielnego podpisywania Spółki;
- 5) Wybór pisma codziennego dla obowiązującego ogłaszania zawiadomień Spółki.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu z prawem głosu, winni zgodnie z § 21 Statutu złożyć swoje akcje najmniej na 7 przed terminem Walnego Zgromadzenia.

Zjednoczone Fabryki Portland-Cementu „FIRLEY”, S. A.

Bilans w dn. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:

Aktywa stałe: 1) Nieruchomości: a) grunta i budynki zł 15.841.102'88, b) maszyny, aparaty i urządzenia zł 22.333.012'23, razem zł 38.174.115'11; 2) Ruchomości zł 893.915'10; Aktywa płynne: 3) Remanenty; a) produkty gotowe zł 2.685.810'89, b) zapasy materiałów zł 1.779.487'13, razem zł 4.465.298'02; 4) Kapitały i fundusze zł 332.196'88; 5) Papiery wartościowe i udziały własne zł 4.160.293'28; 6) Dłużnicy zł 3.195.003'67; 7) Wydatki okresu przyszłego zł 620.330'40; 8) Straty i Zyski: a) strata za rok operacyjny 1930 zł 1.764.573'06; b) pozostałość zysków z lat poprzednich zł 48.984'33, pozostałość zł 1.715.588'73; **Suma ogólna zł 53.556.741'19**
9) Gwarancje zł 6.006.808'54.

STAN BIERNY

1) Kapitał zakładowy zł 20.000.000'00; 2) Fundusz zasobowy zł 3.922.825'86; 3) Fundusz amortyzacyjny zł 3.668.797'31; 4) Fundusz specjalnej rezerwy zł 839.167'56; 5) Kasa Przejrzystości i Pomocy Pracowników zł 113.174'94; 6) Wierzyciele: a) kredyty długoterminowe zł 16.347.982'48, b) kredyty bieżące zł 8.211.775'82; 7) Niepodniesiona dywidenda zł 453.017'22; **Suma ogólna zł 53.556.741'19**; Gwarancje zł 6.006.808'54.

Straty i Zyski

WINIEN:

1) Podatki zł 712.655'19; 2) Świadczenia socjalne zł 352.236'70; 3) Strata na wątpliwych dłużnikach zł 607.421'77; 4) Różne straty zł 92.259'40; **Suma ogólna zł 1.764.573'06.**

MA:

1) Strata za rok operacyjny zł 1.764.573'06; **Suma ogólna zł 1.764.573'06.**

ZARZĄD
Fabryki Chustek Fantazyjnych i WYROBÓW Włókienniczych
„T O G A” S. A.
w Łodzi

popaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 16 grudnia r. b. o godz. 5 popołudniu w biurze Zarządu w Łodzi przy ul. Ks. Mackiewicza Nr. 5 odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego,
- 2) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r.,
- 3) Sposób zamiany akcji;
- 4) Wybór Zarządu i Komisji Rewizyjnej,
- 5) Wyznaczenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej,
- 6) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni na 7 dni przed Zgromadzeniem złożyć swoje akcje w biurze Spółki.

RADA NADZORCZA SPÓŁKI AKCYJNEJ
„BRANKA” Fabryka Cukrów, Czekolady i Kakao, S. A.
we Lwowie

zwołuje na podstawie uchwały XII Walnego Zgromadzenia

XIII Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

na dz. 10 grudnia 1931 r., o godz. 18 w sali posiedzeń Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Uchwalenie rozdziału pozostałej nadwyżki bilansowej za 1930 r.,
- 2) Wybór pisma miejscowego dla ogłoszeń Spółki (§ 5 stat.),
- 3) Wnioś i interpelacje.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni w myśl ustawy o Spółkach Akcyjnych złożyć swe akcje w naszej Spółce na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia lub przesłać Spółce w tym samym czasie dowód złożenia akcji u notariusza względnie w Akcyjnym Banku Hipotecznym we Lwowie.

Akcjonariuszom przysługuje prawo zgłoszenia dodatkowych spraw na porządek dzienny, sprawy te winne być zgłoszone Spółce na piśmie najpóźniej na 14 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

„BUDEX” Budowlano-Eksploatacyjna Sp. Akc. w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY. — 1) Kasa zł 4.346'51; 2) Nieruchomość ul. Grójecka zł 250.264'53; 3) Inwentarz zł 617.239'17; 4) Budowy różne w toku zł 13.349.188'52; 5) Kaucje i wadium zł 861.674'00; 6) Dłużnicy zł 1.693.487'67; 7) Banki zł 25.536'82; Weksle zł 88.961'18; Sumy Przechodnie zł 4.736'00; **Razem suma bilansowa zł 16.895.434'40.**

STAN BIERNY. — 1) Kapitał Zakładowy zł 500.000'00; 2) Kapitał Zapasowy zł 119.056'80; 3) Kapitał Amortyzacyjny zł 119.871'69; 4) Akcepty zł 71.497'04; 5) Akcepty za wydane gwarancje zł 115.000'00; 6) Banki za wydane gwarancje zł 746.674'00; 7) Wierzyciele zł 14.896.263'32; 8) Sumy Przechodnie zł 320.820'55; 9) Zyski i Straty zł 6.251'00; **Razem suma bilansowa zł 16.895.434'40.**

Rachunek Strat i Zysków

WINIEN. — 1) Procenty i Prowizje zł 3.455'89; 2) Podatki i Opłaty zł 3.395'01; 3) Świadczenia Społeczne zł 4.675'36; 4) Opłaty Stemplowe zł 355'22; 5) Koszty Handlowe zł 1.858'76; 6) Pensje zł 3.198'82; 7) Różnice kursowe zł 228'59; 8) Poszukiwanie Nowych robót zł 274'35; 9) Amortyzacja zł 172'69; 10) Zysk zł 6.251'00.

MA. — Zysk brutto razem zł 23.865'69.

Tow. Akc. Zakładów Hutniczych „HUTA BANKOWA“

Kapitał zakładowy: 50.000.000. franków
Siedziba główna: 91. ul. Saint Lazare, Paryż
Rejestr handlowy: Seine Nr. 136.766.

Niniejszem zwołuje się PP. Akcjonariuszów Towarzystwa Akcyjnego Zakładów Hutniczych „Huta Bankowa“ na

ZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE

odbyć się mające we wtorek, dn. 22 grudnia 1931 r., o godz. 10 min. 30 rano, w jednej z sal Hotelu Komitetu Hut Francji, przy ulicy de Madrid Nr. 7 w Paryżu.

Przedmiotem obrad tego zebrania będzie zatwierdzenie zamknięcia rachunków na 30 czerwca 1931 r., ponowny wybór Administratorów i wogóle wszystkie inne sprawy, w zakres jego uprawnień wchodzące.

W myśl art. 30 Statutu, aby uczestniczyć na Zebraniu osobiście lub przez swojego przedstawiciela, Akcjonariusze, posiadający przynajmniej dziesięć akcji, oraz Akcjonariusze, posiadający mniej niż dziesięć akcji, którzy pragnęliby skorzystać z možnosti grupowania przewidzianej ustawą, winni złożyć swoje akcje na okaziciela 16 dni przed terminem Zebrania do kas: Banque de l'Union Parisienne, 7, ulica Chauchat w Paryżu; Crédit Lyonnais, 19, Boulevard des Italiens w Paryżu, oraz do kas wszystkich Agjentur i Oddziałów tej instytucji kredytowej we Francji.

Co się tyczy akcji imiennych, to złożenie ich zostało dokonane już przez sam fakt wpisania ich do rejestru Towarzystwa.

Karty na prawo uczestniczenia w Zebraniu zostaną doręczone PP. Akcjonariuszom na ich żądanie, po wypełnieniu odnośnych formalności, niezbędnych dla wzięcia udziału w Walnym Zebraniu.

RADA ZARZĄDZAJĄCA.

Z A R Z Ą D

Spółki Akcyjnej Zakładów Graficznych „DRUKARNIA POLSKA“

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów Spółki, że na podstawie § 12 Statutu Spółki w dn. 3 grudnia r. b. o godz. 5 po poł. odbędzie się w lokalu Spółki w Warszawie (ul. Szpitalna 12)

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu za rok operacyjny 1930 i odczytanie protokołu Komisji Rewizyjnej;
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930;
- 4) Powzięcie uchwały o przelaniu rezerwy na powiększenie kapitału zakładowego w kwocie zł 64.500 do kapitału zasobowego;
- 5) Pokwitowanie władz Spółki z wykonania przez nie obowiązków;
- 6) Uchwalenie budżetu na 1931 r.;
- 7) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 8) Powzięcie uchwały o upoważnieniu Zarządu do nabywania i obciążania nieruchomości według swego uznania;
- 9) Wolne wnioski.

Na podstawie § 17 Statutu Akcjonariuszom przysługuje prawo zgłoszenia dodatkowych spraw na porządek dzienny, w terminie przewidzianym w § 14 Statutu.

„Woropajewskie Zakłady Przemysłowe“

S. A.

bilans na dz. 30 czerwca 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł
Tartak własny w Woropajewie		114.360'00
Inwestycje i ruchomości		183.131'34
Kasa — gotówka	30'86	
Kasa fabryczna na Hucie	7.046'86	7.077'72
Weksle towarowe		52.213'50
Zapasy:		
Surowce, opał i opakowanie	31.381'73	
Materiały techniczne do remontu Huty	84.423'90	
Smary	1.062'57	
Szkło	793.978'85	
Drzewne materiały tarte	43.017'20	
Wyroby Olejarni	2.425'69	956.289'94
Odbiorcy		311.162'28
Dostawcy		2.900'38
Dłużnicy i wierzyciele		539.311'57
Sumy przechodnie		17.763'17
Banki		3.170'58
Koszty handlowe na 1931/32 r.		9.245'77
Koszty organizacyjne (nieumorzzone)		21.089'66
Strata		162.804'84
		2.380.520'75

STAN BIERNY

	zł
Kapitał akcyjny	700.000'00
Banki	704.691'09
Dostawcy	3.104'38
Dłużnicy i wierzyciele	365.674'87
Weksle zdyskontowane	52.213'50
Sumy przechodnie	88.913'21
Traty	424.914'02
Zalegiłość podatków na 1930/31 r.	16.084'65
Nieopłacona robocizna za 1930.31 r.	24.925'03
	2.380.520'75

Rachunek zysków i strat na dz. 30 czerwca 1931 r.

WINIEN

	zł
Koszty handlowe	223.198'77
Koszty organizacyjne	5.272'42
Procenty i prowizja	202.109'89
Wynagrodzenie członków Zarządu	81.220'00
Podatki	64.917'83
Amortyzacja	27.294'97
Różnica kursowa	6.217'94
Eksploatacja młyna i olejarni	10.106'23
Drzewne materiały tarte	54.709'64
Inwentarz żywy	5.795'00
Inwentarz gospodarczy	2.324'00
	683.166'69

MA

	zł
Szkło	510.916'45
Tenuta dzierżawna od budynków przy hucie	9.445'40
Strata	162.804'84
	683.166'69

W ogłoszeniu zarządu firmy
Herzfeld & Victorius, Sp. Akc. w Grudziądzu
o zwołaniu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia
Akcjonariuszów Spółki, umieszczonem w zeszy-
cie 46, zakradł się błąd drukarski. — Zgroma-
dzenie odbędzie się na sali posiedzeń **Związku
Hut w Warszawie, ul. Mazowiecka 5**, a nie
ul. Mazowiecka 7.

Zarząd
Tow. Akc. Wyrobów Wełnianych i Gumowych
F. W. SCHWEIKERTA w Łodzi
niniejszem ma zaszczyt zaprosić PP. Akcjonariuszów na
Nadzwyczajne Walne Zebranie

odbyć się mające w dn. 16 grudnia 1931 r. o godzi-
nie 4 po południu w Łodzi, w lokalu własnym przy ul.
Piotrkowskiej 147.

Porządek dzienny.

- 1) Wybór Prezesa i członków Zarządu;
- 2) Wybór Rady Nadzorczej;
- 3) Wolne wnioski akcjonariuszów.

Drugie Zawiadomienie
Fabryka Krzesel Gościcino, Sp. Akc. w Gościcinie, pow. Morski
Zawiaćdamia się PP. Akcjonariuszów naszej Spółki, że
w dn. 30 listopada 1931 r., o godz. 17 w lokalu Spółki
w Gościcinie, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARIUSZÓW SPÓŁKI

Porządek dzienny:

1) Przedłożenie bilansu wraz z rachunkiem zysków
i strat za 1930/31 rok operacyjny. Sprawozdanie Zarządu
i Rady Nadzorczej, 2) Przyjęcie bilansu i powzięcie
uchwały w sprawie podziału czystego zysku, 3) Udziele-
nie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej,
4) Zmiana statutu: § 5. — Zmiana przez dodanie no-
wego ustępu: Zarząd Spółki jest obowiązany w ciągu
trzech miesięcy od upływu roku operacyjnego sporządzić
i przedłożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans
na ostatni dzień roku operacyjnego, rachunek zysków
i strat, oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działal-
ności Spółki za rok ubiegły; § 11. — Zmiana przez do-
danie nowego ustępu: Zwyczajne Walne Zgromadzenie
powinno się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po
upływie roku operacyjnego, 5) Wybór pisma nieurzędo-
wego, w którym umieszczone będą obowiązkowe ogłosze-
nia, 6) Wybór członków Zarządu, 7) Wybór członków
Rady Nadzorczej, 8) Wolne wnioski, 9) Dalsza zmiana
statutów na wniosek jednego z akcjonariuszy: § 5. — Ostatni
ustęp, który brzmiał: Członkowie Zarządu są wybierani na
termin przewidziany art. 79 prawa o Spółkach Akcyj-
nych („Dz. Ust. R. P.” 39/1928 r., poz. 383) zostaje skre-
ślony i na jego miejsce przyjęta nowa treść, która brzmi: Zar-
ząd zostanie przez Radę Nadzorczą mianowany i odwołany.

Do wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu są upo-
ważnieni ci PP. Akcjonariusze, którzy co najmniej 7 dni
przed Walnym Zgromadzeniem złożą swoje akcje w kasie
Spółki w Gościcinie, powiat Morski.

Zarząd: (—) J. Mack (—) A. Jahnz

KOLEJ LOKALNA ŁUPKÓW—CISNA, S. A.

I OGŁOSZENIE

Stosownie do postanowień §§ 12 — 21 statutu podpisany
Zarząd Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Łupków — Cisna”
zwołuje niniejszem

XXVII ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Łupków — Cisna” na
dzień 19 grudnia 1931 r. o godz. 9 przed południem
w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi
Nr. 453) we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

- 1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz
sprawozdanie Rady Nadzorczej o zamknięciu ra-
chunków za okres od 1/IV 1930 r. do 31/III 1931 r.
i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi
i Radzie Nadzorczej,
- 2) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla
Członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka
obecności.

Po myśli postanowień § 22 statutu każda akcja daje
prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zo-
stanie złożona przynajmniej na 7 dni przed terminem
Zgromadzenia w Kasie Spółki, w Oddziale Banku Gosp-
darstwa Krajowego we Lwowie, w Kasie Skarbowej I
we Lwowie lub w Śląskim Zakładzie Kredytowym
w Bielsku i nie będzie odebrana przed ukończeniem tegoż.

Ewentualne dodatkowe wnioski do porządku dziennego
mogą być zgłoszone najpóźniej dn. 4 grudnia 1931 r.
w Zarządzie we Lwowie, ul. Zygmuntońska 1 (gmach
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi 453).

Lwów, dnia 18 listopada 1931 r.

ZARZĄD

„KAPEKA” Krajowy Przemysł Karoserji, S. A.
Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

Stan czynny: Nieruchomość zł 278.431 00; Maszyny
i urządzenia zł 57.022 96, Narzędzia zł 13.819 71, Ruch-
omości zł 26.858 15, Kasa zł 848 92, Korespondenci
zł 15.727 69, Weksle protestowane zł 558 80, Materiały
zł 61.017 16, Wyroby gotowe i półgotowe zł 103 800 00,
Sumy przechodnie zł 1.080 00, Koszty organizacyjne
zł 33.120 35, Strata zł 149.391 73. Razem zł 741 676 47,
Różni za gwarancje hipoteczne zł 325.000 00.

Stan bierny: Kapitał akcyjny zł 250.000 00, Korespon-
denci zł 482.523 52, Sumy przechodnie zł 9.152 5. Ra-
zem zł 741.676 47, Gwarancje hipoteczne zł 325.000 00.

Zestawienie Strat i Zysków

Straty: Koszty handlowe zł 100.388 10, Procenty i pro-
wi je zł 45.343 56, Podatki i opłaty stemplowe zł 14.426 47,
Świadczenia socjalne zł 17.915 19. Razem zł 178.073 32.
Zyski: Zysk na sprzedaży zł 28.681 09, Strata zł 149.391 73
Razem zł 178.073 32.

Zarząd

Sp. Akc. „Zjednoczone Gazownie Polskie”

zawiaćdamia PP. Akcjonariuszy, że dn. 12 grudnia 1931 r.
o godz. 18 odbędzie się

NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE

w lokalu przy ul. Rymarskiej Nr. 10, m. 14.

Porządek obrad: 1) Zagajenie i wybór prezydium,
2) Wybór władz, 3) Upoważnienie Zarządu do zaciągania
pożyczek hipotecznych, 4) Wolne wnioski.

Pragnąc uczestniczyć w Zebraniu winni złożyć swe
akcje zgodnie z art. 59 Prawa o Spółkach Akcyjnych
w lokalu przy ul. Rymarskiej Nr. 10, m. 14.

OGŁOSZENIE PIERWSZE

ZARZĄD

Towarzystwa Przemysłowo - Handlowego „BLOCK-BRUN”, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszów Spółki w dn. 15 maja 1931 r. zapadła uchwała o podwyższeniu kapitału Akcyjnego Spółki o zł 500.000, czyli do wysokości zł 2.000.000, przez wypuszczenie 5-ciu tysięcy sztuk akcji na okaziciela III złotowej emisji po zł 100, nominalnej wartości każda na sumę ogólną zł 500.000, na warunkach następujących:

1) Pierwszeństwo do nabycia akcji III emisji złotowej służy właścicielom akcji poprzednich dwóch emisji złotych w stosunku do ilości posiadanych akcji, czyli za każde 3 akcje poprzednich emisji złotych mają oni prawo nabyć jedną akcję III złotowej emisji;

2) Cena emisyjna akcji III złotowej emisji dla dawnych Akcjonariuszów, którzy wykorzystają prawo poboru, określa się na zł 104 za jedną akcję wartości nominalnej zł 100, z czego zł 100 przeznaczają się na kapitał zakładowy, reszta zaś po pokryciu kosztów z emisją nowych akcji związanych — na kapitał zapasowy;

3) Akcjonariusze, pragnący skorzystać z zastrzeżonego dla nich prawa pierwszeństwa, winni przed upływem 21 dni od daty ostatniego — 3-go ogłoszenia — przedstawić w biurze Zarządu Towarzystwa Przemysłowo-Handlowego „Block-Brun”. Spółka Akcyjna, przy ulicy Marszałka Focha Nr. 2, posiadane akcje celem ostemplowania oraz wpłacić całą przypadającą za nowe akcje należność;

4) Jeśli w terminie określonym powyżej w punkcie 3-im dawni Akcjonariusze nie wykonają prawa poboru akcji III złotowej emisji, będzie niezwłocznie wyznaczony nowy dwutygodniowy termin dla poboru pozostałych akcji przez wszystkich dawnych Akcjonariuszów. O tym terminie będą uczynione jednorazowe ogłoszenia. Dodatkowy przydział akcji III złotowej emisji nastąpi w stosunku do zgłoszeń. Akcje nierozsprzedane w powyższym terminie Zarząd Spółki może sprzedać według swego uznania po cenie nie niższej od ceny emisyjnej.

5) Akcje III emisji złotowej będą brały udział w zyskach Spółki od dnia 1 stycznia 1932 r., zrównane zaś zostaną w prawach z akcjami poprzednich 2-ech złotowych emisji po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału akcyjnego Spółki.

ZARZĄD TOW. AKC.

NOWY DWÓR P. GÓRSKI i E. MÓRAWSKI

zawiadamia niniejszem PP. Akcjonariuszów, że w dn. 17 grudnia 1931 r. o godz. 7 wieczorem odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE AKCJONARIUSZÓW

w lokalu Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie, Czackiego 3, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok 1930/31;
- 2) Budżet i plan działań na rok 1931/32;
- 3) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 4) Wnioski Zarządu i Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariuszom służy prawo zgłoszenia na porządek dzienny dodatkowych spraw trybem i w terminie przewidzianym w art. 54 Prawa o Spółkach akcyjnych z 1928 r.; P.P. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu, winni dokonać formalności przepisanych w art. 59 tegoż Prawa.

Zarząd Towarzystwa

„Karwice — Ozierańskiej Cukrowni i Rafinerji”, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że na dz. 18 grudnia 1931 r., na godz. 17, zwołuje się w Warszawie, przy ul. Chmielnej Nr. 27 m. 9,

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Zebrania oraz wybór przewodniczącego i sekretarzy;
- 2) Zmiana statutu.

Zarząd Towarzystwa

„Karwice — Ozierańskiej Cukrowni i Rafinerji”, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że na dzień 17 grudnia 1931 r., na godz. 17, zwołuje się w Warszawie przy ul. Chmielnej Nr. 27 m. 9.

Zwyczajne Roczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie zebrania oraz wybór przewodniczącego i sekretarzy;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu Tow. za rok operac. 1930/31 oraz budżetu wydatków i planu czynności następnego 1931/32;
- 3) Wybory 1 członka Zarządu i 1 zastępcy oraz 5 członków Komisji Rewizyjnej;
- 4) Wolne wnioski.

ZARZĄD

T-wa Akcyjnego Fabryki Portland - Cementu „W O Ł Y Ń”, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, zwołane na dz. 19 listopada r. b., nie doszło do skutku z powodu nieprzybycia dostatecznej ilości Akcjonariuszów.

Wobec tego w dn. 9 grudnia r. b. o godz. 5 po poł., odbędzie się w Biurze Zarządu Towarzystwa w Warszawie, przy ul. Mazowieckiej Nr. 7.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

w drugim terminie, z porządkiem dziennym, jak następuje:

Uchwalenie i zatwierdzenie nowego Statutu Spółki, przystosowanego do prawa o spółkach akcyjnych (Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 22 marca 1928 r. „Dz. Ust. R. P.” Nr. 39 z 1928 r., poz. 383).

Powyzsze Zgromadzenie, jako w drugim terminie, będzie władnym decydować we wszystkich sprawach, objętych porządkiem dziennym, bez względu na ilość reprezentowanych akcji.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć we wspomnianem Zebraniu, zgodnie z art. 54 Statutu, zechcą złożyć swe akcje względnie kwity depozytowe w biurze Zarządu, nie później, niż na 7 dni przed datą Zebrania.

OGŁOSZENIE POWTÓRNE

FIRMA

Zakłady Przemysłowe Emil Eisert i Bracia Schweikert

SP. AKC.

podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 4 grudnia 1931 r. o godz. 4 po południu w lokalu Zarządu w Łodzi, przy ulicy Gdańskiej Nr. 47, odbędzie się

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW SPÓŁKI

zwołane w celu rozpatrzenia projektu Zarządu w przedmiocie zmiany Statutu, obowiązującego zgodnie z „Prawem akcyjnym” z dnia 22 marca 1928 r. od 3 października 1931 r., z następującym porządkiem dziennym:

- 1) zmiana części 2 par. 10 w celu przedłużenia okresu odbywania Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z 4-ch miesięcy do 5-ciu,
- 2) zmiana par. 27, dotycząca zmniejszenia minimalnej ilości członków Zarządu z 4-ch do 3-ch, oraz skreślenia drugiego zdania tegoż paragrafu w przedmiocie specjalnego upoważnienia dla członka Zarządu,
- 3) zmiana par. 31, który ma otrzymać brzmienie: „Sklada oświadczenia i podpisuje w imieniu Spółki każdy członek Zarządu samodzielnie”,
- 4) zmiana par. 41 w celu przedłużenia okresu sporządzania przez Zarząd bilansu, rachunku zysków i strat oraz sprawozdania z 2-ch do 3-ch miesięcy po upływie roku obrotowego,
- 5) zmiana par. 45 w celu skreślenia cyfr procentowych amortyzacji ruchomości i nieruchomości Spółki i uzależnienia wysokości tych odpisów od faktycznego zużycia,
- 6) upoważnienie dla Zarządu do sprzedaży części nieruchomości łódzkiej Nr. hip. 270 r. rep. hip. Nr. 4136,
- 7) wybór członków Zarządu w pełnym składzie na miejsce ustępujących w myśl par. 27 statutu,
- 8) zatwierdzenie kontraktu z jednym z członków Zarządu,
- 9) zredukowanie dyrektorów zarządzających.
- 10) ustalenie pensji oraz pborów zarządu i dyrektora zarządzającego,
- 11) wolne wnioski.

OGŁOSZENIE PIERWSZE

ZARZĄD FILHARMONJI WARSZAWSKIEJ, SP. AKC.

aawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn 19 grudnia 1931 r. o godz. 17 w gmachu Filharmonji odbędzie się **ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW**

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej, bilansu oraz rachunku strat i zysków za rok operacyjny 1930/1. oraz udzielenie Zarządowi pokwitowania; 3) Uchwalenie budżetu na rok 1931/2; 4) Wybory członków Zarządu; 5) Wybory członków Komisji Rewizyjnej i oznaczenie ich wynagrodzenia; 6) Wnioski Zarządu i Akcjonariuszów.

Prócz tego na porządek dzienny wejdą dodatkowe sprawy, które Akcjonariusze zgłoszą się dn. 5 grudnia 1931 r. PP. Akcjonariusze, życzący sobie uczestniczyć w Zgromadzeniu, winni najpóźniej do dn. 12 grudnia r. b. złożyć swoje akcje względnie dowody depozytowe instytucyj kredytowych na zdeponowane akcje, do biura Zarządu w Warszawie, Jasna 5, w godz. 10 — 14.

Obwieszczenie

Sąd Okręgowy w Białymstoku, jako Rejestrowy, obwieszcza, iż do rejestru handlowego działu B wciągnięte zostało następujące dodatkowe zgłoszenie:

Pod Nr. 227. Firma przedsiębiorstwa: „**Browar Dojlidy Jerzego X. Lubomirskiego, Spółka : Kcyjna**”. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: wyrób oraz sprzedaż hurtowa i detaliczna piwa, siodu i produktów ubocznych. Siedziba: Dobra Dojlidy pod Białymstokiem. Kapitał Akcyjny wynosi **zł 585.000.** podzielonych na 5.850 akcji na okaziciela po **zł 100** wartości nominalnej każda. Cłonkami Rady Nadzorczej są: 1) Jerzy Lubomirski, 2) Jan Lutto, 3) Dr. Maurycy Richter, 4) Pinkos Rewzin i 5) Mozes Zbar, zamieszkali: pierwszy w Dobrach w Przeworsku, pozostali w Białymstoku. Zarząd Spółki stanowią: 1) Szymon Cybulski, zamieszkały w Białymstoku, przy ulicy Waszyngtona pod Nr. 1, i 2) Bronisław Heseheles, zamieszkały w Dobrach Dojlidy. Do podpisywania w imieniu spółki uprawnieni są obydwaj zarządcy łącznie. Podpisywać spółkę należy w ten sposób, że pod wypisaną, wydrukowaną lub stemplem wyciśniętą firmą spółki upoważnieni położą swoje podpisy. Przedsiębiorstwo est spółką akcyjną, Statut spółki zeznany został przed Janem Woźniakiem zastępcą Notariusza w Przeworsku w dniu 3 czerwca 1931 r. L. Repertarjum Nr. 144.

Kolej Lokalna Kraków — Kocmyrzów

OBWIESZCZENIE

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Kolei Lokalnej Kraków — Kocmyrzów odbędzie się dnia 19 grudnia 1931 r. o godzinie 11 w południe w Krakowie w biurze Towarzystwa, przy ul. Zwierzynieckiej L. 10, II-gie piętro, na które niniejszem zapraszamy PP akcjonariuszy.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie Zarządu i przedłożenie zamknięcia rachunku i bilansu za rok 1930/1931.
- 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
- 3) Uchwalenie bilansu za rok 1930/1931; udzielenie absolutorjum Zarządowi i postanowienia co do rozdziału zysku za rok 1930/1931.

Co do uczestnictwa na Walnem Zgromadzeniu i wykonania prawa głosowania, co do powzięcia uchwał nad przedmiotami, będącymi na porządku dziennym, jakoteż umieszczenia spraw dodatkowych na porządek dzienny wskazuje się na postanowienia Statutu Towarzystwa; akcje z wyjątkiem akcji, będących w posiadaniu Wydziału Samorządowego we Lwowie, reprezentacji powiatowej lub gminy w Małopolsce, mają być złożone najpóźniej do dnia 11 grudnia 1931 r. w Powszechnym Banku Związkowym w Polsce, Oddział w Krakowie, Rynek Główny. Złożenie akcji ma nastąpić przy załączeniu przez składającego dwóch konsygnacji podpisanych własnoręcznie względnie firmowo, z których jeden egzemplarz, zawierający poświadczenie złożenia, otrzymuje deponent. Na podstawie tego poświadczenia otrzyma składający kartę legitymacyjną w biurze Towarzystwa w Krakowie, przy ul. Zwierzynieckiej L. 10, II p. Po odbytem Walnem Zgromadzeniu akcje wydane zostaną tylko za zwrotem konsygnacji.

Odnosnie do akcji, będących w posiadaniu Wydziału Samorządowego, reprezentacji powiatowej lub gminy w Małopolsce, wystarczy w miejsce złożenia akcji przedłożenie potwierdzenia kasy, w której akcje są przechowane.

Kraków, dnia 19 listopada 1931 r. Zarząd

Gwarectwo „HRABIA RENARD” w Sosnowcu

Bilans w dn. 30 czerwca 1931 r.

STAN CZYNNY	Poszczególne	Ogółem
	zł	zł
Nieruchomości:		
Własność ziemska	3.016.579'17	
Nadania górnicze	339.868'52	
Zakłady górnicze	31.124.739'53	
Zakłady fabryczne	17.884.434'99	
Zakłady rolne	4'0.981'57	
Domy mieszkalne	7.106.012'23	59.872.616'01
Kapitał obrotowy:		
Kasa	31.714'73	
Banki	27.773'21	
Dłużnicy handlowi i różni	2.891.435'71	
Papiery wartościowe	161.357'00	
Produkty i materiały	4.251.532'44	7.363.813'09
		<u>67.236.429'10</u>

STAN BIERNY	Poszczególne	Ogółem
	zł	zł
Kapitał gwarectwa:		
Rachunek Kapitału Gwarec-		
twa		25.000.000'00
Amortyzacje i rezerwy:		
Kapitał amortyzacyjny	24.974.512'11	
Kapitał rezerwowy	2.782.989'34	
Kapitał ubezpieczeniowy od		
nieszczęśliwych wypadków	539.809'63	28.297.311'08
Wierzyciele:		
Dostawcy i różni wierzyciele	13.371.888'33	
Skarb Państwa i podatek ma-		
jatkowy	206.843'70	13.578.732'03
Zyski i straty:		
Zysk za rok operacyjny 1930/31		360.385'99
		<u>67.236.429'10</u>

Rachunek Strat i Zysków za rok operacyjny 1930/31

WINIEN	zł
Koszty sądowe i adwokackie od windykacji	
wątpliwych należności	1.316'90
Strata na rachunku „Różnica Kursu”	17.630'12
Rezerwa na podatek dochodowy	250.000'00
Amortyzacja nieruchomości	11'000'00
Zysk za rok operacyjny 1930/31	360.385'99
	<u>739.333'01</u>

MA	zł
Zysk z eksploatacji	739.333'01
	<u>739.333'01</u>

Sosnowiec, dn. 8 października 1931 r.
Główny Buchalter: (-) M. Dériot

Jeneralny Dyrektor: S. Dupanloup

Najkrótsze drogi w Polsce

W dwie godziny możemy być

z Warszawy: w Bydgoszczy
Gdańsku
Katowicach
Krakowie
Lwowie
Poznaniu

Informacje Warszawa, telefon 547-60
lub większe biura podróży.

AMERYKA

JEST NAJWIĘKSZYM
RYNKIEM NA ŚWIECIE
AMERYKAŃSKO-POLSKA

IZBA HANDLOWA
W STANACH ZJEDNOCZONYCH
149 East 67th Street New York City

POŚREDNICZY W NAWIAZYWANIU
STOSUNKÓW HANDLOWYCH
POMIĘDZY AMERYKĄ A POLSKĄ

KUPCZE I PRZEMYSŁOWCZE POLSKIE!
po przybyciu do Nowego Yorku
UDAJ SIĘ ZARAZ DO IZBY

ROZMÓWISZ SIĘ TAM PO POLSKU, OTRZYMASZ
WSKAZÓWKI I POMOC BIUROWĄ ZA DARMO!
KORESPONDENCJA W JĘZYKU POLSKIM

W POLSCE
załatwiaj swe sprawy przez
Polsko - Amerykańską Izbę Handlową
Warszawa, Nowy Świat 72, tel. 26-62

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-4

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYCH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINĘ, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNA. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NA, LOTNICZA, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTĘ: RAFINOWANĄ I SILNOPLOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34

KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82

LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74

LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23

ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75

POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36

SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-03

TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99

WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPOCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOŃ,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI P. K. O.

**CENTRALA: WARSZAWA, JASNA 9
ADRES TELEGRAFICZNY: POKO**

**ODDZIAŁY: KATOWICE, KRAKÓW,
POZNAŃ, WILNO, ŁÓDŹ**

C Z Y N N O Ś C I B A N K O W E :

INKASO WEKSLI I INNYCH DOKUMENTÓW WIERZYTELNOŚCIOWYCH:

P. K. O. PRZYJMUJE DO INKASA WEKSLI I INNE DOKUMENTY (FRACHTY I T. P.) PŁATNE WE WSZYSTKICH MIEJSCOWOŚCIACH KRAJU. WALUTA ZAIKASOWANA DOPISYWANA JEST NATYCHMIAST NA KONTO WIERZYCIELA.

PRZECHOWYWANIE PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (DEPOZYTY):

ZŁOŻONE DO DEPOZYTU WALORY SĄ NIE TYLKO PRZECHOWYWANE, LECZ I ADMINISTROWANE, TO ZNACZY, ŻE P. K. O. BEZ DALSZYCH ZLECEŃ, SAMĄ DOKONUJE REALIZACJI ZAPADŁYCH KUPONÓW I WYŁOSOWANYCH PAPIERÓW, ORAZ PRZEPROWADZA KONWERSJE I NOWE EMISJE (CENTRALA W WARSZAWIE).

Z L E C E N I A G I E Ł D O W E :

**ZLECENIA GIEŁDOWE KUPNA I SPRZEDAŻY WYKONUJE P. K. O. NA WARUNKACH NAJKORZYSTNIEJSZYCH ŚCIŚLE WEDŁUG KART UMOWY (SZLUSÓW GIEŁDOWYCH). P. K. O. SKUPIJE RÓWNIEŻ KUPONY WALORÓW PAŃSTWOWYCH ORAZ REALIZUJE WYŁOSOWANE OBLIGACJE PAŃSTWOWE.
.. (CENTRALA W WARSZAWIE). ..**

OBROT PIENIĘŻNY Z ZAGRANICĄ:

P. K. O. NA ZLECENIE UCZESTNIKÓW OBROTU CZEKOWEGO LUB OSZCZĘDNOŚCIOWEGO PRZEKAZUJE ZAGRANICĘ DOWOLNE KWOTY BĄDŹ TO CZEKAMI NA BANKI ZAGRANICZNE DO WSZYSTKICH ZNACZNIEJSZYCH PAŃSTW, BĄDŹ TO CZEKAMI PRZEKAZOWYMI NA URZĘDY CZEKOWO-POCZTOWE, JAK RÓWNIEŻ ZAPOMOCĄ PRZELEWÓW NA ZAGRANICZNE KONTA CZEKOWO-POCZTOWE DO AUSTRII, BELGII, DANII, FRANCJI, CZECHOSŁOWACJI, HOLANDJI, JUGOSŁAWII, LOTWY, NIEMIEC, SZWECJI, SZWAJCARJI.

PRZEKAZYWANE Z ZAGRANICY PIENIĄDZE DO POLSKI DOPISYWANE SĄ NA KONTA P. K. O. W POLSCE LUB PRZEKAZYWANE DO WSKAZANYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ADRESATÓW W KRAJU.

UDZIELANIE POŻYCZEK (LOMBARD):

UCZESTNICY OBROTU CZEKOWEGO I OSZCZĘDNOŚCIOWEGO MOGĄ OTRZYMYWAĆ POŻYCZKI LOMBARDOWE NA ZASTAW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH ORAZ AKCYJ BANKU POLSKIEGO NA DOGODNYCH WARUNKACH.

WSZYSTKIE FORMALNOŚCI MOGĄ BYĆ ZAŁATWIANE RÓWNIEŻ W DRODZE KORESPONDENCJI

SAFESY (CENTRALA I ODDZIAŁ W KRAKOWIE)

P. K. O. wynajmuje kasetki (safesy) różnych wymiarów na bardzo dogodnych warunkach